

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/27 • 4 Temmuz 2008 • 50 YKr

Düzenin krizi derinleşiyor...
Devrim ve sosyalizm
bayrağını yükseltelim!

CMYK

İÇİNDEKİLER

Rejim krizi derinleşiyor!	3
Kürt halkına saldırılar hız kesmiyor. . . .	4
AKP'yi kapatma davasında son gelişmeler... ..	5
2 Temmuz eylem ve etkinliklerinden...6-7	
Sivas katliamı ülke genelinde lanetlendi.....	8
Sivas katliamı 15. yılında Kadıköy'de binlerle lanetlendi.....	9
Mamak'ta güçlü bir 2 Temmuz süreci örgütlendi.....	10
Kürdistanlı tarım işçilerinin Ordu ve Trabzon'a girişi yasaklandı . .	11
KESK Genel Kurulu cansız, coşkusuz ve katılımsız gerçekleşti... ..	12-13
<i>KESK Genel Kurulu'ndan yansıyanlar ve görevler...</i>	
Devrimci kamu emekçileri hareketi yaratmak için ileri!	14-15
Kayseri İşçi Kurultayı başarıyla gerçekleşti.....	16-17
İşçi ve emekçi hareketinden... ..	18-19
F tiplerinde keyfi baskılar sürüyor! . . .	20
Arjantin'de "öteki final!"	21
Emperyalizmin Ortadoğu hesapları ve Türkiye'nin rolü!	22
Avrupa futbol şampiyonası ve BİR-KAR'ın kampanyası.	23
Uluslararası işçi hareketinin yeniden yapılanması: Ne yapmalı? Nasıl yapmalı? - 1 / Volkan Yaraşır	24-26
Mücadele postası	27

Sosyalizm için

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/27 ● 4 Temmuz 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A

İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

2 Temmuz'un 15. yıldönümünde Sivas katliamı ve devletin katliamcı yüzü ülke genelinde yapılan eylem ve etkinliklerle lanetlendi. Alanlara çıkan onbinlerce işçi ve emekçi başta Sivas olmak üzere katliamları unutmadığını, hesabını soracağını haykırdı.

Bu yılki 2 Temmuz anlamalarına katılım geçen yıllara oranla daha kitlesel oldu. Eylemler sosyal yıkım saldırılarının hız kazandığı, düzen güçleri arasındaki çatışmanın tırmanarak devam ettiği, Kürt halkının imha ve inkarına yönelik saldırıların arttığı bir süreçte gerçekleşti. Laik geçinen ordu güçleriyle demokrat geçinen islami gericiğin ve arkasındaki burjuva kliklerin iktidar savaşının derinleştiği böylesi bir süreçte işçi ve emekçilere devletin katliamcı ve sömürücü kimliğini teşhir etmek, hesap sorma bilinciyle mücadeleyi yükseltmek ayrı bir önem taşıyordu.

Ancak "Madımak müze olsun!" talebi etrafında şekillenen ve başını Alevi Bektaşî derneklerinin çektiği, reformist çevrelerin yedeklendiği blok 2 Temmuz eylemlerini SHP, DSP gibi düzen partilerinin aklandığı, işçi ve emekçi kitlelerin tepkisinin düzene yedeklenmeye çalışıldığı politik bir atmosferde gerçekleştirmeye çalıştı. Bu yanı sıra, başta sınıf devrimcileri olmak üzere devrimci güçlerin bu anlayışı mahkum eden, 2 Temmuz'u düzenle ve düzen güçleriyle hesaplaşma zeminine çevirmeye çalışan müdahalesi önemli bir yerde duruyordu.

Devrimci güçlerin 2 Temmuz'a etkin müdahalesi kimi alanlarda ayrışma yaşanmasına neden oldu. Devrimcilerin bağımsız örgütlediği süreçler ise etkin ve yaygın bir çalışmaya konu edilerek katil devletten hesap sorma çağrısı yapıldı.

Düzen güçleri arasındaki çatışmanın derinleştiği, kimi liberal reformist çevrelerin "demokrasi" adına islami gericiğe, kimilerinin ise "islami gericiğe karşı laiklik" savunusu adına orduya ve ulusalcı cenaha yedeklendiği bir süreçte işçi ve emekçi kitlelere devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısı yapmak ertelenemez bir görev olarak duruyor.

Bu görevi şu ya da bu söylemle düzene yedeklenenlerin yapamayacağı açıktır. Düzenin krizini devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme için derinleştirmek görevi başta komünistler olmak üzere devrimci güçlerin görevidir.

***

Yüksel Akkaya'nın "Kapitalizmin Hapishanelerinde Ödünç Hayatlar/Sınıf Mücadeleleri, Avrupa Birliği, 'Küreselleşme'" başlıklı kitabı Eksen Yayıncılık tarafından basıma hazırlandı. Basımı gerçekleştirilen kitabı edinmek isteyen okurlarımız Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirler.

Kitabın tanıtımına ilişkin sunuma ileriki sayılarımızda yer vereceğiz...

"Mülklerinden edilen insanlar hiç bilmedikleri yeni mekânlara (bentler) koşarken, aynı zamanda yeni bir yaşamı koşuyorlardı. Yani işçileştiriliyorlardı. Sahip oldukları tek şey kendi enerjileri (emek-gücü) idi. Nesnelere dönüştüren, onlara biçim veren enerji (emek-gücü) aynı zamanda işçileşmelerinin temel nedeni haline gelmişti. Çünkü birilerinin (kapitalistlerin) bu enerjilere ihtiyacı vardı. Karl Marx'ın emek-gücü dediği bu enerji, dünyayı her gün yeniden inşa ederken kendi enerjileri kendilerini güçsüz kılıyordu. Yani tüm enerjileri kapitalistlere/patronlara güç veriyordu. Karl Marx bunu edebi bir şekilde dile getirmişti: 'Sermaye ölü emektir, vampir gibi sadece canlı emeğin enerjisini çekip aldığında yaşıyor, ne kadar çok canlı emeğin enerjisini çekip alıyorsa o kadar güçleniyor ve daha fazla yaşıyor.' (Karl Marx)

Sermayedarlar/patronlar kölelik sisteminde olduğu gibi çalışanları tamamen ele geçirmek istemiyorlardı, ama onları uysallaştırarak denetim altına almak istiyorlardı. Bu gereklilik ilk eiden 'çalışmanın' mutlaklaşması anlamına gelmiştir."

Yüksel Akkaya

KAPİTALİZMİN HAPİSHANELERİNDE ÖDÜNÇ HAYATLAR

SINIF MÜCADELELERİ, AVRUPA BİRLİĞİ, "KÜRESELLEŞME"

Kitapçı ve bayiilerde...

Fiyat: 10 YTL (KDV dahil)

Kapatma davasına karşı islamcı akımın hamlesi eski generalleri hedefleyen operasyon oldu...

Rejim krizi derinleşiyor!

1 Temmuz günü gerçekleştirilen polis operasyonları, bir anda siyasal tansiyonun yükselmesine neden oldu ve rejim krizindeki gerilimi daha da derinleştirdi. Çünkü, "Ergenekon soruşturması" kapsamında yapılan operasyonlarda gözaltına alınanlar arasında eski orgenerallerin de içerisinde olduğu birçok rütbeli subay ile medya mensupları ve bazı etkin burjuva politik figürler de bulunuyor. Jandarma Genel Komutanlığı'ndan emekli Şener Eruygur ile 1. Ordu Komutanlığı'ndan emekli orgeneral Hurşit Tolon gibi ordunun üst makamlarında görev almış generallerin gözaltına alınması burjuva siyaset gündemine oturdu.

Belirtmek gerekir ki operasyon, Anayasa Mahkemesi'ni kullanarak politik-moral üstünlüğü ele geçiren ordu merkezli cepheye verilmiş esaslı bir yanıt olma özelliğine sahiptir. Böyle olduğu ölçüde ise aslında şaşırtıcı da değildir. Zira bir süredir AKP'nin, kendisini açmaza alan sert darbeleri nasıl yanıtlayacağı merak konusuydu. Fakat, AKP nispeten sinik davranmış ve bir orta yol arayışı içerisine girmişti. Böylelikle gerilimin had safhada olduğu çatışmayı bir parça soğutmaya ve karşı cepheyi kapatma kararından vazgeçirmeye çalışmıştı. Ama, AKP'nin bu tutumu hem kendi tabanında ciddi arayışları ve zorlamaları gündeme getirdi, hem de rakiplerinin özgüvenini arttıran ve kapatma girişimini güçlendiren bir işlev gördü. Öyle ki, son günlerde Anayasa Mahkemesi'nin kapatma kararı vereceği yönündeki işaretler çoğalmış ve artık kapatma durumunda uygulanmak üzere hazırlanmış senaryolar tartışılmaya başlanmıştı. Bu durum AKP'nin ve onun arkasında mevzilenmiş burjuva odakların önündeki seçenekleri sınırlıyordu. Ya kapatmayı bir veri olarak kabul edip bundan sonrası üzerine yoğunlaşacaklardı ya da durumu dengelemek için ellerindeki tüm imkanları kullanarak karşı bir hamle yapmaya bakacaklardı. Böylelikle rakipleriyle pazarlığı da bu yeni denge üzerinde yürütebileceklerdi.

Doğal olarak böyle bir hamle, yedikleri darbeyle orantılı bir sarsıcılıkta olmalıydı. Ergenekon operasyonu, böyle bir hamle için en uygun seçenek durumundaydı. Bu operasyonun yakın dönemde gerçekleştirilen ayağında Tuğgeneral Veli Küçük tutuklanmış, operasyonun gidebildiği en ileri nokta da bu olmuştu. Fakat, daha o zaman Hurşit Tolon ve Şener Eruygur'un isimleri de konuşulmaktaydı. Konuşulması da doğaldı. Çünkü, Veli Küçük'ün etkin bir unsuru olduğu hareketin içerisinde bu iki general de göze çarpıyordu. Şener Eruygur, aynı zamanda ADD'nin başkanı kimliğiyle cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde düzenlenen AKP karşıtı gösterilerin örgütlenmesi sürecinde aktif rol oynamıştı. Ama onun asıl ünü jandarma genel komutanı olduğu dönemde tezgahladığı darbe girişimlerinden geliyordu. Her ne kadar bu girişimler başarıya ulaşamamışsa da, daha sonra Danıştay saldırısı, Cumhuriyet gazetesine yönelik bombalamalar, cumhuriyet mitingleri vb. girişimler tam da bu planın öngördüğü biçimde gerçekleşen eylemler olmuştu. Yine Hurşit Tolon da Veli Küçükler'le boy göstermekteydi. Fakat, operasyonun askeri ayağı adı fazlasıyla teşhir olan Veli Küçük'le sınırlanmış, siyasi olarak da Doğu

Perinçek ve İP'i hedef almıştır.

Kuşkusuz Ergenekon operasyonunun bu şekilde sınırlanmış olması AKP'nin ordu karşısındaki gücünün sınırlarını göstermektedir. Aynı zamanda bu düzeyde bir operasyon için gerekli emperyalist desteğin peşinen sağlanmasına da yaramıştı. Çünkü, gözaltına alınanların hepsi de AKP karşıtlıklarının yanı sıra "anti-amerikancı"lıkları ve "anti-AB'ci"likleriyle tanınmaktaydılar. Ayrıca Veli Küçük ve onun etrafında kümelenmiş bir grup asker ve sivilden oluştuğu izlenimi verilen Ergenekon ismi, esasında NATO talimatnameleriyle Genelkurmay bünyesinde kurulan kontr-gerilla aygıtına ait olduğu ölçüde, orduyu deşifre olmuş kontr-gerilla faaliyetlerinden dolayı temize çıkarmak gibi bir sonuç da yaratmaktaydı. Bu da haliyle Genelkurmay açısından durumu kabullenebilir hale sokmaktaydı. Fakat, bu sınırlarda olsa dahi belirtmek gerekir ki operasyon yine de politik ve moral bakımdan Genelkurmay merkezli laikçi geçinen güçlerin yenilgi hanesine yazıldı. Siyasal alanın AKP-ordu kutuplaşması ekseninde kurulduğu bir süreçte, böyle olması da kaçınılmazdı.

Sonuçta, her şeye rağmen AKP cephesi kapatma davasıyla inisiyatifi eline alan ordu cephesi karşısında durumu dengeleme fırsatı bulmuş oldu. Fakat, bu sadece geçici bir denge durumuydu. Nihayet, kısa bir süre sonra yargı aracılığıyla ikinci bir hamle daha geldi ve türban yasası açık bir siyasal tutumla iptal edildi. Tabanın basıncıyla attığı bu adımın yargıçlar eliyle geri püskürtülmesi AKP açısından sineye çekilebilir bir sorun olarak görülmekteydi. Ancak aynı mahkemenin kapatma davasını AKP'nin aleyhine sonuçlandıracağı yönündeki işaretlerin artması ve yanı sıra AKP çevresinde kümelenen güç odaklarının baskısı, Ergenekon silahının devreye sokulmasına zemin hazırladı. Laikçi geçinen kanadın kullandığı yüksek yargıçlara nazire yaparcasına yerel bir mahkemenin aldığı karara dayanarak başlatılan operasyonla, daha önce isimleri Ergenekon içerisinde zikredilmekle birlikte dokunulmayan-dokunulmaktan kaçınılan orgeneraller, askeri lojmanlardan apar topar gözaltına alındılar.

Haliyle hedeftekiler orgeneral olduğu için bu hamle oldukça sarsıcı etkilerde bulundu. Çünkü emekli olsalar dahi, açık siyasi nedenlerle orgeneral düzeyindeki eski askerlerin gözaltına alınmaları ülke tarihinde eşine az rastlanır bir olaydır. Böyle olduğu ölçüde, düzenin çatışma halindeki güç odakları arasındaki mücadelenin ne denli şiddetli bir hal almış olduğunu da gözler önüne sermektedir. Burjuva hukukunun biçimsel olarak dahi bir yana itildiği, yargıç ve savcıların çatışan güç odaklarının elinde silah olarak kullanıldığı bir iç çatışmadır söz konusu olan.

Bununla birlikte operasyondan iki gün önce gerçekleşen Erdoğan-Başbuğ görüşmesinde konunun gündeme geldiği burjuva medyaya yansıyan haberler arasında yer almaktadır. Büyük olasılıkla Erdoğan'ın yapılacak operasyon hakkında generalleri bilgilendirdiği ve sınırları hakkında görüştüğü ifade edilmektedir. Zira, bu düzeyde bir operasyonun generallerin bilgisi ve onayı olmadan

gerçekleştirilmesi şu durumda pek mümkün görünmemektedir. Belli ki, gizli kapılar ardında yapılan görüşmede Genelkurmay, adları darbe tezgahlamak ve ulusalcı çevrelerle yaptıkları icraatlarla gündeme gelen generallerin harcanmasına yeşil ışık yakmıştır.

Diğer taraftan Genelkurmay'ın bu düzeyde bir operasyona sessiz kalmasının arkasında, onun kendi içerisine çeki düzen verme yönünde yaptığı müdahalelerin de bir payı olabilir. Çünkü, ABD emperyalizminin ülkedeki geleneksel dayanağı durumundaki Genelkurmay, her ne kadar dinci akımın devlete rengini verme yönündeki hamlelerinden rahatsız olsa da, ordunun "anti-amerikancı" unsurlardan ayıklanması yoluyla ayak bağlarından kurtularak ABD-AB ve işbirlikçi teknelci burjuvazi çizgisinde rahatça hareket edebilmenin koşullarını sağlamak istemektedir. Özellikle bir süredir Genelkurmay'ı da hedef alan eski generallerle birlikte bazı ulusalcı güçlere yönelik bu darbe esnasında onun işine de gelmektedir.

Ancak bununla birlikte belirtmek gerekir ki, eski generallerin hedef alınması bir yanı sıra Genelkurmay'ın işine gelse bile, vurulan darbenin politik muhatabı yine onlardır. Çünkü, altında ne tür hesaplar olursa olsun siyasal alandaki kutuplaşmanın bir tarafında onlar vardır. Dolayısıyla, Ergenekon operasyonunun politik açıdan kaybedeni de onlar olacaktır. Bunun için Genelkurmay'ın yönetici çekirdeğinin hesapları ne olursa olsun, özellikle ordu bünyesinde İslamcı akımın bu sert darbesine karşı yanıt verilmesi yönünde ciddi bir basıncın oluşacağından şüphe yoktur. Bu da haliyle Genelkurmay'ı harekete geçmesi yönünde sıkıştıracaktır.

Ergenekon operasyonu şu durumda AKP için büyük bir siyasi hamle olmuştur. Fakat aynı şiddette bir karşı hamlenin gelmesine de zemin hazırlamıştır. Bu da, AKP'nin kapatılması çabasının güçleneceği anlamına gelmektedir. Kapatmanın gerçekleşmesi bu noktada laikçi geçinen güçler açısından durumun dengelenmesi için önemli bir fırsat, gerçekleşmemesi durumunda ise yenilginin tescili anlamına gelecektir. Bu da rejimin krizini daha da derinleştirecektir.

Emperyalistler ve teknelci burjuvazi düzenin dümenini bizzat ellerine alarak rotaya sokmaya çalışmaktadırlar. Fakat halihazırda bunda başarılı olmuş değillerdir. Düzen güçlerinin üstünlüğü ele geçirmek için farklı manevralara başvuracaklarından kuşku duyulmamalıdır.

Bu şartlarda ezilen ve sömürülen emekçilerin tutumu önem kazanmaktadır. Kuşku yok ki, işçi ve emekçilerin bu düzen içi çatışmada taraflardan herhangi biriyle en küçük bir çıkar ortaklığı yoktur. İşçi-emekçilerin çıkarı, bu kavganın taraflarının bütününe alaşağı etmekten geçmektedir. Çünkü ezilmekten ve kölece yaşamaktan kurtulmalarının yegane yolu budur. Aksi halde, burjuva güçlerin kavgalarının da faturası, sonuç ne olursa olsun, işçi-emekçilere ödetilecektir. Bunun için işçi-emekçilerin kurtuluşunun yolu devrimde ve sosyalizmedir. Devrim bayrağını yükselterek emperyalist efendileriyle, uşaklarıyla, generalleriyle ve her türden pisliğiyle bu düzeni yıkmaktadır.

Kürt halkına saldırılar hız kesmiyor

Amerikancı generaller ile gene Amerikancılık'ta onlardan aşağı kalmayan gerici AKP arasındaki dalaşmanın hız kazandığı günler yaşanmakta. Şu sıralar çatışma esas olarak hukuk alanında sürüyor. Generallerin başını tuttuğu "laik" cenah, kapatma davası ile AKP'yi köşeye sıkıştırdığını düşünüyor. AKP'nin ise bu gerici dalaşmada kolayından pes etmeye niyetli olmadığı, son günlerde "Ergenekon" gözaltıları üzerinden görülmüş oldu.

İkiyüzlü demokrasi oyunları

Ortalığı toza dumana boğarak birbirlerine üstünlük sağlamaya çalışan iki tarafın dilinden bazı sözcüklerin hiç düşmediği dikkat çekiyor. Bazen kendilerini savunurlarken, bazen de karşı tarafı suçlarken, sıkıştırmaya çalışırken bu sermaye uşaklarının en çok kullandıkları kavramların başında "demokrasi" geliyor. Onu "hukuk devleti", "hukukun üstünlüğü" ve "yargının bağımsızlığı" izliyor. Söylenenlere inanacak olursak gerici çatışma içindeki her iki taraf da demokrasiye, demokratik hak ve özgürlüklere neredeyse tapmaktalar. Ve her iki taraf da fena halde hukuk devletini, hukukun üstünlüğünü savunuyor ve yargının bağımsızlığına inanıyor. Ağzını açan general, ağzını açan siyasetçi, hakim veya gazeteci bu kavramlardan hiç değilse bir ikisine değinmeden sözünü bitirmiyor.

Generalinden siyasetçisine, hakiminden gazetecisine ve diğerlerine kadar cümle sermaye uşağının bu demokrasi aşkı ise yaşamın gerçekleri tarafından sürekli yalanlanmaktadır. Fazla uğraşmaya da gerek yok, Kürt halkına karşı yapılanlar bunu yeterince açık bir biçimde göstermektedir. Kürt halkına karşı uygulanan inkar politikaları, bir halkın en temel, en meşru demokratik haklarını dahi yok sayma, görmezden gelme çabaları, gece gündüz demokrasiye güzellmeler düzen sermaye uşaklarının ne denli ikiyüzlü olduklarını ortaya koymaktadır.

DTP'ye yönelik kapatma davası konusunda düzen siyasetçilerinin, medya borazanlarının sergiledikleri tavırlar bu konudaki en çarpıcı örnekleri oluşturmaktadır. Gene ordunun ve hakimlerin Kürt halkı ve DTP'ye ilişkin yaklaşımları da demokrasiden, hak ve özgürlüklerden ne anladıklarını, bu konuda uygulanan çifte standardı ortaya koymaktadır.

Hatırlanacağı gibi kapatma davası açıldığında AKP cenahı ve liberaller tayfası "demokrasi elden gidiyor" çığlıkları atmaya başladılar. Benzer sesler "demokrasinin hamisi" AB'den de yükseldi. Nasıl olurdu da AKP kapatılırdı, demokratik bir ülkede siyasal partileri kapatmak diye bir şey hoş karşılanabilir miydi? Parti kapatmak, o partiye oy vermiş seçmenin iradesini hiçe saymak demektir. Parti kapatmak demokrasiye saplanmış bıçak demektir.

Hatırlanacağı gibi bütün demokrasi sevdalıları, DTP'ye kapatma davası açıldığında hiç orali olmamışlardı. Şimdi demokrasi havarisi kesilen, davayı açan savcı ile Anayasa Mahkemesi'ne demediğini bırakmayan, yaşanan olayı bir "hukuk darbesi" olarak niteleyen Başbakan Tayyip Erdoğan bundan sadece üç-beş ay önce DTP'ye kapatma davası açıldığında tam tersi bir tutum sergilemiş ve "yargıya intikal eden konular hakkında söz söylemeyiz" diyerek burjuva demokrasinin ne ikiyüzlüce bir şey olduğunu cümle aleme göstermişti.

DTP'nin kapatılmasına karşı çıkan kimi yazarlar ise bu tutumlarını Kürt halkının demokratik haklarına saygı ile değil tam tersine Kürt halkına dönük inkar ve imha politikaları bundan zarar göreceği, Türkiye'nin itibarının sarsılacağı vb. söylemlerle gerekçelendirmişlerdi. Örneğin *Sabah* gazetesi yazarı Hasan Bülent Kahraman, "DTP terörle arasına sınır koyamadı. Buna rağmen bu parti devam etmelidir. Çünkü devam ederse ve bu partinin söz hakkı korunursa, bir süre sonra ikna olacak/edilecek ve PKK terörüne karşı çıkması sağlanacaktır" diye yazdı. *Milliyet*'ten Taha Akyol ise aynı konuda "Anayasa Mahkemesi, DTP'nin 'suç odağı' haline geldiğini kanıtlarıyla görürse kapatır; hukuka da uygun olur. Ama DTP'nin kapatılması siyasi hata olur. Çünkü, DTP'nin kapatılması kararını zaten PKK vermiştir!" diyordu.

DTP'nin kapatılması konusunda sergilenen bu çifte standart burjuva demokrasinin ne menem bir şey olduğunu ortaya koymaktadır. Fakat bu hiç de nedensiz bir çifte standart değildir. DTP'nin kapatılması konusunda sergilenen bu ikiyüzlü tavrın gerisinde Kürt halkına dönük çok yönlü savaşın gerekleri bulunmaktadır. Yakın zaman önce gerici dalaşmanın yan ürünü olarak ortaya çıkan bir Genelkurmay belgesi, Kürt halkına, PKK'ye ve DTP'ye dönük gerçek düşünce ve planların kapsamını bir kere daha ortaya koymaktadır.

Eylem Planı'nda DTP'nin TSK tarafından "terörist" olarak görüldüğünün ve muhatap kabul edilmediğinin kamuoyuna ilan edileceği açıkça belirtilmektedir. Gene aynı eylem planında "bölge halkını terörle mücadele bağlamında 'rahatsız' edecek ve teröre yardım ettikleri sürece bu rahatsızlıkların devam edeceği mesajını verecek faaliyetler icra edilecektir" denilmektedir. "Irak'ın Kuzey bölgesinde Türkiye sınırına yakın bölgelerde yaşayan sivil halkın üzerine ağır silahlarla taciz ateşi açılacağı da dolaysız bir dille ifade edilmektedir. Bugüne kadar gerek Türkiye sınırları içinde, gerekse Güney'de Kürt halkına dönük gerçekleştirilen askeri operasyonlar bu planın sadece kağıt üzerinde kalmadığını, benzer politikaların zaten çoktandır uygulanmakta olduğunu göstermektedir. Bütün bunlar şaşırtıcı da değildir zira

sermaye devletinin geleneksel Kürt politikası tam da budur. Bu geleneksel politika ise bilindiği gibi demokratik hak ve özgürlüklerin tanınmasına değil, inkar ve ihma planlarının yoğunlaştırılarak uygulanmasına dayanmaktadır.

Gerici dalaşma içerisindeki düzen güçleri arasında Kürt sorunu ya da Kürt halkına dönük uygulamalar konusunda herhangi bir görüş farklılığı yoktur. Birinin ak dediğine öteki mutlaka kara demekte, fakat Kürt halkına dönük uygulamalar ile işçi ve emekçilere yönelik saldırılar söz konusu olduğunda generaller ve dinci gerici bir anda tek yumruk, tek vücut olmaktadır.

Son gelişmeler DTP'nin kapatılmasının sonbahar aylarına sarktığını göstermektedir. Düzen güçleri AKP ile DTP'nin birbirine yakın zamanlarda kapatılmasını pek de uygun görmemiş olmaları ki DTP'nin kapatma davası sonbahar aylarına ertelenmiştir. Davada Yargıtay Başsavcısı sözlü açıklamasını mahkemeye geçtiğimiz günlerde sunmuş ve DTP'nin kapatılması talebini yinelemiştir. DTP'nin sözlü savunmasını ise 16 Eylül'de yapması kararlaştırılmıştır.

Son günlerde Ergenekon operasyonu üzerinden demokrasi hayallerine dalanların sayısında gözle görülür bir artış gözlenmektedir. Darbeye, askeri cuntalara hatta 12 Eylül'e karşı olmakla AKP'nin generaller karşısındaki tutumunu sahiplenmek, bu vesileyle de AKP'nin kapatılmasına karşı çıkmak bir demokratlık göstergesi olarak sunulmaktadır. Gerici çatışmanın bir unsuru olarak gündeme gelen Ergenekon operasyonunu askeri darbelerle hesaplaşmanın ve dahası demokrasiyi geliştirmenin bir olanağı olarak görenler vardır.

Fakat bu hayallerin bir karşılığı yoktur. Bu dalaşmanın parçası olarak gündeme gelecek hiçbir şey ne Kürt halkına, ne de işçi ve emekçilere demokratik hak ve özgürlükler adına bir şey kazandırmayacaktır. Gerici çatışmaların ezilenlere ve emekçilere ileriye dönük kalıcı kazanımlar sağladığı görülmüş duyulmuş bir şey değildir. Demokratik hak ve kazanımları geliştirmenin, sermaye karşısında mevziler kazanmanın yolu devrimci politik mücadelenin yükseltilmesinden geçmektedir.

AKP'yi kapatma davasında son gelişmeler...**Düzen güçlerinin çıkar çatışması sürüyor!**

AKP'yi kapatma davasında sözlü savunma aşamasına nihayet gelindi. Başsavcı Yalçınkaya'nın Anayasa Mahkemesi heyeti önünde 1,5 saati bulan açıklamalarının ardından AKP adına Cemil Çiçek ve Bekir Bozdağ sözlü savunma verecek. AKP'nin savunmasında neleri dile getireceği ise hemen hemen biliniyor. İddiaların mesnetsizliğinin ispatı ile AKP'nin 6 yıllık icraatlarının, savunmanın temel ayaklarını oluşturacağı konuşuluyor. Halihazırda birkaç gün önce sunulan ve hemen akabinde tam metni burjuva medyaya da yansıyan yazılı savunmasında AKP, hukuk dersiyle siyasal kavramlara ve olgulara ilişkin derslerden ibaret bir girizgahın ardından aynısını yapmıştı.

Şüphesiz aynı hukuk dersi ve bundan da öte demokrasi havariliği sözlü savunmaya da damgasını vuracak. Zira AKP'nin son 6 yıllık icraatları içerisinde belki de en başarılı olduğu nokta, gerektiğinde bukalemun misali renk değiştirmesidir... Bugün kendisi sözkonusu olduğunda "demokrat", "düşünce özgürlüğü savunucusu", "siyasal özgürlüklerin tek güvencesi", yarın DTP ya da işçi ve emekçilerin hak arama eylemleri sözkonusu olduğunda devlet terörü!

Yalçınkaya'dan son hamleler...

Kapatma davasının iddianamesini hazırlayan savcı olarak ünlenen Yalçınkaya'nın 1 Temmuz günü heyet önünde yaptığı açıklamalar esas olarak iddianamenin bir yinelenmesinden ibaretti. Yalçınkaya her ne kadar iddianameyi desteklemek amacıyla yeni veriler ortaya attıysa da bu verileri mahkemeye delil olarak sunma gereği duymadı.

Yalçınkaya'nın açıklamaları daha çok iddianamenin tartışmalı bölümlerinin açıklanmasına ve siyasal arenada yaşanan güncel gelişmelerle davanın bağının kurulmasına yoğunlaşmıştı. Bu bağlamda özellikle Fethullah Gülen'in beraati üzerinde duruldu. Yalçınkaya, Gülen'in beraat etmesinin ortada bir tarikat olduğu gerçeğini değiştirmedikçe belirterek başlangıçtaki iddiasının öneminden hiçbir şey yitmediğini söyledi.

Yalçınkaya güncel planda türban ile ilgili düzenlemenin iptaline değinerek, bu durumun AKP'nin şeriat düzeni getirme çabasının bir kanıtı olduğunu belirtti. Burada AKP'nin ilgili düzenlemesinin iptalinin özellikle düzenlemenin rejim karşıtı oluşu ile ilişkilendirilmesinin üzerinde durdu.

Yanı sıra AKP'li Dengir Mir Mehmet Fırat'ın "Atatürk devrimleri Türk toplumunda travma yarattı" sözlerini de AKP'nin "şeriat düzeni kurmak istediği ve bu konuda açık ve yakın tehlike bulunduğu"nın ispatına örnek gösterdi.

AKP'nin karşı atağı...

AKP'nin sözlü savunması ise özellikle yazılı savunmadan farklı olarak neler içerebileceği noktasında merak uyandırıyor. Zira AKP'nin esasa ilişkin yazılı savunması 400 sayfa ve hemen hemen hiçbir noktası savunma niteliği taşıyor.

AKP'nin sözlü savunmasının da mantık itibarıyla aynı olacağı ifade ediliyor. AKP kurmayları, önce

hukuk devleti ve demokrasi, siyasal özgürlükler vb. üzerine ezbere cümleler sarf edecekler ve bu konularda dünyadan örnekler verecekler, sonra da ortaya atılan iddiaları çürüten delillerini sunacaklar. Son kertede ise AKP kurmayları partilerinin 6 yıllık icraatlarını bir bir sayacaklar, Avrupa ve dünyada AKP'nin Türkiye'ye nasıl prestij kazandırdığı üzerine konuşacaklar.

Kısacası AKP'nin savunması baştan sona demagojiden ibaret olacak. AKP "düşünce özgürlüğü"nü savunacak ancak Hrant Dink'in katledilmesi üzerine tek söz söylenmeyecek. AKP "demokrasi mücadelesi veriyorum" diyerek mağdur edebiyatı yapacak ancak Taksim 1 Mayıs'ında yaşanan devlet terörünün üzerinden atlanacak.

AKP'nin 6 yıllık icraatları arasında SSGSS, "terörle mücadele" kapsamında çıkartılan toplumla mücadele yasalarına, baskı ve zora karşı tek söz söylenmeyecek. AKP, savunmasını yaparken bir yandan "düzenin istikrarı için tek seçeneğiniz benim" minvalinde gözdağı verirken, diğer yandan burjuvazinin kendisine karşı olan bir kesimine de "6 yıldır size çalışıyorum. Bunu kabullenin" diyecek.

AKP'nin saldırı üzerine kurduğu savunmasının esasta etki göstermesi istenen alanın mahkemeler

olmadığı ise çok açık. Zira bu kapatma davasının sonucu az ya da çok bellidir. Kılıçlar çekilmiş ve hatta çoktan taraflardan birine saplanmış. Bu bağlamda AKP söz konusu savunma ile bir yandan mağdur edebiyatı yaparken, diğer yandan zorbalığa direnen "demokrasi havarisi" rolünü oynamaktadır. AKP gerçekten de karşı atağa geçmiştir. Ama bu karşı atağın bir yanı sert bir savunma üslubu ise, diğer önemli yanı AKP davasının her kritik aşamasından önce gündeme gelen Ergenekon operasyonu, ulusalcıları hedef alan gözaltılardır. Bu bağlamda kılıçlar yalnızca mahkeme salonunda çekilmediği gibi, burjuvazinin değişik klikleri var güçleri ile çatışmakta, geniş kesimleri de bu kavgaya taraf ederek, cepheyi genişletmek derdindedirler.

Bu kavgada düzen güçlerinden herhangi birinin tarafında olmamak önem taşımaktadır. Bugün ne AKP'nin kapatılmasını isteyerek islami gericiliğe karşı mücadelede mesafe katedilebilir, ne de AKP'nin kapatılmasını bir siyasal özgürlükler sorunu olarak ele alarak kapatılmaması için çaba harcıyarak demokrasi mücadelesinde bir yol alınabilir. Zira kavga ne demokrasi kavgasıdır, ne islami gericiliğe karşı mücadeledir. Bu düzen güçleri arasında süren çıkar kavgasıdır.

Anayasa Mahkemesi CHP'yi usulsüzlükle akladı!

CHP'nin 1998, 2004-2006 yıllarına ilişkin hesaplarını denetleyen Anayasa Mahkemesi, toplam 1 milyon YTL'lik usulsüzlük tespit etmiş. Usulsüzlük yıllara göre artan oranda ve fakat görüldüğü üzere kronik biçimde sürüyor. Ancak, CHP ve muhaliflerini bir süredir oyalayan Kanal Türk'e ödemeler konusunda herhangi bir usulsüzlüğe rastlanmadığı da, bu denetim raporlarıyla sabitlenmiş bulunuyor.

Arada nasıl bir fark olacaksa, bu usulsüzlük tespitine ilişkin haberlerin medya organlarının manşetlerini süslediği saatlerde, CHP'den sevinçli açıklamalar da yansımaya başlamıştır. "*CHP'yi yıpratmayı amaçlayan yayınların, dayanaksız ve maksatlı olduğunun ortaya çıktığı*" ifadelerinin de yer aldığı bu sevinç açıklamaları, doğrudan doğruya, tespit edilen usulsüzlüklerin bu parti yönetimi için bir sorun oluşturmadığının da açık birer anlatımı sayılmalıdır.

Nitekim, konuya ilişkin bir açıklamasında Deniz Baykal, "*Her yerde yanlış yapan insan olabilir. CHP'de de olabilir*" demekle, bu 'sorun saymama' zihniyetinin veciz bir açıklamasını getirmiş bulunuyor. Baykal'ın bu sözü, sadece basit bir genelgeçerin tekrarı değildir. O, daha özeldir burjuva siyaset arenasını ve bu arenadaki muhataplarını kastetmekte, burjuva siyasetin ve siyasi partilerin içinde de belendikleri yolsuzluk batağına işaret etmektedir.

Gerçekten de, düzen siyasetini sadece karşıdan izleyen sıradan vatandaşın da artık çok iyi bildiği gibi, düzen partileri ve yolsuzluk -ama sadece mali değil, aklınıza gelebilecek her tür yolsuzluk- siyam ikizleri gibidir.

Bunu şöyle anlamak gerekiyor ki; bu birlikteliği hiç kimse hiçbir yolla bozamaz. Doğustandır ve çözümü yoktur. Her düzen partisi bu bataklığın içinde ve bu şekilde doğar. Çünkü onlara ihtiyacı olan, onları kullanan düzenin bizzat kendisidir bu bataklık.

Anayasa Mahkemesi'nin denetimi şimdi, Kanal Türk'le ilgili iddiaların ayyuka çıktığı bir süreçte yapması ve bu konuya ilişkin hiçbir yolsuzluk/usulsüzlük tespit etmediğini belirtmesi, tespit ettiği usulsüzlüklere de kişiler üzerinden açıklama getirmeye kalkması, tüm bunlar yetmezmiş gibi mahkeme başkanının ağzından, söz konusu usulsüzlüklerin parti kapatmayı gerektirmeyecek türden olduğunun açıklanması, denetime ve denetleyen yargı kurumunun bağımsızlığına ilişkin kimi soruları da ortada bırakıyor.

Düzenin 'yüce' mahkemeleri pek çok bakanı, başbakanı nasıl önce vatana ihanete varacak ifadelerle suçlayıp, ardından birkaç duruşmada aklayıp paklayarak ortalığa salıyorsa, Anayasa Mahkemesi de bu denetimle herhalde CHP'yi aklamış oldu. Usulsüzlük tespitinin nasıl bir aklama olabileceğini, bu pisliğin dışındaki zihinlerin anlaması zor olabilir. Ama ne yaparsanız, lağım çukuruna boğazına kadar batmış olanın, beline kadar batanı temiz göreceği/göstereceği bir düzendir bu.

2 Temmuz, eylem ve etkinliklerinden...**“Sivas’ın katili sermaye devleti!”****Adana: ‘Sivas’ı unutmama unutturma!’**

Adana 2 Temmuz ‘93 Platformu bileşenleri (KESK, TMMOB, TTB, ÖDP, EMEP, DTP, İHD, Halkevleri, Adana Alevi Bileşenleri) 1 Temmuz günü saat 12.30’da İnönü Parkı’nda gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile Sivas katliamını protesto ettiler.

Basın açıklamasında “Adana 2 Temmuz ‘93 Platformu” ve “Unutmadık, unutturmayacağız!” şiarının yazılı olduğu, Sivas’ta yaşamını yitirenlerin fotoğraflarının bulunduğu pankart açıldı.

Basın açıklamasından önce Zülfü Livaneli’nin *Yangın yeri* şiiri okundu. Şiir dinletisinin ardından semah dönüldü. Basın açıklamasını platform bileşenleri adına PSAKD Başkanı Metin Çelik okudu. Basın açıklamasında şunlar söylendi: “Sivas-Madımak katliamının ardındaki güçlerin ve elebaşlarının bir başbakanın çekmecesinden çıkan, Maraş katliamı ile ilgili bilgi notu ile belgelendiğini artık biliyoruz. Bu nedenle, Sivas katliamının 15. yılında emperyalizme, faşizme, ırkçılığa, gericiliğe ve yoksulluğa karşı mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz. 1 Mayısları, Maraş, Çorum, Gazi ve Sivas-Madımak katliamlarını unutmamak, unutturmayacağız!”

Yaklaşık 120 kişinin katıldığı eylemde “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek!”, “Sivas’ı unutmama unutturma!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana**PSAKD Maltepe Şubesi katliamı lanetledi...**

PSAKD Maltepe Şubesi, 2 Temmuz katliamını lanetlemek için 10 günlük anma programı hazırladı. Etkinliklere çağrı amacıyla yaygın bir faaliyet yürüttü.

28 Haziran günü panel düzenlendi. Panele, Alevi Bektaş Federasyonu (ABF) Dedeler Kurulu üyesi Kazım Engin ve PSAKD Maltepe Şube Yöneticisi E. Duygu Çağlar katıldı. Konuşmacılar Sivas katliamının arka planı anlattılar. Saldırıları karşılarında örgütlü mücadelenin önemine vurgu yaptılar.

Akşam ise “Mumlarımızla şehitlerimizi anıyoruz” etkinliği yapıldı. Dernek binasından “Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar!/PSAKD Maltepe Şube” imzalı pankart ve Sivas şehitlerinin fotoğraflarıyla yürüyen kitle Heykel Meydanı’nda emekçilere katliamı lanetleme ve katliamcılardan hesap sorma çağrısı yaptı.

Heykel Meydanı’nda gerçekleştirilen açıklama boyunca “Sivas’ı unutmamak ihanettir!”, “Sivas’ı unutmama unutturma!”, “Sivas’ın katili sermaye devleti!”

1 Temmuz 2008 | Gülsuyu

sloganları atıldı.

29 Haziran akşamı saat 21.00’de PSAKD Maltepe Şubesi’nde toplanan kitle Heykel’e doğru yürüyüşe geçti. “Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar!/PSAKD Maltepe Şube” imzalı pankart ve sloganlarla Heykel’e gelindi. Saygı duruşunun ardından Sivas’ın devlet katliamı olduğunu anlatan bir konuşma yapıldı.

Anma sonrası kitle tekrar sloganlarla dernek binasına yürüdü.

30 Haziran akşamı ise eylem son durakta gerçekleşti. Pankart açarak yürüyüşe geçen kitle yol boyunca slogan attı, halkı eyleme katılmaya ve katillerden hesap sormaya çağırdı. Alkış ve ıslık sesleri mahalle halkının alkışlarına karıştı.

Yürüyüş boyunca yapılan ajitasyon konuşmaları Gülsuyu halkı tarafından alkışlarla karşılandı. Heykele varıldığında ise kolluk güçleri hazır bekliyordu. Burada Heykel’deki kahveye gidildi ve eyleme çağrı yapıldı. Kahveden çıkan kalabalık alkışlarla PSAKD Maltepe Şubesi’nin pankartıyla buluştu.

Sivas şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından PSAKD Maltepe Şubesi adına dernek başkanı konuşma yaptı. Konuşmada devletin katliamcı kimliği teşhir edildi. Basın açıklamasının ardından Sivas katliamı 1 dakika boyunca alkışlarla protesto edildi. Okul durağında 30 kişiyle başlayan eylem Heykel’de 70 kişiye ulaştı.

Eyleme Tersane İşçileri Birliği Derneği yöneticileri de katılarak destek verdi.

PSAKD Maltepe Şubesi 1 Temmuz günü “Sivas’ın ışığı sönmeyecek! Sivas’ı unutmama, unutturma!” şiarı ile bir etkinlik gerçekleştirdi. Etkinlikten önce yüzlerce bildiri, el ilanı işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Yine yüzlerce afişle etkinlik duyuruldu.

Etkinlik saat 20.00’de Kartal İşçi Kültür Evi Derneği Tiyatro Topluluğu’nun hazırladığı tiyatro gösterisi ile başladı. Açılış konuşmasını PSAKD Başkanı yaptı. Ardından çocukların hazırladığı şiir dinletisi sunuldu.

Daha sonra sahneye Hasan Sağlam çıktı. Türkçe ve Kürtçe türküler söyleyerek etkinliğe coşku katan Hasan Sağlam emekçiler tarafından coşku ile alkışlandı.

2 Temmuz görüntülerinden oluşan sinevizyonun sonunda Sivas

şehitlerinin fotoğrafları gösterildi. Bu bölümü etkinliğe katılanlar ayakta alkışladı. Kapanış konuşmasında etkinliğin ön süreci ve yapılan yaygın faaliyet anlatıldı. 2 Temmuz’a dönük duyarlılığın önemi özel olarak vurgulandı.

Konuşmanın ardından Sivas şehitlerinin her birinin

adı tek tek sayılarak “Yaşıyor!” denildi. Etkinliğe 100’ün üzerinde emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Maltepe**Esenyurt’ta 2 Temmuz anması...**

30 Haziran akşamı Esenyurt’ta Sivas katliamının 15. yıldönümü vesilesiyle bir anma etkinliği gerçekleştirildi. Ön çalışmalarını yaygın yaptığımız etkinliğimiz coşkulu bir atmosferde ve 200 emekçinin katılımıyla gerçekleşti.

Program Sivas katliamında yitirdiğimiz aydın ve sanatçılarımız şahsında tüm devrim şehitleri

için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi’nin katliamla ilgili hazırlanmış olduğu sinevizyon gösterildi.

Etkinlikte Sivas katliamıyla ilgili bir metin okundu. Daha sonra müzik dinletisine geçildi. Dostumuz Fırat Avalır, seslendirdiği türkülerle etkinliğimize coşku kattı.

Kapanış konuşmasında devletin bugüne kadar Maraş, Çorum, Sivas, Ulucanlar ve 19 Aralık gibi katliamlar gerçekleştirdiği, yaşanan katliamların hesabını sormak ve yeni katliamlara izin vermemek için mücadelenin yükseltilmesi gerektiği vurgulandı. 2 Temmuz mitingine çağrı yapıldı.

Anmada “Sivasın hesabı sorulacak!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Sivas’ın katili sermaye devleti!” sloganları sıklıkla atıldı.

Esenyurt BDSP**Esenyurt Temel Haklar’dan anma**

Esenyurt Temel Haklar Derneği, Sivas katliamını eylemle lanetledi. Eylemde “Diri diri yakanlar 5 yıldır iktidarda!” yazılı pankart açıldı.

Depo pazar girişinden başlayan yürüyüş boyunca, “Madımak şehitleri ölümsüzdür!”, “Sivas’ın hesabını soracağız!”, “Diri diri yakanlar halka hesap verecek!”, “Sivas’ı unutmamak, unutturmayacağız!”, “Halkız, haklıyız, kazanacağız!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları atıldı. “Adalet istiyoruz!”, “Madımak müze olsun!”, “Diri diri yakanlar yargılsın!” dövizleri taşındı.

Eylem, Sivas’ta ölenler anısına okunan şiirle son buldu. Eyleme 90 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt**Gazi’de Sivas şehitleri anıldı!**

Gazi Mahallesi’nde devrimci ve demokrat kurumların düzenlediği ortak bir anma etkinliği yapıldı.

BDSP, Mücadele Birliği, DHP, Alınteri, Devrimci

Hareket, ESP, DTP, TKP, TÖP ve Öteki Kültür Sanat Evi tarafından örgütlenen anma etkinliği kitlenin eski karakol önünde toplanmasıyla saat 19:00'da başladı.

Yürüyüş sırasında sık sık katliamın hesabını soran sloganlar atıldı. Yürüyüşün ardından Cemevi'nin arkasında bulunan boş araziye geçildi. Sivas'ta şehit düşenler anısına saygı duruşu yapıldı.

Basın açıklamasında Sivas'ın planlı bir devlet katliamı olduğu vurgulandı. Açıklamanın ardından Grup Fliska sahne aldı. Programda Bektaş Sarıateş, Önder Babat Müzik Topluluğu, Alnteri İşçi Korosu, GOP İşçi Platformu Şiir Topluluğu ve BEKSAV'ın hazırladığı sinevizyon programı yer aldı. Yürüyüşe 500 kişi katılırken sayı alanda 1000'e kadar çıktı.

Kızıl Bayrak / GOP

Halkevleri'nden 2 Temmuz anması...

İstanbul Halkevleri 30 Haziran'da saat 21.00'de Beyoğlu Sineması'nda 2 Temmuz anma etkinliği gerçekleştirdi. Etkinlik saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Halkevleri Genel Başkanı İlknur Birol bir konuşma yaptı. Ardından Can Dünder'in hazırladığı "Sivas Cehennemi" belgeseli gösterildi. Program PSA GYK üyesi Metin Aslandoğmuş'un konuşmasıyla devam etti.

Konuşmaların ardından Sarıyer Halkevi Gençlik Korosu, Feryal Öney ve Mazlum Çimen sahne aldı. Eşber Yağmurdereli de 2 Temmuz'da Sivas'ta olacaklarını duyurdu, Sivas'a katılma çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Katliam Kartal'da lanetlendi

Yaklaşık on gün boyunca Sivas katliamı gündemi üzerinden yürüttüğümüz kampanyanın ardından 29 Haziran akşamı Kartal İşçi Kültür Evi'nde 150 kişinin katıldığı bir etkinlik gerçekleştirdik.

Saat 20:00'de başlayan etkinliğimiz İşçi Kültür Evi tiyatro topluluğunun oyunu ile başladı. Oyun "Asla unutmama, asla bağışlama" sözleriyle Sivas şehitleri için saygı duruşuna çağrıyla sona erdi. Kartal İşçi Kültür Evi adına yapılan konuşmada ise katliam ile aslında emekçilerin sesinin boğulmaya çalışıldığı ifade edildi.

Kartal İşçi Kültür Evi çocuk şiir topluluğu, dünyayı çocukların gözünden anlatan, Filistinli çocukların dünyaya bakışını vurgulayan tiyatral bir şiir dinletisi sundu. Dinleti çocukların açtığı "Yaşasın halkların kardeşliği" pankartıyla son buldu. Oldukça etkili olan oyun izleyiciler tarafından da uzun süre alkışlandı.

Dernek binası önünde yapılan etkinliğimize katılım düzenli arttı. Şiir dinletisinden sonra ise *Üç Deniz Topluluğu*'ndan sanatçı dostumuz Ferda Ereren kısa bir dinleti sundu.

Etkinliğin son bölümünde ise Sivas katliamı görüntülerinden oluşan sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyon etkili oldu.

Etkinlik henüz yeni açılan Kartal İşçi Kültür Evi'nin emekçiler tarafından tanınması bakımından da önemli bir işlev gördü.

Kartal İşçi Kültür Evi çalışanları

Katliamlar Ümraniye'de lanetlendi

Ümraniye Bağımız Devrimci Sınıf Platformu, Sivas katliamını lanetlemek ve "katil devlettir" şiarını yükseltmek için kapsamlı bir faaliyet yürüttü. BDSP imzalı bildirimleri Sarıgazi ve Sultanbeyli'deki işçi ve emekçilere ulaştıran BDSP sokak sokak, ev ev, kahve kahve dolaşarak katliamı lanetleyen, mücadeleye çağrı yapan ajitasyon konuşmaları yaptı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Ümraniye'de 2 Temmuz paneli

1 Temmuz günü OSİM-DER'de düzenlenen panele BDSP temsilcisi ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği

Ümraniye Şubesi temsilcisi Metin Arslan katıldı.

Panel, Esenyurt İşçi Kültür Evi tarafından hazırlanan Sivas katliamını anlatan sinevizyon gösterimi ile başladı. İlgiyle izlenen sinevizyon gösteriminin ardından, konuşan PSAKD temsilcisi, Sivas katliamının arka planına ve devletin katliamdaki rolüne dikkat çeken bir konuşma gerçekleştirdi. Katliamın günümüze yansımalarına da değinen Arslan, 1 Mayıs'ta İstanbul'da devletin aldığı tedbirler ile Sivas'ta "alamadığı/almadığı" tedbirlerin düşündürücü olduğunu söyledi.

BDSP adına yapılan konuşmada katliamın gerçek sorumlusunun sermaye devleti olduğu belirtilirken, işçi sınıfının içinde burjuvazi tarafından yaratılan suni ayrımların sınıfın mücadelesine zarar verdiği söylendi. Ayrıca CHP'nin katliamda oynadığı rolün altı çizildi.

Ardından soru-cevap bölünme geçildi. Canlı tartışmaların yaşandığı bu bölümde yapılan konuşmalar özellikle Aleviler üzerinden son dönemde yapılan hesaplar ve PSAKD'nin bu noktadaki tutumu üzerine oldu.

Paneye 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

30 Haziran 2008 / Esenyurt

Mamak'ta ortak 2 Temmuz eylemi...

"Katleden devlettir!"

Mamak'ta Alnteri, BDSP, DHD, ESP, Partizan tarafından "Katleden devlettir! Sivas katliamını unutmadık, unutturmayacağız!" şiarıyla örgütlenen anma programı 1 Temmuz günü gerçekleştirildi.

Yürüyüş saat 18.45'te Tek Mezar Hacı Bektaş-ı Veli Parkı'nda kitlenin toplanmasıyla başladı. Eylemi örgütleyen kurumların pankartlarıyla katıldığı yürüyüşte en önde "Katleden devlettir! Sivas katliamını unutmadık, unutturmayacağız!" pankartı taşındı.

Tuzluca'yı'a kadar NATO yolu trafiğe kapatıldı. Yürüyüş sırasında sıklıkla sloganlar atıldı.

Tuzluca'yı yol ağzına coşkulu sloganlarla gelen kitle burada Çiçek İş Merkezi önünde oluşturulan kürsünün etrafında yerini aldı. Kitleye Metin Altıok'un dizeleriyle hoş geldiniz denildi. Etkinlikte devletin katliamcı kimliği teşhir edildi.

Şehitler anısına yapılan saygı duruşunun ardından yaşamını yitiren 33 insanın ismi tek tek okunarak "Yaşıyor!" diye haykırıldı.

Eylemi örgütleyen kurumlar adına okunan ortak metinde Osmanlı'dan günümüze devletin katliamcı kimliği anlatıldı. Egemenlerin laiklik-şariat ikilemiyle emekçileri düzene yedekleme çabaları mahkum edildi. PSAKD Genel Merkezi'nin işçi ve emekçilerin, Kürt halkının düşmanı olan CHP'yi 2 Temmuz toplantılarına çağırması teşhir edildi. Açıklama mücadele çağrısı ile sona erdi.

Programın devamında Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu Pir Sultan'dan türküler seslendirdi. Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Vakfı Derneği semah ekibinin gösterisi ilgiyle izlendi. Yavuz Canpolat türküleriyle programa renk kattı.

Anma programı canlı geçti, sloganlar coşku ve öfkeyle atıldı.

Yürüyüş boyunca 180 kişi olan kitlenin sayısı Tuzluca'yı'daki anma programı sırasında 400'e ulaştı. Anmanın ardından eylem Mamak İşçi Kültür Evi önündeki Menekşe Erbay Parkı'na yapılan yürüyüşle sona erdi.

Sınıf devrimcileri eyleme "Faşist katliamların hesabını işçi ve emekçiler soracak!/BDSP", "Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir!" şiarlı pankartları, coşkulu kortejleriyle katıldılar.

Ankara'da mezar anması

2 Temmuz Sivas katliamı BDSP, Alnteri, DHD, ESP, Partizan tarafından gerçekleştirilen mezar anmasıyla bir kez daha lanetlendi. Sivas'ta katledilen 33 aydın ve sanatçı mezarları başında anıldı.

Alnteri, BDSP, DHD, ESP, Partizan 2 Temmuz günü "Katleden devlettir! Unutmadık, unutturmayacağız!" ortak pankartı arkasında eyleme katıldılar. Eylem saat 11.00'de Karşıyaka Mezarlığı 1. kapı önünde başladı.

Sivas şehitlerinin anıt mezarına kadar sloganlarla yapılan yürüyüşün ardından anma gerçekleştirildi. Devrim ve sosyalizm davasında ölümsüzleşenlerle Sivas'ta katledilenlerin anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Yapılan konuşmada devletin katliamcı kimliği teşhir edildi.

Metin Altıok'un bir şiiri okundu. Sivas'a yakılan bir türkü, anıt mezar ziyareti sırasında hep bir ağızdan söylendi. Mezar başında haykırılan sloganların ardından yürüyüşle etkinlik sona erdi.

Sınıf devrimcileri anmaya "Katliamların hesabını işçi ve emekçiler soracak!/BDSP" imzalı pankartları ve 33 şehidin fotoğraflarıyla katıldılar.

Anmaya 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

1 Temmuz 2008 / Mamak

Sivas katliamı ülke genelinde lanetlendi...

Sivas'ta katliam lanetlendi!

2 Temmuz günü Ethem Bey Parkı'nda biraraya gelen 15 bin kişilik kitle sloganlarla Mevlana Caddesi'nden Madımak Otel'i'ne kadar coşkulu bir şekilde yürüdü. "2 Temmuz Sivas 1993 Madımak katliamını unutmadık, unutturmayacağız!" yazılı ve şehitlerin resimlerinin olduğu pankartla en önde PSAKD Genel Merkezi yürüdü. Ardından yöre dernekleri, devrimci yapılar ve reformist partiler sıralandılar. Miting, kitlenin Madımak otelinin önünde toplanmasının ardından şehitler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Kitle saygı duruşu esnasında şehitlerin isimleri okunduğunda "Burada!" diyerek 15 yıl sonra da şehitlerin yaşadığını haykırdı. Mitingin ilk konuşmasını Sivas 2 Temmuz anma komitesi adına Eğitim-Sen Sivas Şubesi Başkanı Önder Doğan yaptı. Demokratik kitle örgütleri, reformist partiler adına da birer konuşma yapıldı. Ayrıca Yeter Gültekin ve Eşber Yağmurdereli de kitleye seslendiler.

Konuşmaların ardından, saat 14:40'ta kitle sessiz bir şekilde Hacı Bektaş Veli Vakfı'na kadar yürüdü. Miting ve yürüyüş boyunca sık sık "Katil devlet hesap verecek!", "Katiller halka hesap verecek!", "Dün Maraş'ta, bugün Sivas'ta, çözüm faşizme karşı savaştı!", "Devlet baktı yobaz yaktı!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Sivas'ın ışığı sönmeyecek!", "Sivas'ın ateşi AKP'yi yakacak!", "Faşizme ölüm tek yol devrim!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Susma haykır AKP karanlıktır!" sloganları haykırıldı.

Kızıl Bayrak / Sivas

İzmir'de 2 Temmuz mitingi

İzmir'de Alevi Bektaş ve Yöre Dernekleri Platformu'nun örgütlediği miting 2 Temmuz günü Gündoğdu Meydanı'nda 3 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti.

Saat 17:00'den itibaren Cumhuriyet Meydanı'nda toplanmaya başlayan kitle 17:30'da yürüyüşe başladı. En önde Alevi Bektaş ve Yöre Dernekleri Platformu'nun pankartı taşındı. Ardından meslek örgütleri, sendikalar, devrimci güçler ve reformist partiler pankartlarıyla yürüdüler. CHP il örgütü ve gençlik kolları, kortejin sonunda yürümesi gerekirken sendikalarla ve devrimci kortejin arasına girerek mitinge katıldı.

Tüm bileşenler alana girdikten sonra miting programı başlatıldı. Sivas'ta ve mücadelede yaşamını yitirenler anısına bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından platform adına Elvan Celen bir konuşma yaptı. Konuşmada Madımak Otel'i'nin insanlık müzesi olması ve Sivas katliamının sorumlularının yargılanması talebi dile getirildi.

Ardından platformun dönem sözcüsü miting için hazırlanan bildiriye okudu. Konuşmanın ardından Sivas'ı ve diğer katliamları kitlenin alkışlarla protesto etmesi için çağrı yapıldı. Alkışlar sürerken kürsüden devrim ve sosyalizm mücadelesinde katledilenlerin isimleri okundu. Daha sonra mitinge destek veren kurumlar adına hazırlanan metni okumak için KESK İzmir Şubeler Platformu dönem sözcüsü Ramis Sağlam söz aldı. Sağlam, sistemin kendisine muhalif olan herkese baskı ve sindirme politikası uyguladığını, buna dönem dönem katliamların da

eklendiğini vurguladı.

Semah ve müzik gruplarının sahne almasının ardından miting saat 20:00 sıralarında sonlandırıldı.

Alana girildikten sonra kürsüden atılanlar dışında slogan atılmaması istendi. Bunun üzerine SDP tepki göstererek alandan ayrıldı.

Komünistler eyleme kızıl bayrakları, üzerinde katliamlarının fotoğraflarının yer aldığı ve "Katliamların hesabını işçi ve emekçiler soracak!/BDSP" imzalı pankartla katıldılar.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara'da 2 Temmuz mitingi

Birkaç ay önce başlatılan tartışmaların ardından başını Pir Sultan ve Alevi Bektaş Federasyonu'nun çektiği dernekler ve siyasi örgütler 2 Temmuz günü saat 16:30'da Toros Sokak'tan başlayan bir yürüyüşle Kolej Kavşağı'nda bir miting örgütlediler. Mitinge 5 bine yakın kişi katıldı.

Sivas katliamının sorumlusu olarak dinci gericiği gören ve şeriata karşı bir yanıyla laiklik çağrısı yapan ve devletin katliamdaki rolünü örgütleyici değil, izleyici olarak gösteren platformun düzenlediği eylem Pir Sultan Abdal Kültür ve Dayanışma Derneği başta olmak üzere yöre dernekleri, DKÖ'ler, ilerici-devrimci güçler ve reformist çevreler katıldı.

Saat 18:00'de başlayan miting kısa bir konuşmanın ardından devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler adına saygı duruşuyla devam etti. Saygı duruşu sırasında Güneşe akan şiiri okunurken, kitle içerisinde "Şeriata geçit vermeyeceğiz!" sloganları atıldı. Sivas'ta katledilen 33 aydının adları okunarak "burada" diye haykırıldı. Pir Sultan'dan, Hacı Bektaş'tan, Mustafa Kemal'den, Nazımlar'dan, Denizler'e ve 15-16 Haziran'da direnenlere kadar mücadelenin devam ettiği, zulme karşı başkaldırının isimleri olarak 33 canı anmak için biraraya geldiği vurgulandı.

BMİS sendikasında örgütlenen TEGA işçilerinden ve OLEYİS'in Kocaeli Üniversitesi'nde yürüttüğü grevdeki işçilerin selamları kürsüden okundu. Ardından PSAKD ve ABF adına konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda Alevi inancından olan insanlara yönelik ayrımcılıktan, zorunlu din derslerinden, diyanetin politikalarından, Madımak'ın müze olması gerektiğinden bahsedildi.

CHP'nin eyleme "Direne direne kazanacağız!" pankartı ile katılması dikkat çekiciydi. Halk Cephesi (HÖC) ise "AKP ve CHP Alevi halkının düşmanıdır!" pankartı ile eyleme katıldı.

Mitinge SHP ve CHP pankartlarıyla DSP ise bayrakları ile katıldı. Miting bir yanıyla bu düzen partilerinin kendini aklama platformuna dönüştürüldü.

Söylenen türkülerin ardından miting sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Bursa'da 2 Temmuz...

Bursa'da son yılların en kitlesel ve en coşkulu 2 Temmuz anması bu yıl gerçekleşti. Saat 18:00'de Setbaşı Mahfel Kafe önünde toplanmaya başlayan kitlenin sayısı bir süre sonra bine ulaştı. Yürüyüş başladığında ise sayı 2 bini aşıyordu. En önde "2 Temmuz 1993 Sivas-Madımak katliamını unutmadık, unutturmayacağız!/Pir Sultan

Abdal Kültür Derneği Bursa Şubesi"

pankartı ve arkasında Sivas'ta katledilenlerin resimleri ile yürüyüş başladı. Yolun tek şeridi trafiğe kapatıldı.

Kent Müzesi'nin önüne gelindiğinde kitledeki coşku devam ediyordu. Daha sonra etkinlik programına başlandı. Program Sivas katliamını anlatan kısa bir konuşmayla devam etti. Sivas'ta katledilenlerin isimleri tek tek okunarak coşkulu bir şekilde "Burada!" denildi.

Saygı duruşunun ardından Tertip Komitesi adına Bursa PSAKD Başkanı Davut Türkoğlu bir konuşma yaptı.

Semah gösterimi ve şiir dinletisinin ardından program sona erdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Adana: "Sivas'ın hesabı sorulacak!"

Sivas katliamının 15. yıldönümünde katliamı lanetlemek ve katledilenleri anmak için 2 Temmuz günü Alınteri, BDSP, DHP, ESP, Halk Cephesi, HKM, Partizan, DİP Girişimi bir eylem gerçekleştirdi.

Saat 19:00'da Beşocak Meydanı'nda toplanan kitle buradan "Sivas katliamının sorumlusu devlettir! Hesabını soracağız" pankartını açarak sloganlarla İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. Çakmak Caddesi'nin kapatıldığı yürüyüş sırasında "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!", "Sivas'ın hesabı sorulacak!", "Anaların öfkesi katilleri boğacak!", "Kahrolsun MİT, CIA, kontrgerilla!" sloganları atıldı.

İnönü Parkı'na gelindiğinde basın açıklamasının okunmasına geçildi. Açıklamada şunlar söylendi: "Madımak'ı anmak, katliamdan hesap sormak ve o günü unutturmamak tüm devrimci-demokrat insanların görevidir. Ancak bunu yaparken katliamın sorumluları ile kol kola olmak, onları davet etmek Alevi halkı üzerinde oynanmak istenen oyuna hizmet etmektir. Biz böyle bir oyuna gelmeyelim diyoruz."

Basın metninin okunmasının ardından Grup Diyar'ın söylediği türkülerle etkinlik son buldu.

Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

2 Temmuz 2008 / Sivas

Sivas katliamı 15. yılında Kadıköy'de binlerle lanetlendi...**“Sivas'ta katleden devlettir!
Hesap soracağız!”**

Katliamın 15. yılında Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) ve Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri İstanbul Şubeleri'nin çağrısıyla 2 Temmuz günü Kadıköy'de gerçekleştirilen mitinge 15 bine yakın işçi ve emekçi katıldı.

İlk anma saat 14.30'da Zincirlikuyu Mezarlığı'nda Asım Bezirci'nin mezarı başında gerçekleştirildi. Bezirci'nin mezarı başında gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından PSAKD adına Hüseyin Yılmaz basın açıklamasını okudu. Bezirci'nin yanısıra DİSK eski Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve Ruhi Su'nun mezarları da ziyaret edildi.

Karacaahmet Mezarlığı'nda ise Sivas şehitlerinden Nesimi Çimen'in mezar başında anma gerçekleştirildi. Zincirlikuyu'da 150'ye yakın olan kitlenin sayısı burada 400'e çıktı. Mezarlık girişinden Çimen'in mezarına katliamı lanetleyen sloganlarla yürüdü. Açıklamayı PSAKD Kadıköy Şube Başkanı Fethi Bölükçü yaptı. Zincirlikuyu ve Karacaahmet'teki mezar anmalarında Madımak Otel'i'nin müze olması talebi dillendirildi. Anmaya katılan kitle toplu bir biçimde mitinge geçti.

Saat 17.00'de Tepe Nautilus önünde pankart ve flamalarla toplanmaya başlayan kitle buradan Kadıköy İskelesi'ne doğru kortejler oluşturarak yürüyüşe geçti.

Yürüyüş boyunca ve alanda devam eden miting programına “Sivas'ta katleden devlettir! Hesap soracağız!” genel şiarı damgasını vurdu. Özellikle miting alanında kürsüden yapılan konuşmalarda “Madımak oteli müze olacak!” talebi sıkça vurgulandı.

Sivas katliamının kanını üzerinde taşıyan düzen partisi CHP'nin etkisinin kırıldığı miting, sol, sosyalist ve devrimci yapıların etkisinde geçti.

Mitinge Alevi örgütleri düşük bir katılım gösterdi. Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri İstanbul Şubeleri'nin geçen seneden daha az bir katılımı yürüyüşte ve alanda yer aldığı görüldü. Mitinge tüm coşkuları ile katılan devrimci yapılar attıkları sloganlarla katliamcı devlet geleneğini ve hesap sorma bilincini mitinge taşıdılar.

Devrimci yapılardan BDSP, Halk Cephesi, DHP, Kaldıraç, ESP, Partizan, Devrimci Hareket, ODAK, Mücadele Birliği yürüyüşte kendi pankartlarıyla yer alırken Halkevleri, EP, TÖP, TKP, SODAP, DTP, SPG, EHP, SDP, Köz, Özgür Demokratik Alevi Hareketi, Tüm-İGD de mitinge katıldı. Düzen partilerinden SHP ve CHP de katıldılar. Sendikalar, meslek örgütleri, dernekler de pankartlarıyla eylemdeki yerlerini aldılar.

En önde Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri İstanbul Şubeleri'nin pankartlarıyla yer aldığı yürüyüş kolunda Sivas şehitlerinin fotoğrafları taşındı.

Pir Sultan kortejlerinde PSAKD Maltepe Şube 150 kişilik kortejiyle dikkat çekti. “Karanlığa meşale olanlar küllerinden yeniden doğarlar!” pankartının açıldığı kortej yürüyüş boyunca arttı.

Eyleme “*Maraş, Çorum, Gazi, Sivas katliamların hesabını soracağız!/Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu*” pankartıyla katılan komünistler kızıl bayraklarıyla mitingin sonuna kadar coşkularını korudular. Sloganlarını coşkulu bir biçimde attılar, Çav Bella marşını hep bir ağızdan söylediler.

Halkevleri üyelerinin alana girişte polisle yaşadığı gerginlik kısa süreli arbedeye dönüştü. Devrimci yapıların arbedenin çıktığı alana gelmeleriyle beraber “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları atıldı.

Halkevleri kitlesi bariyerlerin açılmasıyla alana giriş yaptı.

Kortejlerin alana girmesinin ardından miting programı Sivas şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Sahneden tek tek okunan Sivas şehitlerinin isimleri kitle tarafından “Yaşıyor!” sözüyle cevaplandı.

Kürsüden Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkez Yöneticisi Feti Bölükçü ve Alevi Bektaşî Federasyonu Başkan Yardımcısı Ali Kenanoğlu söz aldı. Bölükçü yaptığı konuşmada bölge ve ülkedeki gelişmelere bakıldığında Sivas Madımak katliamının daha fazla önem kazandığını vurguladı. ABD emperyalizmin uluslararası sömürü politikalarına, IMF ve Dünya Bankası'nın işbirlikçi iktidarlar eliyle yürüttüğü sosyal yıkım saldırılarına, 2008 1 Mayıs'ında işçi ve emekçilere uygulanan polis terörüne,

özelleştirme ve talan politikalarına, Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerine, Kürt sorunu ve Aleviler üzerindeki baskılara, şeriat-darbe ikilemine, cezaevlerindeki tecrit koşullarına dikkat çekti. Diyanet İşleri Başkanlığı ve zorunlu din dersi uygulamasının kaldırılmasını talep etti.

Nesimi Çimen'in eşi Makbule Çimen'in Madımak Otel'i'nin müze olmasını haykırdığı konuşmasının ardından Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkan Yardımcısı Ali Kenanoğlu söz aldı. Kenanoğlu da Madımak Otel'i'nin müze yapılmasını talep ettiklerini ancak devletin bu taleplerine kulak tıkadığını ifade etti.

Konuşmaların sonrasında Onur Akın ve Grup Yorum sahne olarak ilerici ve devrimci türkülerle kitleyi selamladılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mamak'ta 2 Temmuz anmasına 500 emekçi katıldı...**“Pir Sultan'dan Madımak'a
asan da yakan da devlettir!”**

25 Haziran günü Tekmezar Hacı Bektaş-i Veli Parkı'nda “Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir!” şiarıyla bir anma etkinliği gerçekleştirildi.

Sahneye etkinliğimizin şiarı olan “Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir!”, “Katliamların hesabını işçi ve emekçiler soracak!”, park girişine ise “İşçi Kültür Evleri” imzalı pankartlarımızı astık.

Program saat 20.00'de katliamda şehit düşen Metin Altıok'un dizeleriyle başladı. Ardından saygı duruşuna geçildi. Şehitlerin isimleri teker teker okundu.

Mamak İşçi Kültür Evi müzik topluluğu Pir Sultan Abdal türkülerinden oluşan bir program sundu. Hacı Bektaş-i Veli Anadolu Kültür Vakfı Semah Ekibi'nin hazırlamış olduğu semahla program devam etti. İlgiliyle izlenen semah emekçiler tarafından uzun süre alkışlandı.

Şair Nazım Hikmet'in “Vatan haini” şiiriyle konuşmasına başlayan BDSP temsilcisi devlet katliamlarının cumhuriyet tarihinden bu yana devam ettiğini ifade etti. ‘38’de Dersim’de, ‘77 1 Mayıs’nda, Maraş’ta, Çorum’da, Gazi’de ve cezaevlerinde sermaye iktidarının katliamcı kimliğini teşhir etti. Yıllar önce komünist şair Nazım Hikmet’i vatan haini ilan edenlerin bugün de hak arama mücadelesi yürüten işçi ve emekçileri ve onun öncülerini vatan haini ilan ettiğini söyledi. Çürüyen kapitalist sistemin karanlığına karşı gerçek çözümün devrim ve sosyalizm mücadelesinde olduğunu vurguladı. Konuşmanın ardından “Katil devlet hesap verecek!” sloganı güçlü bir şekilde atıldı.

Konuşmaların ardından halk ozanı dostumuz

Dertli Divani sahneye çıktı. Dertli Divani, MİKE'nin bu tür etkinlikleri sıklıkla yaptığını, bunun kendi

kültürümüzü yaşatmak anlamına geldiğini vurguladı. Bu tarz etkinliklerde her zaman yer aldığını ve yer almaya devam edeceğini belirtti. Emekçilere “İşçi Kültür Evleri'ne sahip çıkma” çağrısı yaptı. Seslendirdiği türkü ve deyişlerle programa renk katan Dertli Divani, din, dil, ırk ayrımı gözetmeden tüm insanların kardeşliğine vurgu yaparak programını sonlandırdı.

Mamak İşçi Kültür Evi'nin hazırlamış olduğu,

özelde Sivas olmak üzere katliamları anlatan sinevizyon gösterimiyle etkinlik sona erdi.

Etkinlik sunumu boyunca katliamların arkasındaki devlet ve sınıf gerçekliği vurgulandı. Sermaye sınıfının sömürdüğü ve baskı altında tuttuğu emekçilerin uyanmasından, sömürü düzenlerinin yıkılmasından korktukları için bu uyanışı engellemeye ve geciktirmeye çalıştıkları ifade edildi. Bunun için katliamlara başvurdukları, kirli ve kanlı oyunlar tezgahlamaktan çekinmedikleri dile getirildi. Pir Sultan'ın “*Bozuk düzende sağlam çark olmaz! Bu düzeni baştan aşağı değiştirelim!*” sözleri hatırlatılarak işçi ve emekçilerin hak arama mücadelesini kana bulayanların “ordu ve düzen partileri” olduğu gerçeği vurgulandı. Ordu ve düzen partileri teşhir edildi.

Etkinlikte gündemle ilgili bildiri, bülten ve el ilanları dağıtımının yanısıra *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı gerçekleştirildi.

Mamak İşçi Kültür Evi çalışanları

25 Haziran 2008 / Mamak

Mamak'ta güçlü bir 2 Temmuz süreci örgütlendi...

Sermaye iktidarının Dersim'den Maraş'a, Çorum'dan Sivas'a kadar katliamcı kimliği biliniyor. Devletin katliamlarını aklamının, emekçi kitlelerin tepkisini düzene yedeklemenin bir aracı olan düzen partilerinin konumu da bilinmektedir. Bu gerçeklerin silikleştirilmesi anlamına gelen 2 Temmuz sürecinin CHP, DSP, SHP ile bir arada örgütlenmesi üzerine devrimciler ayrı bir 2 Temmuz süreci örgütlediler.

Çalışma boyunca Osmanlı'dan bugüne asanın da yakanın da devlet olduğu gerçeğini öne çıkartarak güçlü bir düzen teşhiri yapıldı. Düzene karşı işçi ve emekçiler devrim mücadelesinde taraflaşmaya çağrıldı. Sivas'ın failinin de sermaye devleti olduğu, katliamların CIA, MİT, kontr-gerilla tarafından örgütlendiği düzenli olarak işlendi. Düzenin "laik cumhuriyet" in savunucusu olarak Alevi emekçileri kanlı sermaye düzenine yedekleme çabasına karşı devrimci müdahalenin etki alanını artıran, kendi sınırlarını zorlayan bir çalışma örgütledik.

Sınıf devrimcileri olarak yaklaşık üç hafta boyunca pek çok aracı birarada kullandık. Mamak Türküsü'nün 2 Temmuz özel sayısını çalışmamızın önemli bir yerel aracı olarak kullandık. 3 bin bülten dağıttık. Oldukça etkili olan bülten işçi ve emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Mamak İşçi Kültür Evi tarafından 2 yıldır "Yine türküler söylüyoruz, yine semahlar dönüyoruz!" şiarıyla düzenlediğimiz anma etkinliğinin 3.'sünü Tek Mezar Hacı Bektaş-ı Veli Parkı'nda düzenledik. Anma içeriği, programı ve katılımı bakımından güçlü geçti. Etkinliğin ön çalışmasında yaklaşık 5 bin el ilanı, yüzlerce afiş ve pankart kullandık.

"Pir Sultan'dan Madımak'a asan da yakan da devlettir!/BDSP" şiarlı üzerinde 2 Temmuz anma programının yer aldığı afişleri Ege Mahallesi'nden Tuzluca'yı'a kadar yaygın bir şekilde kullandık. Yanısıra "Sivas'ın katili sermaye devleti... Katliamların hesabını sormak için mücadeleyi yükseltelim!" şiarlı BDSP bildirimlerini sabah servislerine dağıttık.

1 Temmuz'da devrimci güçler tarafından düzenlenen fiili miting ve 2 Temmuz Karşıyaka Mezarlığı'nda yapılacak anmanın ortak araçlarını bölgede yaygın bir şekilde kullandık. Bu etkinliklere çağrı amacıyla Mamak İşçi Kültür Evi imzalı 2 bini aşkın el ilanı dağıttık.

Merkezi olarak devrimci güçlerin ayrışması bölgede de iki ayrı sürecin örgütlenmesine neden oldu. Bir hafta içerisinde kimi zaman aynı gün bölgede iki anma etkinliği yapıldı. Bölgede toplam 8 ayrı anma etkinliği düzenlendi. Politik içeriği açısından farklı zeminlerde örgütlenmiş olmakla birlikte bölgede bu yaygınlıkta yapılan anma etkinlikleri politik açıdan canlı bir atmosfer yarattı.

Bu çerçevede sınıf devrimcileri 2 Temmuz Sivas katliamının 15. yıldönümünde kullandığı araçların çeşitliliği ve işçi-emekçilerle birebir kurduğu ilişkilerle planlı ve güçlü bir faaliyet yürütmüş oldu. Yaz döneminde de sermaye düzeninin zorbalığına karşı tek alternatifin devrimde ve sosyalizmde olduğunu işçi-emekçilere anlatmaya devam edeceğiz.

Mamak / BDSP

Elektriğe yüzde 45, asgari ücrete yüzde 4,6 zam...

Açlığa ve sefalete karşı tek yol mücadele!

Gıda fiyatlarıyla başlayan zam furyası devam ediyor. 1 Temmuz'dan itibaren geçerli olan elektrik fiyatlarındaki ikinci zam oranı da yüzde 26 olarak açıklandı. Böylece ocak ayında gerçekleşen yüzde 19'luk artışla birlikte elektriğe yapılan zam oranı yüzde 45'e ulaşmış oldu. 1 Temmuz'dan itibaren elektrik fiyatlandırmasında otomatik tarifeye geçilmesi, elektrik fiyatlarına her üç ayda bir yeni zam yapılması anlamına gelmektedir. Bu açıdan yıl sonu itibariyle elektrikte senelik artışın yüzde 50'leri bulacağını söylemek abartı olmayacaktır.

Elektrik fiyatlarındaki artışlar kabarık faturalar yoluyla emekçilerin üzerine ağır yük bindirecek. Yanısıra önümüzdeki dönemde birçok ürün ve hizmette fiyat artışlarını tetikleme bakımından da emekçileri etkileyecektir. Nitekim bir önceki zammın üzerinden henüz bir ay dahi geçmeden, elektriğin ardından doğalgaz için yeni bir zam talebi daha gündeme getirilmektedir. Haziran ayında konutlarda kullanılan doğalgaza yüzde 7,4, sanayide kullanılan doğalgaza yüzde 8,3 oranında bir artış gerçekleşmişken artan maliyetleri öne süren BOTAŞ, hükümetten konutlarda yüzde 9, sanayide yüzde 11 oranında yeni bir zam talebinde bulunmaktadır. Keza ekmeke fiyatlarına yeni zam yapılmışken, özellikle Ramazan ayına doğru, birçok gıda ürünü fiyatlarında artış beklenmektedir. Yine kuraklık vb. gerekçeler öne sürülerek suya bu yıl içinde yüksek oranda zam yapılırken, emekçilerin temel harcama kalemlerinde önemli bir yer tutan ulaşım da yeni zamlardan nasibini almıştı. Kısacası 2008 yılında emekçiler adeta bir zam yağmuruna tutulmuş oldular.

Son dönemde temel tüketim mallarında ve hizmetlerde yaşanan zamlar, ister istemez hükümetin ve Merkez Bankası'nın enflasyon beklentilerini de yeniden revize etmesine neden oldu. AKP hükümetinin son yıllarda ekonomiye dair çizmiş olduğu pembe tabloların en büyük dayanaklarından biri olarak gösterdiği "tek haneli enflasyon" yalanının artık yutulur yanının kalmamış olması, hükümetin de bu söylevden vazgeçmesine neden olmuştur. Bugüne kadar çarpıtılarak açıklanan "resmi enflasyon" rakamlarına karşın emekçilerin gerçek enflasyonu hiçbir zaman tek hanelerde olmamıştır. Şimdilerde hükümetin bile çift haneli rakamlardan bahsettiği bir durumda emekçilerin yaşadığı gerçek enflasyonun düzeyi vahametinde ötesindedir.

Enerji ve gıda fiyatlarına yüzde 50'lere varan zamlar yapılırken hükümetin asgari ücret için belirlediği zam oranı temmuz ayından itibaren geçerli olmak üzere yüzde 5 olarak tespit edilmişti.

"Artan maliyetler" karşısında her türlü mal, ürün ve hizmete zam yapan sermaye hükümeti işçi ve emekçilerin insanca yaşamaya yeten ücret talebine ise hakaretle yanıt vermişti. Patronların işçilik maliyetlerinin "yüksek" olmasından yakınıp durduğu aynı dönemlerde İMF yetkililerinin asgari ücretin "yüksek" olduğunu dillendirmesi emekçilerin boğazındaki ilmiğin daha da sıkılaştırılması anlamına gelmektedir. Nitekim son dönemde izlenen düşük ücret politikasını zorlayan kimi TİS süreçlerine patronlardan medyaya, hükümetten kolluk kuvvetlerine kadar sermaye iktidarının azgınca saldırılması düzenin istikrarından duydukları korkuyu göstermektedir.

Böylelikle AKP'nin hükümette olduğu son 6 yılda işçi ve emekçiler, tarihsel haklarının yanı sıra ücretler temelinde de ciddi reel kayıplar yaşamışlardır. Örneğin son dört yıl içinde ücretler reel bazda yüzde 25 oranında gerilemiştir. Kölece çalışma koşulları, düşük ücretler ve her yıl büyüyen "işsizler ordusu" ile sermaye için dört dörtlük bir ucuz emek gücü cenneti yaratılmıştır. Ücretlerin yıldan yıla gerilemesinin yanı sıra altıncı ay zamları da patronlar tarafından artık büyük oranda rafa kaldırılmıştır. Yoksulluk ve sefalet toplum çapında derinleşirken servet ve zenginlik bir avuç asalağın elinde gittikçe daha fazla toplanmaya başlamıştır.

Bu tablo, emekçilerin insanca yaşama ve çalışma koşulları için mücadele etmekten başka şanslı olmadığını bir kez daha göstermektedir.

30 Haziran 2008 | EMO zam protestosu

Kürdistanlı tarım işçilerinin Ordu ve Trabzon'a girişi yasaklandı

Fındık toplamak amacıyla Doğu Karadeniz bölgesine gelen Kürdistanlı mevsimlik tarım işçilerinin Ordu ve Trabzon'a girişi yasaklandı. Ordu Valiliği yayınladığı genelge ile Kürt illerinden gelecek tarım işçilerinin toplanmasını ve konaklamasını yasakladı. Çoğunlukla Antep, Urfa, Mardin, Siirt ve Muş gibi illerden gelen Kürt işçilere yönelik benzer bir karar da yaklaşık iki hafta önce Trabzon valiliği tarafından alındı. Valilik yaptığı açıklamada şunları söyledi: "İşverenlerin çalıştırdıkları işçiler ile il dışından gelen işçilere ait kimlik bilgileri muhtarlıklar aracılığıyla en yakın güvenlik birimlerine bildirmeli, kimliği bulunmayan kişilere ise iş verilmemelidir. İşverenler ve köy muhtarları, emniyet bakımından huzur bozucu olayları anında en yakın güvenlik birimine, bölgelerinde çalışan işçilerde görülecek hastalıkları ise en yakın sağlık kuruluşuna bildirmeliler"

Kürdistan'dan gelen tarım işçileri kölelik koşullarında ve polis gözetiminde çalıştırılıyor

Batı ve Doğu Karadeniz bölgelerinde yıllık 2 milyar dolar döviz getiren fındığın büyük kısmını Kürt illerinden gelen geçici mevsimlik işçiler topluyor. Her yıl Urfa, Batman, Diyarbakır, Antep, Mardin gibi Kürt illerinde yaşayan Kürt işçiler, Türkiye'de en çok fındık üretiminin gerçekleştiği Ordu ve Giresun'un yanısıra Trabzon, Düzce, Bolu ve Sakarya gibi illere akın ediyor. Bu sayının 150-200 bin arasında olduğu tahmin ediliyor.

Sayıları 1.5 milyonun üzerinde olan mevsimlik tarım işçileri, ilkbahar aylarının ortalarından sonbaharın sonlarına kadar ucuz emeğe ihtiyaç duyulan her yerde varlar. Orta Anadolu'da soğan, şeker pancarı; Çukurova'da pamuk; Ege'de yaş sebze, zeytin; Karadeniz'de ise fındık toplama işlerinde ve tüm bu yörelerde çapa, toplama, serme, kurutma işlerinde çalışıyorlar. Büyük bir çoğunluğunun başka bir işi olmadığı için, yılın tamamında çalıştıkları mevsimlerde kazandıkları para ile geçinmek zorunda kalıyorlar.

"Gündelikçiler" diye de adlandırılan mevsimlik tarım işçileri, kölelik koşullarında çalıştırılıyor. Ne kadar ücret alacaklarını, hatta iş bulup bulamayacaklarını dahi bilmeden çoluk-çocuk, genç-yaşlı demeden kamyonlarda, traktörlerde, minibüslerde yolculuk yaparak ekmek parası kazanmak için canlarını tehlikeye atan tarım işçilerine sefalet ücreti dayatılıyor.

Gidilen yerlerde kendi olanaklarıyla barınma sorunlarını halletmek zorunda kalan tarım işçileri, aşırı sıcaklarda naylon ya da bez çadırlarda her türlü altyapıdan yoksun bir biçimde yaşamak zorunda kalıyorlar. İçme suyunun ve tuvaletin çoğunlukla bulunmadığı bu çadır kentleri andıran ortamda birçok hastalık ortaya çıkıyor.

Kürdistan'dan gelen tarım işçileri sürekli polis ve jandarmanın baskı ve denetimi altındalar. Türk devleti Kürdistanlı tarım işçilerini potansiyel PKK'li olarak görüyor. Sadece ve sadece Kürdistanlı oldukları için işçileri PKK'li ilan edip linç etmeye kalkışan kitlenin yolunu, bizzat sömürgeci sermaye devleti açıyor.

Sakarya'da olduğu gibi 4 Kürt işçinin, PKK'li ve "terörist" olarak ilan edilmesi ve linç edilmek istenmesinde olduğu gibi linççilerin sırtını sıvazlayanlar sömürgeci sermaye devletinin valisidir.

Tüm bunlara rağmen sömürgeci sermaye devleti, "Türkiye'de etnik ayrımcılık yoktur, herkes birinci sınıf vatandaşdır" yalanına başvurmadan geri durmuyor. Ancak Kürdistan'dan gelen tarım işçilerinin yaşadığı sefalet sermaye düzeninin Kürt halkını sadece ulusal baskı temelinde ezmediğini göstermektedir. Ulusal baskı ile sınıfsal baskı ve sömürü iç içe geçmiştir.

Sermaye devleti işçi ve emekçi kitleleri aldatmak için açıkça yalan söylemektedir.

Ayrımcılık ücretlere de yansıyor...

Kürt işçiler günlüğü 18 Ytl'ye çalıştırılıyorlar. İşçilerin konaklama ve yeme-içme ihtiyaçlarının fındık sahibi tarafından karşılanması durumunda fiyat 15 Ytl'ye kadar düşebiliyor. Ancak Türk kökenli işçiler 25 Ytl yevmiye alıyorlar. İşçileri genellikle Batman ve Urfa'dan getiren "Dayıbaşları" ise işçilerden 1-2 Ytl arasında komisyon alıyor.

"Dayıbaşları" tarafından fındık sahipleriyle buluşturulan işçiler, 2-3 hafta boyunca fındık sahibinin inisiyatifine bırakılıyor. Bu nedenle zaman zaman fındık sahipleri ile işçiler arasında olaylar çıkıyor. Özellikle geçen yıl Ordu ve Giresun bölgesinde birçok kavgalı olayın yaşandığı belirtiliyor.

Pamuk, çay, tütün ve fındık sezonluk işler. Yaşadıkları şehirlerde iş bulamayan, ekmek parası için göç eden Kürdistanlı tarım işçilerinin durumuna ve karşılaştıkları baskılara karşı mücadele en başta Türk milliyetinden işçi ve emekçilerin görevidir.

Sınıfsal baskının, sömürünün ve ulusal baskının kaynağı kapitalist sömürü sistemidir. Bu devlet burjuvazinin devletidir. Bu yüzden de sömürden, sınıfsal ve ulusal baskıdan kurtulmak için mücadele, kapitalist sömürü düzenine karşı verilmek zorundadır. Kürdistanlı tarım işçilerinin ekmek kavgası da emek kavgasına, devrim için mücadeleye dönüşmelidir. İşçilerin emek kavgası ise, tüm ulus ve milliyetlerden işçilerin, emekçilerin birliği, sınıf kardeşliği ve ortak mücadelesiyle kazanılacaktır.

Tersanelerde hak gaspları ve kazalar sürüyor!

Selay Tersanesi'nde hak gaspı...

Tuzla tersaneler cehenneminde ücret gaspları yaygın olarak yaşanmaya devam ediyor. Selay Tersanesi Yalçınlar Denizcilik taşeronunda çalışan 5 işçi Nisan-Mayıs ayı alacaklarını alamadıkları gerekçesiyle TİB-DER'e başvurdu. Dernek yöneticileri konuyla ilgili olarak taşeron firma sahibi Yunus Yalçın'la irtibata geçerek ücret alacakları ve vergi iade paralarının ödenmesini talep etti. Yunus Yalçın ana firmadan alacaklarını alamadığı için ücretleri ödeyemeyeceğini belirtti. Dernek ise taşeron firma arasındaki sorunların işçileri ilgilendirmediğini belirttiikten sonra ücretlerin hemen ödenmesi talep edildi. Bu konuda gösterilen ısrar nedeniyle ana firma hemen ücretleri ödemek zorunda kaldı.

Tersane İşçileri Birliği

Tersanede iş kazası...

Geçtiğimiz günlerde ücret gaspı üzerinden muhatap olduğumuz Yıldırım Tersanesi'nde 27 Haziran günü öğle saatlerinde bir iş "kazası" daha gerçekleşti. Yıldırım Tersanesi Betesan isimli taşeron firmada çalışan gemi elektrikçisi 26 yaşındaki Turgay Erkan isimli işçi merdivenlerden düştü. Barakanın merdivenlerinin standarda uygun olmamasından (portatif kaynaklı gerçekleşen "kaza" da Turgay Erkan'ın köprücük kemiği kırıldı. İş arkadaşları Turgay'ın yardımına koştu. Gemiden indirilerek hastaneye götürülen Turgay, burada ameliyata alındı. Köprücük kemiği kırılan ve ameliyatla platin takılan Turgay'ın sağlık durumu iyiye gidiyor. İş arkadaşları tarafından Turgay'ın Çayırova Anadolu Sağlık Merkezi John Hopkins Hastanesi'nde tedavi edildiği Derneğe bildirildi. Dernek yöneticileri doktorla görüşerek bilgi aldılar. Turgay'a da geçmiş olsun dileğinde bulundular.

Tersane İşçileri Birliği

TİB-DER'den sınıf dayanışması

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER), E-Kart grevinin 14. gününde yaptığı açıklama ile grevi selamladı. E-Kart işçilerinin yanında olacağını duyurdu. Açıklamada, E-Kart'taki kural dışı çalışmaya karşı grevi seçen ve bugüne kadar başarıyla sürdüren işçilerin direnişini sahiplendi, sonuna kadar dayanışma içerisinde olunacağı vurgulandı.

TİB-DER'den TEGA'yla dayanışma!

TİB-DER 27 Haziran günü yaptığı açıklama ile TEGA işçilerine destek verdi. TEGA Mühendislik önünde grev nöbetlerini tutan grev gözcüsü işçilerin saldırıya uğraması üzerine açıklama yapan TİB-DER, TEGA işçilerinin mücadelesini selamladı ve "mücadeleleri mücadelemizdir!" dedi.

KESK Genel Kurulu cansız, coşkusuz ve katılımsız gerçekleşti...**Kurula koltuk kavgası damgasını vurdu!**

KESK 3. Olağan Genel Kurulu 27-29 Haziran tarihleri arasında MEB Şura Salonu'nda yapıldı. Hemen hemen tüm delegelerin de vurguladığı gibi kurul katılımı az ve cansız bir atmosferde gerçekleşti. Sahneye sol tarafında "Kurtuluş yok tek başına!" şiarının yazılı olduğu sağ tarafta ise "KESK 3. Olağan Genel Kurulu, 'Güçlü örgüt kitlesel mücadele!'" şiarının yazılı olduğu pankart asılmıştı. Pankart şiarı kongrede ortaya çıkan havanın aksi bir durumu yansıtır nitelikteydi. Salona değişik talep ve şiarların ifade edildiği 10 ayrı pankart asıldı.

Genel Kurul'un ilk günü konukların ve KESK Genel Sekreteri Abdurrahman Daşdemir'in çalışma raporu üzerine yaptığı konuşmalarla geçti. Kurul saat 10:30'da KESK'in mücadele tarihini anlatan sinevizyon gösterimi ile başladı. Delegelerin yerlerine yerleşmesi sürerken hiçbir ön konuşma yapılmadan başlatılan sinevizyonun ilk dakikaları salondaki kargaşa nedeniyle dikkat çekmedi. Sinevizyonun ardından salondan "İnadına sendika, inadına KESK!" sloganı atıldı.

Daha sonra kürsüye Abdurrahman Daşdemir çıktı. KESK'in 18 yıllık mücadele tarihi üzerine bir konuşma yaptı.

Daşdemir, programsız kongre yaşandığını, bu süreçte bu sorunları aşacaklarını, içlerindeki kirliliklere karşı mücadelenin önemli olduğunu ve kişisel iktidar hırsına vuran bir konuşma yaptı. Böylece daha ilk günden 3 gün boyunca devam edecek olan grupsal ve gruplar arası iç çatışmaların sinyalini vermiş oldu.

Mücadelede yitirilenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından Tahsin Doğan Başkanlığı'nda divan seçildi. Divan kurula başarılar diledikten sonra gündemi okudu.

Kurul'un açılış konuşmasını yapmak üzere kürsüye gelen KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, küresel kapitalizmin Türkiye ve dünyadaki saldırılarına değindi. Egemenler arası kamplaşmaya sıkışan siyasetin kendisini ancak ikilemlerle ifade ettiğini dile getirdi. AKP'ye karşı, "laiklik mi şeriat mı" ikilemine sıkışan cephenin en önemli protestosunun cumhuriyet mitingleri olduğunu söyledi. AKP'ye karşı muhalefetin ancak gerçek muhalefet mevzilerinden yürütülebileceğini vurguladı.

Kimi demokrat çevrelerin AKP'yi destekler pozisyonda olmasını eleştiren Tombul, böyle bir ortamda akıl tutulması ve karmaşa yaşandığını dile getirdi. Hatta kimilerinin bunu o kadar ileriye götürdüğünü, AKP eliyle Türkiye'nin "demokratik devrim" sürecini tamamladığını dahi söyleyebildiğini ifade etti. KESK'in, mücadelesini Türkiye'deki emek ve demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak olarak gördüğünü dile getirdi.

Daha sonra uluslararası düzeyde kurula katılan delegasyona söz verildi. Bu bölümde İtalya'dan, Portekiz'den, Yunanistan'dan, İsveç'ten, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nden, Güney Kıbrıs'tan, Filistin'den, Suriye'den delegeler konuşma yaptı. Türkiye'den ise birçok meslek örgütü, işçi sendikası, vakıf, dernek kurula katıldı ve mesaj gönderdi. DSP, CHP, SHP gibi düzen partilerinin katılımı da dikkat çekti.

Kurulun ilk gününde, başta KESK olmak üzere sendika konfederasyonlarının 1 Mayıs'ta sergilediği

ihanetçi tutumu eleştirmek, delegelere bu anlayışla hesaplaşmaları için çağrı yapmak amacıyla söz almak isteyen Devrimci 1 Mayıs Platformu'na söz hakkı verilmedi.

KESK yönetimi söz verme işini divana, divan ise yönetime attı. Devrimci 1 Mayıs Platformu'na söz vermemenin gerekçesi olarak ise "Siz tüzel kişilik değilsiniz" oldu. Akşam saatlerine kadar süren tartışmaların, divana ve KESK MYK'sına yapılan basıncın ardından Platforma ancak akşam saatlerinde zorla söz verildi.

Platform adına yapılan konuşmada KESK'in SSGSS sürecindeki tutumu eleştirildi. Genel Kurul'un cansız geçtiği, oysa kurulların geçmiş süreçle hesaplaşmanın bir zemini olarak kullanılması gerektiği ifade edildi. KESK'in 1 Mayıs'ta devletin önceden terör uygulayacağı belliyken üyelerini örgütsüz bıraktığı, 1 Mayıs'ı örgütlenmediği, Taksim iradesini zorlamadığı yönlü eleştiri yapıldı. Eli Kürt halkının ve devrimcilerin kanına bulaşmış DSP'ye dahi söz verilirken içinde 10 devrimci, ilerici, sosyalist yapının bulunduğu Devrimci 1 Mayıs Platformu'na söz verilmediği, delegelerin bu anlayışla hesaplaşması gerektiği çağrısı yapıldı. Kurulun 2009 1 Mayıs için Taksim kararı alması gerektiği dile getirildi.

İkinci gün, çalışma raporu hakkında görüşlerini dile getirmesi için delegelere söz verildi. Verilen önerge üzerine adını yazdıran 100 delegeden yaklaşık 60 delege konuşma yaptı.

Delege konuşmaları grupların KESK'e ve kurula yönelik hesapları ve hesaplaşmaları çerçevesinde benzer içerikte gerçekleşti.

Alaattin Dinçer (Ufuk Uras) kanadını temsil eden delegeler konuşmalarında ağırlıklı olarak KESK'in 12. sendika gibi davrandığını, konfederasyon gibi davranmadığını dile getirdiler. KESK'teki bürokratik yapıyı eleştirdiler. 4688 sayılı yasaya sığınmayız diyen KESK'in bu yasaya sığındığını söylediler. SSGSS sürecinde KESK'i mücadeleyi örgütlememekle

eleştirdiler. Uzlaşma görüntüsünde KESK'in (İsmail Tombul'un) fotoğrafının ne işi olduğunu sordular vb.

DSD (İsmail Hakkı Tombul kanadı) delegeleri ise yaptıkları konuşmalarda ağırlıklı olarak Yurtsever emekçilere seslendiler. Grup içindeki çatlağa oynayarak tarihsel bir hata yaptıklarını, bunun kendilerine de faydası olmayacağını ifade ettiler. Asıl sorunun çatı partisi tartışmalarından çıktığını vurguladılar. Kendilerinin de çatı partisine karşı olmadıklarını ama esnek ve liberal bir çatı partisi formülasyonunun "omurgadan ve ilkelerden" yoksun olduğunu söylediler. Kendilerine "ulusalcı" diye eleştiri yapanların buna hakkı olmadığını, Kürt sorununda demokratik çözümü ve bir arada yaşamı savduklarını ifade ettiler. Eğitim-Sen'i (A. Dinçer'i) 3 Kasım mitinginin altını oymakla suçladılar. Kendilerine sendika bürokratları diyenlerin bürokratik yapının başında ve temsilcisi olduklarını söylediler. TİG'den çekildiklerini, alanlarda mücadele edeceklerini söylediklerini ancak Dinçer tarafının buna yanaşmadığını, süreci sahiplenmediklerini ifade ettiler.

Emek Hareketi adına söz alanlar ise daha çok "birlik" vurgusu yaparak bugüne kadar kendilerinin hiçbir grubun iç sorunlarına oynamadıklarını, hep "birlikçi" olduklarını ifade ettiler. Sanki bugüne kadar o koltukları işgal etmemişler bu tabloda kendilerinin hiçbir payı ve sorumluluğu yokmuş gibi siyasetlerin birliğini emekçilerin birliğinin önüne geçirdiler. "Kutsal ittifak"ın bozulmuş olması sonucunda yönetim dışında kaldıkları için "birlik" vurgusunu öne çıkardılar.

Devrimci Kamu Çalışanları adına konuşan delegeler ise sınıfın değişen yapısı ve yeni örgütlenme modeline vurgu yaptılar. "Toplumsal muhalefet sendikacılığı"nın teorisini yapan DKÇ delegeleri ise bir program etrafında bir araya geldiklerini, yönetimde temsil edilmediklerini, bunun olmazsa olmaz olmadığını, programın ilkeleri doğrultusunda

işyerlerinde, alanlarda mücadele edeceklerini söylediler.

Devrimci Memur Hareketi'nden delegeler ise ağırlıklı olarak eşitlik ve özgürlük mücadelesinin yetersiz olduğunu, bağımsızlık vurgusunun mutlaka olması gerektiğini ifade ettiler. Meryem Özsöğüt'e KESK'in yeterince sahip çıkmamasını eleştirdiler. Ne ABD ne AB şiarını gerekçelendiren konuşmalar yaptılar. KESK MYK'da yer alan Hasan Hayır'ın Sosyal Güvenlik Kurulu'nda yer aldığını, orayı kişisel çıkarları için bırakmadığını söylediler. KESK'in bu kurulda ne işi olduğunu sordular. 1 Mayıs, SSGSS sürecinde KESK'in tutumunu eleştirdiler.

Yurtsever emekçiler ise daha çok Kürt sorununun demokratik çözümü üzerine konuştular. Bazı delegelerin Kürtçe konuşma yapması ise DSD grubunda rahatsızlığa neden oldu. Salondan yer yer müdahaleler edildi.

Grupların dışında bağımsız olarak söz alan fazla delege hemen hiç yoktu. SES delegesi Mahmut Konuk ise yaptığı konuşmada Kürdistan'daki Türk sömürgeciliği hedef alınmadan demokratik çözümün düzen sınırlarında kalacağını ifade etti. DSD, EMEP, Yurtsever delegelerinin geçmişte tabanın iradesini yok sayan, KESK'in bürokratlmasına zemin hazırlayan kararlara imza attıklarını hatırlattı. Böylece kurulun en anlamlı konuşmasını Konuk yapmış oldu.

Alaattin Dinçer'in konuşması ise DSD'liler tarafından protesto edildi. Bu sırada salonda karışıklık yaşandı. Dinçer konuşmasını tamamlayamadan kürsüden inmek zorunda kaldı.

DSD'liler tüm kurul boyunca "Hizip değil çalışanlar yönetsin!", "KESK'te sorun koltuk hırsı!", "Söz, karar, yetki çalışanlara!" sloganları atarak ve kürsüden söz alarak ÖDP içindeki hesaplaşmalarını kurula taşıdılar.

Delegelerin konuşmalarının ardından MYK üyeleri teker teker söz alarak grupları adına eleştirilere yanıt verdiler. Yanıtlar ise bugüne kadar kamu emekçilerinin mücadelesini nasıl heba ettiklerinin en somut kanıtı oldu. Bugüne kadar 4688'den SSGSS'ye, TİG'lerden anadilde eğitim hakkının tüzükten çıkarılmasına, sendikal bürokrasiyi güçlendiren tüzük değişikliklerinden işleyişlere, uzlaşmacı mücadele çizgisine kadar her şeyin altına ortak imza atarak kamu emekçilerinin mücadelesinin geriye düşmesinden, KESK'in dibe vurmasından doğrudan sorumlu olan anlayışlar bugün koltuk kavgası uğruna sözde hesap sormaya çalıştılar.

Kirli çamaşırların ortalığa saçıldığı, koltuk kavgasının, grup içi ve gruplar arası çıkar çatışmasının damgasını vurduğu kurulda bir kez daha kaybeden kamu emekçilerinin mücadelesi oldu.

EMEP, DSD ve çatlayan Sendikal Birlik gericiliği yönetime yeniden aday olmayacaklarını açıkladılar. DSD ise bugüne kadar yapması gerekeni yani işyerlerinden mücadelenin örgütlenmesi gerçeğini diğer tarafa bir tehdit olarak kullandı. "Bundan sonra işyerlerindeyiz" diyerek bir sonraki genel kurulda hesaplaşmaya devam edeceklerini ilan etmiş oldular.

KESK Genel Başkanlığı'na oynayan Alaattin Dinçer ise tartışmaların ardından geri çekildi ve salonu terk etti. Yönetime tek listenin aday olduğu kurulda yönetime ÖDP kanadından Adnan Gölpınar ve Sami Evren, Demokratik Emek Hareketi'nden Emirali Şimşek ve Songül Morsümbül, Devrimci Kamu Çalışanları grubundan Hüseyin Gölpınar, Vicdan Baykara'nın temsil ettiği Sendikal Birlik'in çatlayan kanadından İsmail Polat, Devrimci Memur Hareketi'nden Akman Şimşek seçildiler.

Sosyalist Kamu Emekçileri kurulda, "Genel Kurulu devrimci mücadele programı ihtiyacının tartışıldığı kürsüye çevirelim!" başlıklı bültenle kamu emekçilerini devrimci mücadele programına çağırın broşür dağıttılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Mehmet Bal'dan açıklama...

kapatıldığını söyledi.

Mahkemesi'ne çıkartıldığını ve tutuklanarak Hasdal Askeri Cezaevi'ne

8 Haziran'da İstanbul'da gözaltına alınarak tutuklanan vicdani retçi Mehmet Bal, Adana Askeri Cezaevi'nden tahliyesinin ardından 26 Haziran günü İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenledi. Bal'ın avukatı Suna Coşkun, İHD Avukatı Fazıl Ahmet Tamer ve İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri'nin de katıldığı basın toplantısında konuşan Mehmet Bal gözaltına alındıktan sonra götürüldüğü Hasdal Askeri Cezaevi'nde maruz kaldığı işkence uygulamaları hakkında bilgi verdi.

Başından geçen olayları anlatan Bal, 2002-2003 yılında hakkında 'emre itaatsizlik ve firar' davalarından dolayı Adana Askeri Mahkemesi'nin hakkında yakalama emri çıkartıldığını, bunun sonucunda ise 8 Haziran günü gözaltına alındığını, Beşiktaş İnzibat Birliği'ne teslim edildiğini, burada elbiselerinin zorla çıkartılarak insanlık dışı muamelelere ve birçok defa işkenceye maruz kaldığını belirterek, 9 Haziran'da Hasdal Askeri

Kızıl Bayrak / İstanbul

E-Kart işçileriyle dayanışma sürüyor...

Sermayenin her geçen gün artan saldırıları karşısında sınıf hareketinde yaşanan örgütlenme ve mücadele eğilimi son dönemde sanayi havzalarında farklı iş kollarında kendini gösteriyor.

Yoğun hak gasplarının, örgütsüzlüğün, kölece çalışma koşullarının kural haline geldiği bölgelerde işçiler grev ve direnişlerle mücadele isteklerini koruyorlar.

16 Haziran'da sendika hakkı için başlayan grev sürüyor. Grevle dayanışma ise büyüyor.

Gebze Sendikalar Birliği bileşeni sendikalar (Eğitim-Sen, Çelik-İş, Birleşik Metal-İş, Genel-İş, Emekli-Sen, Lastik-İş, Belediye-İş) Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde grevlerini sürdüren Basın-İş Sendikası üyesi E-Kart işçilerine 25 Haziran günü destek ziyaretinde bulundular.

Ziyarete GSB adına konuşan Çelik-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç grevle dayanışmak için ellerinden geleni yapacaklarına söz verdi.

E-Kart işçilerini 28 Haziran günü Yurtsever Cephe üyeleri ziyaret ettiler. Saat 16.00'da Gebze Organize Sanayi Bölgesi'ndeki fabrika önüne sloganlarla gelen Yurtsever Cepheliler işçilerle sohbet ettiler.

Basın-İş Örgütlenme Uzmanı Naci Nergiz ziyarette yaptığı konuşmada sürecin zor geçeceğini bildiklerini ama direnişlerinin mutlaka kazanımla sonuçlanacağını söyledi. Fabrikada 120 kadar personelin çalıştığını ama bunların sadece 25'inin işçi olduğunu söyleyen Nergiz örgütlenme faaliyetlerinin de bir yandan sürdüğünü belirtti.

E-Kart işçilerine en çok da Basın-İş Sendikası'nda örgütlü ROTOPAK işçileri destek oluyorlar. Kendileri de benzer zorluklarla sendikal örgütlenme mücadelesi yürüterek TİS masasına oturan ROTOPAK işçileri mücadelede kararlı olmanın ve dayanışmanın ne demek olduğunu biliyorlar. Yine metal sektöründe Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube'de örgütlü olan Dostel Makine işçileri E-Kart işçilerine sınıf dayanışmasını eksik etmiyorlar.

İşçileri Deri-İş, Tez Koop-İş, TÜMTİS'te örgütlü işçilere sendika yönetimleri ziyaret ediyorlar.

Türk Telekom işçisi Haber-İş üyeleri de işçileri yalnız bırakmıyorlar. Haber-İş Anadolu Yakası ve Avrupa Yakası yönetici ve işyeri temsilcileri grevle dayanışma mesajlarını ilettiler.

Eczacıbaşı gibi dev bir tekelin sendikal örgütlenme hakkına dönük baskıcı tutumuna karşı fabrika önünde gece gündüz bekleyen işçilerin kamuoyuna yaptıkları çağrı dayanışma ihtiyacını özetliyor:

"Gece gündüz grev yerindeyiz! Kapımız herkese açık!"

Kızıl Bayrak / İstanbul

KESK Genel Kurulu'ndan yansıyanlar ve görevler...

Devrimci kamu em yaratmak

KESK Genel Kurulu ve sonuçları hareketin bundan sonrası için önemli bir eşiği işaret ediyor. Ancak ne yazık ki bu eşik, hareketin geleceği açısından bir geriye gidişi anlatıyor. Zira hemen herkesin de tespit ettiği gibi kurula damgasını vuran cansızlık, coşkusuzluk ve koltuk kavgası oldu. Kurul, reformist anlayışların liberal politikaları ve grupsal çıkarları uğruna KESK'i arka bahçeleri gibi nasıl kullandıklarına, kendi iç hesaplaşmalarına tanıklık etti.

Kurul, yaşanan koltuk kavgası üzerinden, KESK'e hakim anlayışların, sendikanın ve hareketin altını nasıl oyduklarının, mücadele dinamiklerini nasıl heba ettiklerinin kendi ağızlarından itiraflarına sahne oldu.

Bugüne kadar koltuk kapmak için her türlü kirli ve ilkesiz ittifakı yapanlar bugün bu koltuklardan dışlandıkları için birbirlerini "devrimci" söylemlerle karalamaya ve kendilerini aklamaya çalıştılar. Ya da "birlikçi" kesilmeye başladılar. Birbirlerini tasfiyecilikle suçladılar. Oysa hepsi de fiili-meşru mücadele geleneğinin yarattığı ne kadar devrimci değer, gelenek ve ilke varsa tasfiye ettikleri için aynı derecede sorumlu ve suçludur.

Milyonlarca kamu emekçisini ilgilendiren saldırı yasaları orta yerde duruyorken, mücadelenin acil görevleri ve ihtiyaçları, hareketin bugünkü tablosundan sorumlu olan anlayışlar tarafından demogoji malzemesi yapıldı. Hemen her grup adına konuşma yapan delegeler, kurulda, sorunlara ve çözümlere ilişkin tartışma yapılmamasını eleştirdi. Yöneltilen eleştiriler kişisel ve grupsal çıkar ve hesaplaşmalar üzerinden şekillendiği için eleştirilerin ciddiyeti ve inandırıcılığı da olmadı.

Eleştiriler kişilerle sınırlı ve çıkar çatışmasının bir ürünü olarak gerçekleşti. Bu haliyle görünürde ilerici ve devrimci söylemler içeren eleştirilerin de içi boş kaldı. Oysa geçmişin eksiklikleriyle ve zaaflarıyla hesaplaşılması için bir bütün olarak hareketin başını tutan reformist liberal anlayışlarla hesaplaşılması gerekiyordu. Bu yapılamadığı, kamu emekçilerinin sınıfsal çıkarlarını ifade eden birliktelikler sağlanamadığı koşullarda ne ilerici görünen eleştirilerin ne de oluşturulan programların bir işlevi olmayacaktır.

Yıllardır gruplara parsellenmiş delegelik sendikal demokrasinin sınırını göstermektedir!

Kurulda sendikal demokrasi konusu hemen her grup tarafından eleştirilen konulardan biri oldu. Bugüne kadar merkezi yönetim kurullarında alınan kararların tabana dayatılmasından üyelerin karar alma süreçlerinin dışına atılmasına onay veren tüzüksel değişikliklerin yapılmasına, delegelik seçimlerinden tüzük ve program tartışmalarına kadar üyelerinin iradesini yok sayan, demokrasiyi grupların temsil edilmesi sınırlarında algılayan reformist liberal anlayışların kürsüden sendikal demokrasi eleştirisi yapmaları tam anlamıyla ironiydi.

Zira grupların kemikleşmiş kadrolarının ve hepsi

neredeyse aynı yüzlerden oluşan üyelerin gruplar adına delege olarak kurula katılması ise sendikal demokrasinin sınırı hakkında yeterince fikir vermektedir. İlerici, devrimci unsurların önü daha işyerlerinden kesilmekte, en fazla şubelere kadar seslerini taşıyabilmekte, üst kurullarda ise açıktan tasfiyecilikle suçlayan ve sendikal demokrasiye vurgu yapanlar nedense bu gerçeklerin üzerinden atlamaktadırlar.

Delegelik sistemi kafa kol ilişkileri üzerinden şekillenmekte, gruplar birbirlerini Kürtçülük yapmakla ya da devrimci olmakla veya darbecilikle suçlamakta, alttan alta sendika bileşenleri karalanmakta, işyerlerindeki emekçilerin gerici yanlarına seslenilerek delegelik üzerinden kirli oyunlar oynamaktadır.

Bugün kürsüden sendikal demokrasi üzerine ahkam kesenlerin hiçbiri "nasıl bir sendika, nasıl bir KESK, nasıl bir mücadele anlayışı" tartışmalarını işyerlerinden başlayarak hayata geçirmemektedir. Oysa genel kurul süreci tüm üyelerin aktif katılımı, eleştirisi ve önerisi üzerinden şekillenmeli, ortak bir irade oluşturulmalı, yeni dönem mücadele anlayışı ve programı buralarda tartışılarak genel kurullara taşınmalıdır. Delegelik sistemi kaldırılmalı, üyelerin doğrudan katılımı esas alınmalıdır.

Hem sendikal demokrasi eleştirisi yapan, hem de tabanın iradesini yok sayan liberal reformist anlayışların söylemleri bu anlamda samimi değildir. Bugün birbirlerini yiyen, karşı eleştirilerle yerden yere vuran liberal reformist anlayışlar, bugüne kadar hem yönetimlerde yer almış, hem bürokratik yapıyı kurumsallaştırmış, hem de sendikal demokrasinin önünü tıkamışlardır. Bugün koltuk kavgası uğruna meze yapmaya çalıştıkları sendikal demokrasi üzerine attıkları nutukların hiçbir inandırıcılığı yoktur.

"Birlik" çağlıklarının anlamı ve sınırı

EMEP tarafından dile getirilen "birlik" çağrıları ise "temel dinamiklerin" talepler üzerinden yenilenmiş mücadele platformu etrafında, örgütün, "gerçek kolonları" üzerine oturtulması formülasyonu ile gerekçelendirilmeye çalışılmaktadır. Bunun anlamı hareketin başına çöreklenmiş ve içten içe tahrip etmiş 4 unsurun (ÖDP, Yurtsever Emekçiler, EMEP, Sendikal Birlik) yönetimlerde temsil edilmesidir. "Birlik" çağrısı, 4 anlayışın birliğinin kamu emekçilerinin birliğinin yerine geçirilmesi, grupsal ihtiyaçların kamu emekçilerinin sınıfsal ihtiyaçlarının önüne koyulması anlamına gelmektedir. Bu söylemler aynı zamanda bugüne kadar yapılan ittifakların herhangi bir ilke ve programdan yoksun olduğunun da itirafıdır.

Emek Hareketi'nin kurulda dağıttığı bildiriye konu şu şekilde formüle edilmektedir, "Tüm tartışma ve ikna çabalarımıza rağmen, örgütsel kapsayıcılıktan uzak, geleceği hesaba katmayan listeleşmeler gündeme gelmiş ve örgütün ortadan yarılması önlenememiştir. Sonuçta kimi sendikalarda temel

dinamiklerden birinin ya da diğerinin temsiliyeti sağlanamazken, KESK'in en büyük sendikasında ise, grup içi gerilimler ve faydacı yaklaşımlar sonucu, tabanda yeterince karşılığı olmayan bir sendika yönetimi oluşmuştur." Emek Hareketi'nin tüm tartışması sendika yönetimlerinin "örgütsel kapsayıcılıktan" uzak olması, yani kendilerinin ve Tombulcular'ın yönetimlerde yer almaması üzerinedir. Tabandan kasıtları ise geniş emekçi kitleler değil grupların dar tabanıdır.

Bugün "birlik" üzerine laf edenler düne kadar ilkesiz ittifaklarla yönetimlerde yer aldılar. Hareketin mücadele geleneklerini ve dinamiklerini törpüleyen kararların altına imza atarken seslerini dahi çıkarmadılar. Uzlaşmacı mücadele anlayışlarıyla milyonlarca kamu emekçisinin hak ve özgürlüklerinin, kazanılmış haklarının gaspı karşısında seslerini çıkarmayanların bugün kürsüden yönelttikleri eleştirilerin hiçbir inandırıcılığı ve samimiyeti yoktur.

Eleştiriler ÖDP'nin iç iktidar hesaplarına malzeme yapıldı!

Tombul kanadının temsil ettiği DSD grubu, yönetime gelemeyecekleri Eğitim-Sen kurulunda açığa çıkınca, KESK yönetimine aday olmadı. Ancak kürsüyü "etkin" kullanarak KESK kurulunu grup içi hesaplaşmalarının zeminine çevirdi. Bugüne kadar "birarada yaşamı savunalım", "Kürt sorununda demokratik barışçı çözüm", kadın sorununa feminist yaklaşım vb. konularda liberal reformist politikalarına KESK üzerinden açılım sağlamaya çalışan her iki kanat da birbirlerine yönelik eleştirilerini "devrimci" söylemler eşliğinde yapmaya çalıştılar. Üstelik her iki kanat da hala Kürt sorunundan kadın sorununa, demokrasi sorunundan çatı partisi konusuna kadar özünde aynı şeyleri savunmaktadırlar. Ancak biri diğerini daha liberal olmakla suçlamakta, örneğin çatı partisi konusunda Ufak Uras'ı "ne olduğu belirsiz, ilkesiz, ilerici değerlerden yoksun bir oluşum" kurmaya çalışmakla eleştirmektedir.

Her iki tarafın da ufku düzenin sınırı aşmamakta, emekçi kitleleri parlamenter hayallerle kandırmaya çalışmakta, emekçileri düzene yedeklemektedir. Bunun daha "ilkeli" yapılmıyor olması, yani liberal aydınlardan düzen partilerine ve güçlerine kadar, AKP karşıtı her unsurun, sürece dahil edilmeye çalışılması üzerinden yöneltilen eleştirilerin esasa ilişkin bir yanı bulunmamaktadır. Kurulda yapılan konuşmalardan anlaşılabilir ki, ÖDP'deki çatlağın bu kadar belirgin hale gelmesinde "çatı partisi" süreci bardağı taşıran son damla olmuştur.

3 Kasım mitinginin Alaattin Dinçerciler tarafından altının boşaltılması, iş bırakma kararlarına uyulmaması ya da bu yönlü kararlara karşı çıkılması, SSGSS sürecinde Eğitim-Sen'in göz boyamaya yönelik gerçekleştirdiği bölge mitingleri, Danışma Kurulu'na yansıyan iç hesaplaşma sürecinin bu toplantıları iyice işlevsizleştirmesi vb. sendikal gündemler üzerinden Tombulcular'ın yönelttiği

Emekçileri hareketi için ileri!

eleştiriler ise ODP'nin, Ufuk Urasçılar tarafından ele geçirilmesinden duyulan rahatsızlığın bir ürünüdür.

Düne kadar içiçe hareket eden, olan iç sorunlarının üzerini KESK kurulları sürecinde yönetimlerdeki çoğunluğu kaybetmemek için örten, uzlaşmacı mücadele çizgisini KESK'e hakim kılmada, ilerici çıkışları ezmede, devrimci güçleri tasfiye etmede ve karalamada elbirliğiyle çaba gösteren liberallerin bugün birbirlerine karşı görünürde pek "devrimci" eleştiri yöneltmesi ciddiyyetten yoksundur.

Tersi Ufuk Urasçılar için de geçerlidir. Zira ÖDP'nin bu kanadı da KESK'teki bürokratik yapının sorumlusu olarak Tombulcular'ı göstermekte, 4688 sayılı yasanın geçmesinden ve yasaya uyulmasından karşı tarafı suçlamaktadır. O halde bu liberaller, tüm bunlar yaşanırken bugüne kadar ne yaptılar? Emekçi kitlelerin karşısına çıkıp gerçekleri mi anlattılar, teşhir mi ettiler? Kararlara itiraz mı ettiler, şerh mi koydular? Fiili-meşru eylemleri örmek için tabana mı yöneldiler? Yönetimlerden istifa mı ettiler?

Birbirlerini tasfiyecilikle suçlayanlar bugüne kadar yaratılan tüm devrimci değerleri elbirliğiyle tasfiye etmişlerdir. Kurulda birbirlerinin altından çekmeye çalıştıkları koltukları, emekçilerin mücadelesini geliştirmek ve güçlendirmek için değil devlet tarafından muhatap alınmak, düzen içi arenada varlık göstermek için kullanmışlardır. Uzlaşmacı sendikacılığı ve bürokratizmi elbirliğiyle kurumsallaştırmışlardır.

Yurtsever Emekçiler cephesinden değişen bir şey yok!

Kurulda koltuk hesaplarını bozan Yurtsever Emekçiler ise, kürsüyü "demokratik çözüm" söylemi çerçevesinde kullandılar. Bugüne kadar kamu emekçileri hareketi ve sendikal mücadele konularında alana özgü politikalar üretmek yerine, "demokratik çözüm" söylemlerini KESK üzerinden yükseltmeye çalışan Yurtsever Emekçiler'in politikalarında esasa ilişkin bir değişiklik bulunmamaktadır.

Bugüne kadar Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle kamu emekçilerinin mücadelesi arasında sınıfsal bağ kurmayan Yurtsever Emekçiler, hem Kürt halkının hem de kamu emekçilerinin mücadelesini ileriye taşımamakta, aksine Türk sömürgeciliğinden "demokratik çözüm" talep ederek Türk ve Kürt emekçilere düzen içi hedefler göstermektedirler.

Kurulda, yönetime gelen grupların oluşturduğu "Emekçilerden yana barış ve demokrasi için fiili ve meşru mücadeleyi yükselten bir KESK" başlıklı broşürde yer alan Kürt sorununun "demokratik çözümü" için yapılması gerekenleri dile getiren şu ifadeler Yurtsever Emekçiler'in kurula ve KESK'e yönelik politikasının özü ve özeti durumundadır:

"Türkiye'deki demokrasi ve devrimci güçlerin ortak irade ile sürece müdahil olmaları halkların özgürlük ve demokratik taleplerini gören bir yaklaşım olacaktır. Aksi bir tutum ülkede emek mücadelesinin

de gelişimini engelleyecek, hak gaspları giderek artacaktır. Bu noktada emek ve demokrasi güçlerine, barıştan ve kardeşlikten yana kesimlere düşen en önemli görev, yaşanan şiddet olaylarının bir an önce son bulması için gerekli duyarlılığı göstermek olmalıdır. Ve bu anlamda her kurum ve kişinin üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmesidir.

Demokrasinin tüm toplum kesimlerinin çıkarına ve yararına olduğu gerçeğinden hareketle önümüzdeki dönem KESK ve KESK'e bağlı sendikalara düşen temel görev, en geniş emek ve demokrasi cephesinin oluşturulması için tüm olanaklarını seferber etmek olmalıdır."

Kürt ulusunun en temel ulusal haklarını ve varlığını inkar eden, sistematik baskı ve terör uygulayan sermaye iktidarı aynı zamanda Türk işçi ve emekçilerini sefalet ve köleliğe mahkum etmekte, haklarını gaspetmektedir. Ulusal baskı ve eşitsizlik sınıfsal baskı ve eşitsizliğin bir yansıması olmaktadır. Sermaye iktidarı şovenizm zehirini kullanarak Türk ve Kürt emekçileri birbirine kışkırtmaktadır.

Kürt ve Türk emekçilerin mücadelesini ortaklaştıracak yegane devrimci tutum emperyalizm ve Kürdistan'daki Türk sömürgeciliğini hedef alan sınıfsal taleplerle Kürt halkının özgürlük ve eşitlik taleplerini birleştirmektir. Bu gerçekliğin üzerinden atlayan Yurtsever Emekçiler, "demokratik ve barışçı çözüm" adına KESK ve KESK'e bağlı sendikaların önüne temel görev olarak "en geniş emek ve demokrasi cephesinin oluşturulması"ni koymakta, emekçilerin devrimci birliğini ve enerjisini heba ederek düzen içi kanallara akıtmaktadırlar.

Ufku düzenin sınırlarını aşamayanlar kamu emekçilerinin sorunlarına çözüm olamazlar!

İktidar perspektifinden yoksun liberal reformist anlayışların ufku düzen sınırlarını aşamaz. Sınıflar üstü demokrasi, eşitlik, özgürlük ve bağımsızlık tarifi yapanlar emekçilerin sorunlarına çözüm olamazlar. Sorunlara devrimci değil reformcu çözüm önerenler, çözümlerin önündeki toplumsal-siyasal engelleri doğru tespit edemezler. Bu engellere karşı mücadelenin taleplerini ve yöntemlerini devrimci tarzda ele alamazlar. İşçi ve emekçilerin, ezilen halkların baskı ve sömürüsünün asıl kaynağı olan burjuva düzeni reforme etmeye çalışanlar "hakları söke söke" alma mücadelesi yürütemezler.

Kamu emekçileri hareketinin gerilemesinden ve KESK'in dibe vuruşundan sorumlu olan liberal reformist anlayışların uzlaşmacı mücadele çizgisi ve pratiği bunun en somut kanıtıdır. Zira kurulda dağıtılan ve sendikal mücadeleden Kürt sorununa, kadın sorunundan örgütlenme hakkına, demokrasiden eşitlik konusuna kadar çeşitli

değerlendirmelerin yer aldığı broşürlerdeki tespitler ve öneriler kamu emekçileri hareketini ileriye taşıyacak bakış ve perspektiften yoksundur. Kürt sorunundan demokrasi konusuna kadar değişik başlıklar altında sunulan çözüm önerileri ise "insan hakları ve demokrasi temelinde yapılacak anayasa tartışmaları ve anayasal düzenlemeler çözümü kolaylaştıracaktır" türü ifadelerle formüle edilmektedir.

"Demokratik anayasa" talebi, demokrasinin, ulusal ve sendikal hakların vb.

"güvencesi" olarak emekçi kitlelere sunulmaktadır. Emekçilerin hak ve özgürlüklerine "hukuksal güvence" aramak emekçileri aldatmaktan başka bir anlam taşımamaktadır. Zira bugüne kadar emekçi sınıflar lehine anayasal anlamda yapılan düzenlemelerin tümü dişe dişe mücadeleler sonucunda burjuvazinin hukukuna yazılmıştır. Önce haklar kazanılmış, yasalara sonra yazılmıştır. Siyasal, ekonomik, demokratik hak ve özgürlükler mücadelesini yükseltmek yerine "demokratik anayasa" talebini öne çıkarmak emekçilerin mücadelesini düzen içi sınırlara hapsetmek, ilgisini düzen içi anayasal çözümlere yöneltmek anlamına gelmektedir.

Kurula müdahalede doğru devrimci tutumun önemi...

Hareketin ve sendikaların bugünkü durumundan sorumlu liberal reformist anlayışlar, kurulu, kişisel ve grupsal çıkarları doğrultusunda kullandılar. Kurulda yaşanan koltuk kavgası sırasında teşhir oldular. Hareketi içten içe kemiren, kitlelerin geri bilinci üzerinden politika yapan, sendikaların altını boşaltan liberal reformist anlayışlarla devrimci temellerde hesaplaşmak, devrimci bir mücadele programı etrafında emekçi kitleleri taraflaştırmak, hak ve talepleri doğrultusunda mücadeleye sevk etmek günün ertelenemez devrimci görev ve sorumluluğu arasındadır. Ancak ne yazık ki devrimci, ilerici güçlerin genel kurul sürecine müdahalesi bu temellerde gerçekleşmedi.

Devrimci Memur Hareketi, Devrimci Kamu Çalışanları ve ESP'li memurlar, fiili-meşru mücadele

28 Haziran 2008 | KESK Genel Kurulu

geleneğinin tasfiyesinde, KESK'in tabandan kopmasında, bürokratik yapıyı kurumsallaştırmada aynı derecede sorumlu olan liberal reformist anlayışların bir kısmıyla ittifak yaptılar. Kurulda dönen kirli hesaplaşmaları mahkum etmek, kamu emekçilerini devrimci sendikal anlayış temelinde ayırıştırma mücadelesi yürütmek yerine ÖDP'nin Dinçer kanadı, Yurtsever Emekçiler ve Sendikal Birlik gericiliğinin oluşturduğu ittifakı desteklediler. Böylece liberal reformist anlayışlara yedeklendiler, ittifak yaptıkları kesimi aklamış oldular.

Dün kolkola hareket edenlerden, bugün ise kıyasıyla koltuk mücadelesi yürütenlerden açık ve tok bir şekilde hesap sormadılar. Kamu emekçilerinin sınıfsal çıkarlarının yerine grupsal çıkarlarını koyan, mücadeleyi ileriye taşıma irade ve iddiası olmayan, kısır tartışmalarla genel kurulu boğan, kamu emekçilerinin mücadelesini koltuk kavgasına heba eden anlayışları mahkum etmediler/edemediler.

ESP'li memurlar kürsüden daha çok ÖDP'nin Tombul kanadıyla EMEP'i hedefleyen konuşmalar yaparken ÖDP'nin Dinçer kanadına, Yurtsever Emekçilere ve Sendikal Birlik'e tek söz dahi söylemediler. Devrimci Memur Hareketi ise genel bir takım söylemlerle geçmiş süreci eleştirmekle yetindi. Devrimci Memur Çalışanları ise ağırlıklı olarak örgütlenme modeli üzerine "çözüm" önerileriyle sınırlı konuşmalar yaptılar.

Devrimci, ilerici güçler geçmişten sorumlu liberal reformist anlayışlarla "herkesten olsun" mantığıyla hazırlanan eklektik bir programa imza atarak kendilerini kurtarmaya çalıştılar.

DMH ise "Eğitim Sen genel kurulunda yaşanan ittifak kültürüne aykırı davranışa rağmen eleştiri özeleştiri sürecinin yaşanmasından dolayı ittifakımız KESK'te de devam edecek. Yapılan program çalışmasına katılmadığımız için programda ortaklaşmadık ve DMH olarak imzamız koymadık. Ancak bu durum programın bütününe dönük bir yaklaşımımız olarak algılanmamalıdır" ifadelerinin yer aldığı bir bildiri dağıtarak ittifakın politik sorumluluğunu paylaşmış oldu.

Devrimci kamu emekçilerini bekleyen görevler!

Mücadelenin ihtiyaçlarını ve görevlerini koltuk kavgasına ve grupsal çıkarlarına heba edenlerin kamu emekçileri hareketini ve KESK'i ileriye taşıyamayacağı açıktır. Kürsüden kamu emekçilerini doğrudan ilgilendiren saldırılara ve mücadele taleplerine yapılan vurgular, bugüne kadar sözkonusu saldırılar adım adım uygulanırken seyirci kalanların inandırıcılığını ve samimiyetini göstermektedir.

Genel Kurul süreci tabandan ve tabanın sorunlarından koştukça sendikal mevzileri kendi ihtiyaçları doğrultusunda kullanan, bürokratikleşen ve grupsal çıkarlarını herşeyin üzerinde tutan liberal reformist anlayışlarla hesaplaşmanın ve devrimci önderlik ihtiyacının yakıcılığını bir kez daha göstermiştir.

Önümüzdeki süreç, sermayenin artan sosyal yıkım saldırılarına karşı devrimci bir kamu emekçileri hareketi yaratmanın önemine işaret etmektedir. Zira liberal reformist anlayışların, içten içe kemirdikleri ve altını oydukları sendikal mevzileri kurul sonrasında da birbirleriyle hesaplaşmanın zeminine çevirecekleri ortadadır. Şube ve sendika yönetimleri ile genel merkez yönetimi arasındaki gerilimin süreceği bugünden bellidir.

Milyonlarca kamu emekçisini doğrudan ilgilendiren saldırılara karşı mücadeleyi örgütlemek ve devrimci önderlik boşluğunu doldurmak başta Sosyalist Kamu Emekçileri olmak üzere sınıfsal kaygılarla hareket eden tüm ilerici, devrimci güçlerin görevidir.

Kayseri İşçi Kurultayı başarıyla gerçekleşti...

"Güne yüklenip, geleceği kazanacağız!"

29 Haziran 2008 | Kayseri

Yaklaşık 2 ay süren ön hazırlık sürecinin ardından Kayseri İşçi Kurultayı 29 Haziran günü başarıyla gerçekleştirildi. Yaygın bir çalışma ile örgütlenen kurultay, güvencesiz çalışmaya geleceksiz yaşama karşı işçilerin, emekçilerin insanca yaşam ve özgür bir gelecek çağrılarını yükselttiği bir etkinliğe dönüştü.

BDSP'nin hazırladığı "Geçmişini aşarak geleceği kazanacağız!" isimli sinevizyonun ardından Nazım Hikmet'in "Türkiye işçi sınıfına selam" adlı şiiriyle katılımcılar selamlandı. İşçi sınıfının kurtuluşu uğruna mücadelede şehit düşenler başta olmak üzere 1 Mayıslar'da, iş cinayetlerinde katledilen işçilerin anısına 1 dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasında, işçi ve emekçi hareketinin zor bir dönemden geçmekte olduğu ifade edildi. Sermayenin başta sosyal

güvenlik alanı olmak üzere sömürü ve yıkım saldırılarına dikkat

çekildi. Saldırıların yoğun olduğu böylesi bir dönemde işçi sınıfının dağılık ve örgütsüz tablosuna değinildi. Sınıf hareketinin önündeki engellerden biri olan sendikal bürokrasinin bu tablodaki özel rolüne dikkat çekildi. Siyasal bir sınıf hareketi yaratma ihtiyacına vurgu yapıldı. İlk adım olarak, işçi sınıfının ileri, öncü kesimlerinin, sınıfın karşı karşıya olduğu temel sorunlar üzerinden biraraya gelip tartışmaları, deneyim ve birikimlerini paylaşmaları ihtiyacı anlatıldı. Kayseri İşçi Kurultayı'nın bu ihtiyacın bir ürünü olduğu vurgulandı.

Ardından Türkiye işçi sınıfının mevcut durumunu anlatan bir sunum gerçekleştirildi. İstatistiksel verilerle birlikte çalışanların durumunu anlatan sunumda Türkiye işçi sınıfının muazzam bir niceliksel gelişimine karşılık, nitel olarak geri bir konumda olduğuna işaret edildi. Bunun tarihsel, ekonomik, politik, ideolojik nedenlerine dikkat çekildi. Sunumun devamında, "Sorun, sayısal olarak muazzam bir biçimde büyüyen Türkiye işçi sınıfının buna paralel bir niteliksel bir sıçramayı gerçekleştirmesidir. Ama nasıl? Kayseri İşçi Kurultayı'nın tartışacağı ve yanıt arayacağı temel soru ve sorun budur" denildi.

Ardından Kayseri'nin toplam tablosuna ilişkin bilgi veren bir sunum gerçekleştirildi. Sunumda, Kayseri'de kapitalizmin gelişimi, sektörlerin ve organize sanayilerinin durumu hakkında somut bilgiler verilerek şöyle denildi:

"Kayseri dev bir sanayi kentidir ve daha da devleşmektedir. Bu gerçek, yeni organize sanayi bölgelerinin kurulmasından da rahatlıkla görülebilir. Burjuvazi için önemli olan her sanayi kenti, sektör ve bölge bizim için de aynı ölçüde önemlidir. İşçi sınıfı devrimcilerinin temel çalışma alanlarının sanayi kentleri, bölgeleri ve havzaları olduğu bilinmektedir. Kayseri de önümüzde fethedilmeyi bekleyen büyük bir deryadır ve derin sularda yüzmekten korkmayan öncü işçileri çağırılmaktadır."

Aranın ardından canlı tartışmaların yapıldığı serbest kürsü uygulamasına geçildi.

Bu bölümde bir karayolu işçisi kendi işkolu ve işyeri sorunları ve çözüm yolları eksenli bir konuşma gerçekleştirdi. Yine kürsüye çıkan bir başka karayolu işçisi, işçi sınıfının tarihsel misyonuna değindi. Sendikal bürokrasi ve taban örgütlülüğü üzerine görüşlerini dile getirdi.

İşçilerin konuşmasının ardından söz alan bir dersane öğretmeni de stajyerlik sorununa, sigortasız çalışmaya ve iş güvencesinden yoksunluğa işaret etti. Çözümün örgütlenmekten ve mücadeleyi yükseltmekten geçtiğini vurguladı.

Kayseri Genç-Sen çalışanı ise konuşmasında, "Genç-Sen DİSK'e bağlı bir gençlik sendikasıdır. Temel amacı, eğitimde piyasalaşmaya karşı ses yükseltmektir. Üniversite toplumunda tüm devrimci-demokrat gençlik olarak devrimci mücadeleye destek olmak amacındayız" dedi.

Kayseri İşçi Kültür Evi çalışanı ise şu sözleri söyledi: "Burjuvazi egemenliğini her zaman fabrikalardan doğru bulmuyor. Evimize gidince burjuvazinin yoz kültürüyle karşı karşıya kalıyoruz. Sınıfın kendi öz kültürünü, sanatını yaratması gerekiyor"

Ardından "Emeğin korunması mücadelesi", "İşçi sınıfının burjuva ideolojik egemenliğe karşı mücadelesi", "İşçilerin birliği sorunu", "Taban örgütlülükleri" ve "Sendika sorunu ve öncü işçi tutumu" başlıklı tebliğler sunuldu.

Kurultaya katılım beklediğimiz altında olsa da ön süreciyle birlikte düşündüğümüzde başarılı bir kurultay gerçekleştirdiğimizi düşünüyoruz. Kurultaya katılan işçi ve emekçilerin kurultayı değerlendirmelerinde genelde nitelikli bir etkinlik olarak ifade etmeleri kurultayın amaca uygun olarak gerçekleştiğini göstermektedir.

Kurultaya öneri olarak mücadele talepleri sunuldu, çözüm önerileri tartışıldı. Tartışmaların ardından bazı öneriler karara bağlandı. 5 saat süren kurultayımıza 50 emekçi katıldı.

Kayseri İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi

Kayseri İşçi Kurultayı Sonuç Bildirgesi...

Düşük ücrete, sigortasız ve işgüvencesiz çalışmaya karşı gücümüzü Kayseri İşçi Platformu'nda birleştirelim!

29 Haziran '08 tarihinde Kayseri İşçi Kurultayı'nı gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Sağlık ve emeklilik gibi önemli hak gasplarının yaşandığı ve yeni saldırı yasalarının bizleri beklediği bir dönemden geçiyoruz. Kıdem tazminatı hakkının yanısıra "istihdam paketi"yle birçok kazanılmış hakkın gaspedilmek istendiği böyle bir dönemde kurultayımızı "**Düşük ücrete, sigortasız ve işgüvencesiz çalışmaya karşı gücümüzü Kayseri İşçi Kurultayı'nda birleştirelim!**" şiarıyla gerçekleştirdik.

Kurultayımızın amacı, saldırıların yoğunlaştığı bu dönemde mücadelenin ve örgütlenmenin önündeki engelleri tartışmak, çözüm yolları aramak, çözümlerin hayata geçirilmesinde ortak bir irade oluşturmak olarak belirlenmişti. Bu doğrultuda toplanan **Kayseri İşçi Kurultayı**, işçi sınıfına yönelik saldırıların Kayseri özgülünde yaşanan diğer sorunlarla birlikte ele alındığı, emeğin korunmasına yönelik acil taleplerimizin tartışıldığı bir kurultay oldu. Tartışılan konuların işçi sınıfının ortak sorunları olması nedeniyle kurultay oldukça kapsamlı bir içerikte gerçekleşti.

Kayseri'de patronlar örgütlüdür. Buna karşılık işçilerin de "**Sınıfa karşı sınıf!**" şiarıyla karşı bir örgütlenmeye ihtiyacı vardır. İşçi sınıfı hak arama mücadelesinde başarıya ulaşmak için kendi kabuğunu kırmalı, yalnızlıktan kurtulmalıdır. Artık Kayseri'de işçiler bir araya gelmeli, ortak hareket etmelidir. Bu nedenle, fabrikalarda ve işyerlerinde eşzamanlı örgütlü mücadeleyi sürdürebilmek, sınıf dayanışmasının gereklerini hayata geçirebilmek için **Kayseri İşçi Kurultayı**'nın ortak iradesiyle oluşturulan **Kayseri İşçi Platformu**'nda işçiler biraraya gelmelidir. Böylece hak arama mücadelemiz ve örgütlenmemiz daha ileri bir boyuta taşınmış olacaktır.

Böyle bir ihtiyacın ürünü olarak **Kayseri İşçi Platformu**, kurultaya önerilen ve karar haline dönüştürülen mücadele talepleri etrafında fabrikalarda ve işyerlerinde bağımsız taban örgütlülükleri kurarak mücadeleyi sürdürecektir.

Kayseri İşçi Kurultayı'nda önerilen ve tartışılıp karar haline dönüştürülen mücadele talepleri şunlardır:

- * İşçilere insanca yaşamaya yetecek, vergiden muaf asgari ücret verilmelidir!
- * Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, emeklilik, yaşlılık) olmalıdır!
- * Sigorta primleri devlet ve işveren tarafından ödenmelidir!
- * Tüm çalışanların grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı olmalıdır!
- * Sendikalaşmanın önündeki engeller kaldırılmalıdır!
- * %10 işkolu barajı kaldırılmalıdır!
- * İşyerlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları olmalıdır!
- * İşyerlerinde doktor tam gün ve koruma amaçlı

tedavi için bulunmalıdır!

- * İşyerlerinde iş kazalarına ve meslek hastalıklarına karşı koruyucu önlemler alınmalıdır!
- * İşyeri yemekleri, servis sorunları işçi sağlığı baz alınarak çözümlenmelidir!
- * Mezarda emekliliğe hayır!
- * Kıdem tazminatının gaspına yönelik tüm öneriler geri çekilmelidir!
- * Esnek üretim, taşeronlaştırma, prim, parçabaşı sistemi yasaklanmalıdır!
- * Geçici, sözleşmeli, mevsimlik vb. çalışma sistemleri yasaklanmalıdır!
- * 7 saatlik işgünü ve 35 saatlik çalışma haftası yasalaşmalıdır!
- * Her türlü fazla mesai ve gece çalışması yasaklanmalıdır!
- * Yıllık izinler, tüm çalışanlara en az 30 işgünü ve ücretli olarak kullanılmalıdır!
- * 1 Mayıs ve 8 Mart ücretli izin ve resmi tatil olmalıdır!
- * 4857 sayılı İş Yasası (Kölelik Yasası), SSGSS Yasası iptal edilmelidir
- * "İstihdam paketi" geri çekilmelidir!
- * Sendikaların toplu sözleşme yapabilmesini Ekonomik Sosyal Konsey'e üye olma şartına bağlayan yasa maddesi önerisi geri çekilmelidir!
- * Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun konut, parasız sağlık, parasız eğitim!
- * Eşit işe eşit ücret uygulanmalıdır!
- * İşyerlerinde kreş ve emzirme odaları olmalıdır!
- * Kadın işçilerin ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasığı getirilmelidir!
- * Doğumdan önce ve sonra üçer aylık ücretli izin,

tıbbi bakım ve yardım verilmelidir!

- * Yaşlılara ve yetim çocuklara bakım ve yardım sağlanmalıdır!
- * Çocuk işçiliği yasaklanmalı, Ortaçağ'dan kalma yarı-feodal bir uygulama olan çıraklık tasfiye edilmelidir!

Mücadele taleplerimizi hayata geçirebilmek için ise şunlar karar altına alınmıştır:

- * Mücadele taleplerimiz etrafında işyerlerimizde ve fabrikalarda taban örgütlülükleri oluşturmak, sendikalarda örgütlenmek;
- * İşçiler arasında ırkçı, şoven etkiyi kırmak için "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarı doğrultusunda çalışmalar örgütlemek;
- * Önerilen ve tartışılıp karar haline dönüştürülen mücadele talepleri doğrultusunda çeşitli kampanyalar örgütlemek;
- * **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**'nün ve **1 Mayıs**'ın tarihsel anlamı, sınıfsal içeriği ve güncel önemine dikkat çekmek için çeşitli kampanyalar düzenlemek, eylemler örgütlemek.

Ön hazırlık süreciyle birlikte kurultayımız örgütlenme alanında yaşadığımız sorunları aşmak için ön açıcı bir takım imkanlara ulaşmamızı sağlamış, bundan sonraki çalışmalarımız için anlamlı bir deneyim bırakmış ve birikim yaratmıştır.

Kurultayımızla artan sömürü ve kölelik koşullarına karşı insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek için verdiğimiz mücadelede önemli bir adım atmış olduk. Tüm işçi ve emekçileri, bu onurlu yolda omuz omuza yürümeye ve örgütlü mücadeleye çağırıyoruz!

Kayseri İşçi Kurultayı

İşçi ve emekçi hareketinden...

%8'de ısrar grevde ısrardır!

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı belediyelerde ve anakentte devam eden toplu sözleşme görüşmeleri belediye yönetimlerinin sefalet zammı dayatması üzerine tıkanmış bulunuyor.

Türk-İş'e bağlı Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri, Büyükşehir Belediyesi'nin %8'lik zam teklifine karşı 2 Temmuz günü Saraçhanede'deki belediye binasına yürüdüler. Belediye-İş Sendikası 5 No'lu Şube'de örgütlenen Çapa ve Cerrahpaşa Hastaneleri'nde çalışan üniversite işçileri de aynı gün iş bırakarak eyleme katıldılar.

Zor koşullar altında örgütlenen 700'ü aşkın işçiden 80'i 2 Temmuz sabahı atıldı. Belediye-İş üyesi işçiler işten atılan arkadaşlarının geri alınması, yeni firmanın kendilerine

dayattığı kölelik sözleşmesine karşı sabahtan itibaren iş bıraktılar.

Saat 11:45'te başlayan yürüyüş Deri-İş Sendikası Tuzla Şube, Deri-İş Genel Merkezi, TÜMTİS, Tez Koop-İş, SES Aksaray Şubesi, Dev Sağlık-İş, Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği de destek verdi.

En önde "İnsanca yaşanacak ücret istiyoruz!" pankartı ve çeşitli taleplerin yer aldığı dövizler taşıyan işçiler coşkulu sloganlarla Büyükşehir Belediyesi önüne geldiler.

Kitleye burada Belediye-İş İstanbul Şubeleri yöneticileri ve Belediye-İş Sendikası Genel Sekreteri Nihat Ayçiçek seslendiler. Hasan Gülüm ise farklı işletmelerdeki işçilerin birliğine vurgu yaptığı konuşmasında %8 gibi bir zam oranını kabul etmeyeceklerini, belediye işçisinin kazanımının Çapa ve Cerrahpaşa'daki işçilerin kazanımı olacağını belirtti. İşçilerin çıkarlarının ortak mücadelede olduğunu vurguladı.

Çapa ve Cerrahpaşa'dan iş bırakarak eyleme katılan işçiler eylemin gövdesini oluşturdular.

Çağ Ltd. Şti. isimli taşeron firmaya geçirilen 700'ü aşkın işçiye 55 yaş üzeri işçi çalıştırmanın yasaklayan, fazla mesai ve senelik izin hakkını yok eden sözleşmeler imzalatılmak istendi.

Belediye işçileri elektrik, ekmek vb. zamları da gerçekleştirdikleri yürüyüşte protesto konusu yaptılar. Elektrik, ekmek, gıda ve suya yapılan zamların kendi ücretlerine de yapılmasını talep ettiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Zeytinburnu'nda grev kararı!

Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube, Zeytinburnu Belediyesi'nin TİS sürecinde %8 zam dayatmasına karşı 2 Temmuz günü belediye binasına grev kararı astı.

Belediye işçileri Zeytinburnu Spor Klubü

Tesisleri önünde saat 13.30'da bir araya geldiler. "İnsanca yaşamak için gerekiyorsa; grev!/Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube" pankartını açan belediye işçileri, yolu keserek sloganlarla belediye binasına kadar yürüdüler. Yürüyüş güzergahı boyunca çevrede bulunanlar alkışlarla belediye işçilerini desteklediler.

İşçiler sloganlarını gür bir şekilde haykırdılar. Grev sloganlarını daha canlı ve coşkulu attılar.

Zeytinburnu Belediyesi'ne geldiğinde Şube Başkanı Hasan Gülüm, Genel-İş Sendikası 1 No'lu Şube ve Bakırköy belediye işçilerinin göstermiş oldukları sınıf dayanışmasına teşekkür etti.

Gülüm yaptığı açıklamada %8 zammı kabul edilebilir bir teklif olarak görmediklerini söyledi.

Basın açıklamasından sonra belediye binasına grev kararı asıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

KESK: "Zamlar geri alınsın!"

KESK İstanbul Şubeler Platformu, 1 Temmuz günü saat 12.30'da İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde yaptığı basın açıklaması ile son dönemde temel tüketim ürünlerine yapılan zamları protesto etti.

Eylemde KESK İstanbul Şubeler

Platformu pankartı ve "Elektrik zammı ampülleri patlatıyor!", "Ekmeğe, elektriğe, suya zam... Zamlar geri çekilsin!", "Zam, zulüm, işkence, işte AKP!", "Susa susa susuz kaldık!", "Melen çayı imdat diyor! Belediye ne yapıyor?", "Ampül zammına son!" dövizleri açıldı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu adına basın açıklamasında "KESK olarak kamusal hizmetlerin ticari meta anlayışından çıkarılarak, halka kaliteli ve yeterli bir şekilde sunulmasını ve temel gıda maddelerinin fiyatlarının geri çekilmesini talep ediyoruz. Taleplerimiz karşılanana kadar mücadelemiz devam edecektir" denildi.

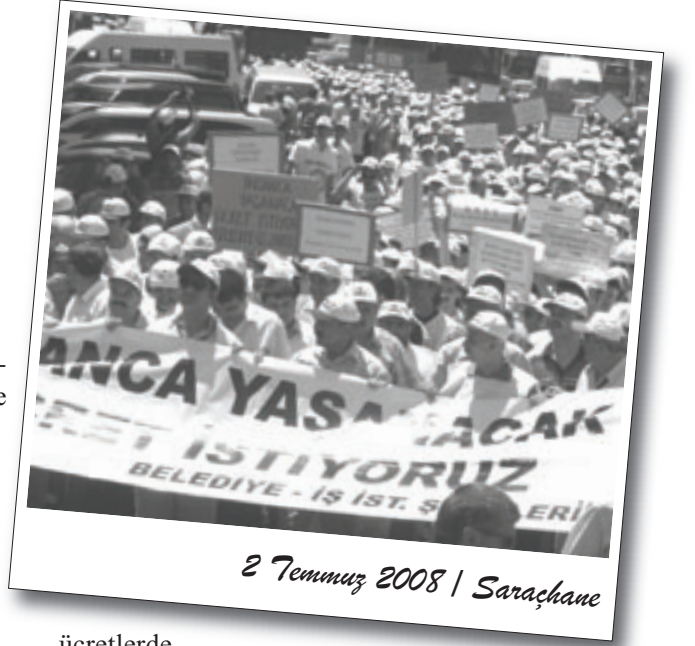
Yaklaşık 80 kişinin katıldığı eylemde hükümet karşıtı sloganlar atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Acarer grevi sona erdi...

Gebze'de Tübitak yolu üzerinde kurulu bulunan Acarer Döküm Fabrikası'nda 25 Aralık 2007 tarihinde başlayan grev 26 Haziran günü sağlanan anlaşma ile sona erdi.

Birleşik Metal İşçileri Sendikası Gebze Şubesi'nin yaptığı açıklamaya göre ilk 6 ay için

2 Temmuz 2008 | Saraçhane

ücretlerde

%25,92 artış sağlandı (sendika %26 zam talep ediyordu). Önceden 3 ikramiyenin olduğu işyerinde sendika, ikramiyenin 120 gün üzerinden ödenmesini talep ediyordu. TİS sonucu 115 günde anlaşma sağlandı. Bu da yıllık 4 ikramiyeye yakın bir rakama denk geliyor. Hafta sonu mesailerde %100 uygulaması getirildi. Hafta içi mesailerinde ise bu oran %80.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Emekli-Sen'in mücadele haftası...

DİSK Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, 28 Haziran-4 Temmuz tarihleri arasında kutlanan Emekliler Haftası vesilesiyle 28 Haziran günü yürüyüş gerçekleştirdi. 12.30'da Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Emekli-Sen üyeleri, pankart ve döviz açarak sloganlarla Taksim Meydanı'na yürüdüler. Yürüyüş boyunca "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "Susma haykır zamlara hayır!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek!", "Kapatmalar, baskılar bizi yıldırılmaz!", "Yaşasın onurlu mücadelemiz!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldı. Eyleme çevredeki insanlar da alkışlarla destek verdi.

Açıklamayı Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen yaptı. Beysülen, "Hak verilmez alınır" diyerek 12 Temmuz 1995'te Emekli-Sen'in kurulduğunu ifade etti. Sendikanın kuruluş amacını anlattı. "Demokrasi mücadelesinden emekli olunmaz" şiarını hatırlatarak mücadeleyi

sürdürmekte kararlı olduklarını ifade etti.

Emekli-Sen'in emeklilerin sendikası olarak taraf kabul edilmesi için imza kampanyası başlattıklarını duyurdu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TÜMTİS işçilerinden YÖRSAN ziyareti!

Direnışteki TÜMTİS üyesi işçiler talepleri

kabul edilene kadar her gün saat 12.30'da Bursa Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması yapacaklarını kamuoyuna duyurmuşlardı. TÜMTİS

28 Haziran 2008 | Taksim

üyeleri işçiler, 30 Haziran günü saat 12.30'da yapılan basın açıklamasının ardından 7 ayı aşkın süredir direnişte olan YÖRSAN işçilerini ziyaret ettiler.

İşçiler, YÖRSAN Fabrikası'na yaklaştıklarında araçlarından inerek yürüyüşe geçtiler. YÖRSAN işçileri de sloganlarla TÜMTİS işçilerini karşıladılar.

Direnış yerine gelindiğinde sırasıyla TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz ve Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkez Örgütlenme Uzmanı Ömer Seyfi Atılğan birer konuşma yaptılar. Konuşmacılar kendi örgütlenme süreçlerinden bahsederek sınıf dayanışmasının önemini dile getirdiler. Talepleri kabul edilinceye kadar direniş devâm edeceklerini vurguladılar.

Ziyaret sırasında sık sık "Birlik, mücadele, zafer!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Direne direne kazanacağız!", "İhanet edenlerden hesap soracağız!", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "YÖRSAN işçisi yalnız değildir!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Yine taşeron cinayeti...

Gebze-Dilovası'nda kurulu bulunan Çolakoğlu Fabrikası'nda 27 Haziran günü yaşanan iş cinayeti sonucunda iki işçi yaşamını yitirdi. Fabrika içindeki şantiyede üzerine düşen vincin altında kalarak yaşamını yitiren Halil Eker ve İbrahim Eker hastaneye kaldırıldıkları sırada yaşamlarını yitirdiler.

Üzerlerine düşen tonlarca kiloluk vinç bomu altında kalan Halil Eker ve

İbrahim Eker'in ölümünün ardından işçilerin taşeron firma adına çalıştıkları öğrenildi. Fabrika yöneticileri ve sorumluları ölen işçilerin taşeron firmaya ait işçiler olduklarını, kendi işçileri olmadıklarını söylemekle yetindiler.

Sarıyer'de grev kararı...

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası 26 Haziran günü örgütlü olduğu Sarıyer Belediyesi'nde gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla grev kararını astı. 230 Genel-İş üyesini kapsayan toplu sözleşmede idari ve ücret maddelerinde anlaşmazlık yaşandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TEGA grevcilerine organize saldırı...

Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde grev bekleyişlerini sürdüren TEGA grevci işçileri grevin 139. gününde organize bir saldırıyla karşılaştılar.

Grevin başladığı günden itibaren Sincan Organize'deki bekleyişten rahatsız olan patronlar maşaları aracılığı ile grevin etkisini kırmaya çalışıyorlar.

Tufan Tolga'nın sahibi olduğu ve TEGA Mühendislik'in sahibi Murat Çavuşoğlu'nun eski ortakları arasında olan **MOBAK** işyerinde çalışan bazı kişiler aldıkları talimat doğrultusunda, 'grev gözcülüğü' yapan Birleşik Metal-İş üyelerine saldırarak darp ettiler.

Saldırı sırasında yaralanan grev gözcüleri hastaneye kaldırıldılar.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Yönetim

Kurulu TEGA işçilerine dönük saldırının arkasından yaptığı yazılı açıklama ile saldırıyı kınadı.

Elektrik zammına tepki...

EMO, TES-İş 1 No'lu Şube, Tüketici Dernekleri Federasyonu (TÜDEF), Tüketiciyi Koruma Derneği (TükoDer) ve DİSK 30 Haziran günü Taksim Talimhane'de bulunan BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile elektriğin özel şirketlere devredilmesine karşı mücadeleyi büyüteceklerini duyurdular. Elektrik zamlarına karşı yargı yoluna gideceklerini ifade ettiler.

Kurumlar adına basın açıklamasını EMO İstanbul Şube Başkanı Erhan Karaçay okudu. Karaçay, küresel kapitalizmin planları doğrultusunda hareket edilerek enerji sektörünün yönetememe durumuna geldiğini söyledi. Özelleştirme karşıtı platformu güçlendireceklerini ifade etti.

"Enerji yaşamdır sermayenin kâr hırsına terkedilemez!", "Ampül zammına son!", "Elektrik zammına hayır!" dövizlerinin taşındığı açıklama "Zamlara hayır!" sloganıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Temmuz zamları protesto edildi

KESK Adana Şubeler Platformu 30 Haziran günü yaptığı basın açıklaması ile Temmuz zamlarını protesto etti. Saat 12.30'da İnönü Parkı'nda gerçekleşen basın açıklamasında KESK Adana Şubeler Platformu pankartı açıldı. Basın açıklamasını Tarım Orkam Sen Şube

Başkanı Hüseyin Kozan okudu. Kozan açıklamada Türkiye İstatistik Kurumu

fiyat endeksi verileri üzerinden yapılan araştırmaların sonuçlarını ortaya koydu ve kamu emekçilerinin ücretlerinin yılın ilk 5 ayında, resmi rakamlara göre mutfaktaki enflasyon karşısında %6 eridiğini söyledi.

Açıklama kamu emekçisinin ücretinin insanca yaşama sınırı olan 1.200 YTL olması gerektiği vurgusuyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

TTB'de 'Demokratik Liste'

Türk Tabipleri Birliği 57. Büyük Kongresi 28-29 Haziran tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirildi.

İnşaat Mühendisleri Odası Teoman Öztürk Salonu'nda gerçekleştirilen kongre sonucunda Gençay Gürsoy Başkanlığı'ndaki bir önceki yönetim tekrar göreve geldi.

Etkin, Demokratik Türk Tabipleri Grubu ismiyle seçimlere giren liste Türkiye Hekim Platformu, Ulusal Hekim Birliği listelerine karşı seçimlerden başarıyla çıktı. Etkin, Demokratik Türk Tabipleri Birliği Grubu iki gün süren kongre boyunca diğer iki listenin delegeleri tarafından gerici, şoven cepheden yöneltilen eleştirilere maruz kaldı. Tabip odalarının şube genel kurullarında yer alan demokrat listelere karşı sergilenen tavır TTB seçimlerine de yansdı.

Etkin Demokratik Türk Tabipleri Birliği Grubu'nu temsilen kongrede gerçekleştirilen konuşmalarda hekimlerin özlük hakları ve tüm toplumsal sorunlarının sahiplenileceği vurgusu yapıldı.

Etkin, Demokratik Türk Tabipleri Birliği Grubu'nun seçilen listesi Eriş Bilaloğlu, Hülya Biriken, Ali Çerkezoğlu, İlhan Diken, Zeki Gül, Gençay Gürsoy, Elif Kırteke, Demet Özbabalık, İskender Sayek, Feride Aksu, Altan Ayaz tarafından oluşturuldu.

AKP-MHP çizgisini temsil eden Türkiye Hekim Platformu ve ulusalcı cenahı temsilen oluşturulan Ulusal Hekim Birliği listeleri ise Etkin Demokratik Türk Tabipleri Birliği'nin gerisinde kaldılar.

İstanbul Emniyeti 'Xaver 800' alıyor!

Sermaye devletinin korkusu büyüdükçe "güvenlik" adı altında emekçilere yönelik saldırıları da gün geçtikçe artırıyor. İstanbul Emniyeti adım başı yerleştirilen MOBESE'lerin, MERNİS sistemlerinin vb. uygulamaların ardından şimdi de duvarın 20 metre arkasını gören Xaver 800 cihazı almayı planlıyor.

Basına yansıyan bilgilere göre, cihaz duvar ardından insanın konumunu, yüzünün hangi yöne baktığını, kişiler arasındaki mesafeyi üç boyutlu olarak belirliyor. Xaver 800'in operasyonlarda da kullanılacağı ifade ediliyor.

Cihazın kaynağı ise İsrail... Xaver 800 ABD ve İsrail'de kullanılıyor. Yine basından yansıyan bilgilere göre İsraili Camero Firması yetkilileri geçtiğimiz günlerde İstanbul'a gelerek Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde cihazla ilgili bilgi verdi ve yapılan bir rehine kurtarma operasyonu tatbikatının filmi gösterdi.

Xaver 800, bir duvara yerleştiriliyor ve radar sistemiyle çalışıyor. Cihazın, duvardan 20 metre mesafeye kadar içeri gönderdiği radyo frekans enerji sinyali canlıya ulaşıyor. Canlıdan geri dönen enerji, cihaz monitörünün ekranına üç boyutlu olarak yansıyor. 2007 yılında üretilen Xaver, 15 kilo ağırlığında ve 84x84 santimetre büyüklüğünde. Şirketin Xaver 400 adlı daha düşük özelliğe sahip başka bir cihazı daha bulunuyor.

Cihazın reklamında "arama, kurtarma" çalışmaları "depremde çok sayıda insanın kurtarılması" vb. amaçlarla kullanılacağı yönlü söylemler kullanılsa da bunun koca bir yalan olduğu açıktır. Zira Marmara depreminin ardından önlem almak yerine ölüleri koymak için çöp poşeti alanlar için emekçilerin canının hiçbir değeri yoktur. Zaten şirketin tanıtımı Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne yapması da aracın ne için ve kimler tarafından kullanılacağını açıkça göstermektedir.

F tiplerinde keyfi baskılar sürüyor!

Zindanlar egemenlerin ezilenlere duydukları sınıf kinini tüm çıplaklığıyla uyguladığı mekanlar olmuştur. Egemen güçler toplumun öncülerini teslim alarak etkisizleştirmek, böylelikle topluma mesaj vermek için hapishanelerde zulmünü sistematik bir şekilde uygulamaktadır. Her dönem egemen sınıflar bu yönlü davranmışlardır. Ülkemizde de kendine muhalif her sese, düşünceye saldıran sermaye devleti devasa bütçeleri hapishaneler için ayırmaktadır. 12 Eylül sonrasında beri tecrit uygulama girişimlerine özel ağırlık verilmiştir; E tipleri, özel tip hapishaneler, Eskişehir tabutlukları... Ölümüne direnişle püskürtülen bu saldırılar karşısında devlet geçmiş deneyimlerinden ders alarak F tipi hücreler ile hapishanelerdeki baskı ve terör saldırılarını bir üst boyuta çıkarmıştır. Ancak hesapladığı gibi olmamış devrimci tutsakları teslim almak için Ulucanlar, 19 Aralık gibi vahşi katliamlara başvurmuştur.

F tiplerinde tecrit işkencesi ve tredman uygulamalarıyla devrimci kimlik doğrudan hedef alınmaktadır. Kimliksizleştirme ve kişiliksizleştirme saldırısının hedefinde devrimciler nezdinde işçi ve emekçilerin yaşamı değiştirme iradesini teslim almak vardır. Ancak yine direniş geleneği sürmekte, F tiplerinde tecride karşı mücadele çeşitli biçimlerde devam etmektedir. F tipi saldırısının öncesi ve sonrasında gerçekleşen ölüm oruçlarında 122 devrimci şehit düşmüş, yüzlerce tutsakta ise bu süreçten kaynaklı ciddi sağlık problemleri oluşmuştur. Keyfi uygulamalar, hak ihlalleri F tipleri sorununu sürekli güncel tutmaktadır.

Bilindiği gibi F tiplerinde tecride karşı mücadelede İstanbul'da Avukat Behiç Aşçı, Adana'da Gülcan Görüroğlu ve Uşak Cezaevi'nde Sevgi Saymaz'ın sürdürdüğü ölüm orucu eyleminin toplum nezdinde yarattığı etki sonucu tecride karşı duyarlılık yükselmiş, bu basınçla devlet genelge çıkarmış, bunun üzerine ölüm orucuna ara verilmişti. Ocak 2007'de Adalet

Bakanlığı'nca çıkarılan 45/1 No'lu genelgeyle Adalet Bakanlığı F tipi hapishanelerdeki tutsakların her hafta 10 kişiyi aşmamak kaydıyla 10'ar saat kendi aralarında görüşebilmelerine olanak tanıyordu. Hatta genelgenin genişletileceği ve haftada 10 saatlik uygulamanın, 20 saate çıkartılacağı söyleniyordu.

Genelge, “yer yokluğu” ya da “personel eksikliği” gibi gerekçelerle F tipi hapishanelerinin büyük bir çoğunluğunda hiç uygulanmadı. Bu süre boyunca birçok tepki gösterildi, F tiplerinde yaşanan işkencelere dair raporlar hazırlandı, konu gündeme getirilmeye çalışıldı. Oysa Adalet Bakanlığı F tipi cezaevlerinde “İnsani, sosyal ve kültürel standartlar sistemi uygulanıyor” diyordu. Konuyla ilgili Çağdaş Hukukçular Derneği'nin Cezaevi İzleme Komitesi'nin yayınladığı raporda keyfi uygulamaların, baskının ve hak ihlallerinin boyutu bir kez daha dikkatleri F tiplerine çekti.

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu ise genelgenin çıktığı 22 Ocak '07 tarihinden beri uygulanmadığını nihayet “tespit edebildi”! Adalet Bakanlığı'nın Ölüm Orucunu bitirmek ve kamuoyunda oluşan tepkiyi törpülemek için bir manevra olarak çıkardığı genelgeden bu yana birçok hapishanede keyfi uygulamalar yaşanmaya devam ediyor. Şimdi ise TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu genelgenin uygulanmasını istiyor.

Ancak komisyonun raporunda yeralan kimi ifadeler adeta cezaevi yönetimlerinin uyguladığı keyfi baskıyı aklar nitelikte. Bu da TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyon raporunun bir işlevi olmadığını göstermektedir.

Sonuçta genelge uygulansa bile F tiplerinde yaşanan tecrit ve tredman uygulamaları son bulmayacaktır. Bunun için işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesi gerekmektedir. F tiplerinde işkencelerin son bulması, hak ihlallerinin önüne geçilmesi için toplumsal mücadele yükseltmelidir.

“Hayata dönüş” katliamının aklanmaya çalışılması protesto edildi...

Kurumlardan açıklama...

19 Aralık'ta hapishanelere yapılan eş zamanlı operasyonlarla onlarca devrimci tutsağı katleden devlet, şimdi de katliamı gerçekleştiren uşaklarını “zaman aşımı” gerekçesiyle “ak”lamaya çalışıyor.

Çeşitli kurumlar konuyla ilgili yaptıkları açıklamalarla kararı protesto ettiler.

27 Haziran günü DHP, ESP, Halk Cephesi, ODAK, ÖMP ve Partizan ÇHD İstanbul Şubesi'nde konuyla ilgili basın toplantısı gerçekleştirdiler.

“Zaman aşımı katliamcılarını aklayamaz!/DHP, ESP, Halk Cephesi, ODAK, ÖMP, Partizan” imzalı pankartın asıldığı basın toplantısında kurumlar adına açıklamayı Veysel Şahin yaptı.

Şahin, aradan 8 yıl geçmesine karşın kimlikleri belli olan katliamcılarının ne cezalandırıldığını ne de yargı karşısına çıkarıldıklarını ifade etti.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: “Bizler ‘Hayata Dönüş’ katliamcılarını her yerde ve alanda teşhir edeceğimizi, mahkum edeceğimizi ilan ediyoruz. Bizim adalet terazimizde katliamcılarını aklayacak veya unutturacak zamanaşımı mekanizması yoktur ve asla olmayacaktır”

Kızıl Bayrak / İstanbul

ÇHD'den suç duyurusu...

27 Haziran günü ÇHD İstanbul Şubesi Sultanahmet Adliyesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla “zaman aşımı” gerekçesiyle davanın düşürülmesine itiraz etti. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na şikayet dilekçesi verdi.

ÇHD İstanbul Şubesi adına basın açıklamasını Av. Taylan Tanay okudu. Açıklamada şunlar söylendi: “Bu ülkede yaşayan herkes 19-22 Aralık tarihinde yaşanan vahşete tanıklık etti. Hiçbir mahkeme hükmünün bu gerçeği ortadan kaldırma kudreti yoktur. Dört duvar ardında savunmasız insanları katledenler acımasız bir şiddete maruz bırakanlar cezalandırılmalıdır.”

Daha sonra Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na gönderilmek üzere İstanbul Adalet Komisyonu Başkanlığı'na suç duyurusunda bulunuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TAYAD'dan protesto...

TAYAD'lı Aileler, 28 Haziran günü saat 13.00'te Taksim Tramvay durağında yaptıkları açıklamayla “zaman aşımı”nı protesto ettiler.

“Diri diri yakan kimyasal bomba açıklansın! Katliamcılar yargılansın!” pankartının açıldığı eylemde basın metnini TAYAD adına Tülay Eski okudu. Eski şunları söyledi: “Zaman aşımı adalet arayışını sonlandırmaz. Geçmişteki bütün davalarda olduğu gibi 19 Aralık 2000 operasyonunun hukuk ayağı zaman aşımı kararıyla sonlandırılmak isteniyor. Ama başaramazsınız. 19 Aralık 2000 operasyonunu unutturamazsınız”

Eylemde “19 Aralık Katliamını unutmadık, unutturmayacağız!” sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Arjantin'de "öteki final!"

Futbol, geçtiğimiz hafta Avrupa Futbol Şampiyonası nedeniyle ön plana çıktı. Türkiye'nin kupadaki başarısı yurt çapında büyük ilgi gördü. Yapılan zamlara uygun zemin hazırlayan, aşağılık kompleksi sosuyla bezenmiş kutlama ve "gurur" ortamı iktidar-futbol ilişkisini bir kez daha su yüzüne çıkarmış oldu. Tüm devlet erkanının şov yaparcasına arz-ı endam ettiği maçlar kapatılma tehdidiyle bunalan AKP'ye nefes aldırılmış oldu. Benzin, elektrik, doğalgaz zamlarıyla trafik sigorta primlerine yapılan zamlar arada kaynamış oldu.

Ancak şampiyona maçlarının ortalama 2 milyar kişi tarafından izlendiği düşünüldüğünde, kapitalizmin endüstriyel futboldan kazancının siyasi kaygıların ötesinde bir genişliğe sahip olduğunu da söyleyebiliriz. Hector Cuper'in özetlediği gibi "futbol asla sadece futbol değildir."

Bu "objektif" tablo ise dar kafalı aydın takımına tekrar en içlisinden "bir topun peşinde koşan 11 kişi" türküsünü söyletmeye başladı. Ancak futbol bu eleştirileri hakedecek bir şey yapmamıştır. Onu kirleten burjuvazi ve onun kokuşmuş düzenidir. Zira modern futbol kapitalizmin gelişme evrelerinde işçi sınıfı tarafından yaratılmış, oynaması en kolektif spordur. Burjuvazinin ilk zamanlarda futbolu aşağılaması ve futbolun anavatani İngiltere'de tüm köklü futbol takımlarının işçi takımı olması da bundandır. Ve onun popülaritesi de bu sebeplerden dolayı bir tesadüf değildir. Ancak bunu anlamayan ve eleştiren bir sürü insan vardır.

Futbolu, kitleleri toplumsal ve siyasal gelişmelerden, ekonomik sorunlardan uzaklaştıran, birbirine yabancılaştıran ve yalıtın bir olgu olarak görüyorlar. Gücü ve etkisi itibarıyla iktidarların elinde oyuncak olan futbol suçlu değil tersine kimliğine ve değerlerine tecavüz edilmiş bir kurban olabilir ancak.

Futbolun gücü Hitler'den Mussolini'ye, Salazar'dan Franco'ya kadar birçok diktatörün ilgisini çekti. Ancak her defasında futbol kendini aklayarak çıktı bu cendereden. Hitler'e cevabı Dinamo Kiev'in Bolşevik futbolcuları verirken, Mussolini'nin mirası A.S Roma tribünlerine -Roma'da inşa edilen stada Faşist Parti adı verilmişti- asılan Che posteriyle parçalandı.

Benzer bir olay geçtiğimiz günlerde Arjantin'de yaşandı. Avrupa Şampiyonası finali oynanırken Arjantin'de sessiz sedasız yapılan başka bir final maçıyla da 30 yıl öncesine dönüldü. Tüm dünya İspanya-Almanya finaline kilitlenmişken dünyanın öteki ucunda kanlı cuntanın peşini bırakmayanlar sahadaydı. Amaç kayıpları bir kez daha hatırlamak, cuntanın 30 yıl önce kendi imajını temizlemek için kullandığı futbolu o gün olduğu gibi bir kez daha cuntaya karşı ses çıkarmak için kullanılmaktı.

30 yıl önce Arjantin, Güney Amerika'da düzenlenen en son Dünya Kupası'na ev sahipliği yapmıştı. Dünya Kupası'nın Arjantin'de düzenlenmesine 1970 yılında karar verilmişti ancak Arjantin'de 1976'da faşist bir darbe gerçekleşmişti. Arjantin dünya tarihinin en kanlı cuntalarından birine sahne olurken darbecilere Dünya Kupası bir kurtuluş gibi gözüküyordu. Büyük tartışmalar yaşansa da organizasyonun adresi değişmedi. Ellerini ovuşturarak bekleyen cunta ise hem dış dünyadaki imajını makyajlamayı hem de içerdeki huzursuzluğu kendi lehine çevirmeyi hesaplamıştı. Dev statlar, yollar yapıldı. "Çok çirkin" duran gecekondu bölgeleri yok edildi. Buralarda oturanlar maç oynanmayacak

şehirlere ve Catamarca Çölü'ne nakledildiler. Kupa merkezlerinden biri olan Rosario kentine giden ana yolun her iki tarafına güzel görünümlü ev resimlerinin bulunduğu bir duvar inşa ettirildi ve kenar mahalleler yabancıların gözlerinden saklandı. Dış dünyaya karşı makyaj tamamlanmıştı. İçerde de "kupa" heyecanın her evi sarması gerekiyordu. Cunta renkli televizyon yayını emretti. Teknik zorluklara rağmen bu iş de başarılı ve iletişim sistemleri yenilendi. Cunta lideri eli kanlı General Jorge Rafael Videla da gözünü karartmış kupayı istiyordu. Cunta'ya bir Dünya Kupası gerekiyordu! Slogan hazır: "Dünya Kupası'nda 25 milyon Arjantinli oynayacak"

Ancak daha kupa başlamadan rüzgar cuntanın tersine esmeye başladı. Tüm dünyada kupanın boykot edilmesi için kampanyalar başlatılırken, maçları izlemeye giden gazetecilere "Arjantin'de yaşanan gerçekleri" yazmaları çağrısı yapılıyordu. Atmosfer daha turnuva başlamadan cuntanın aleyhine dönmüştü. Tüm bunlara, adı gelmiş geçmiş en büyük futbolcular arasında anılan Hollandalı Johann Cruyff, Almanlar'ın Maocu olarak bilinen ünlü futbolcusu Breitner ile kampı terk eden Almanlar'ın dünya çapında bir başka efsane futbolcu Beckenbauer'in cuntanın gölgesi altında oynamayı reddetmesi eklenince faşist diktatörlüğün kupa hayalleri tuzla buz oldu. Ayrıca Arjantin'de cuntaya karşı savaşan gerillalarda turnuva sırasında saldırı düzenlemeyeceğini söyledi.

Turnuva boyunca tribünleri yüzbinler doldurdu. Arjantin halkı beklenen aksine cuntaya sevgisini değil öfkelerini gösteriyordu. Cunta, finale gelinceye kadar türlü oyunlar ve tarihe geçen şikeler yaptı. Final maçı ise birçok kişiye göre cunta için sonun başlangıcı oldu. Finalde Hollanda ile karşılaşan Arjantin kazandı ve kupayı aldı. Ancak bazı futbolcular, kupayı Videla'nın elinden almaya çıkmadı. Maç boyu susmayan tribünler seremonide sus pus oldu. Hollandalı futbolcular ise diktanın oturduğu tribünü selamlamadı. Arjantinli futbolcular ise "kupayı cunta için değil halkımız için aldık" diyerek cuntanın, işkencelerin, kayıpların ve dökülen kanın yerine koymayı hedeflediği "hediye paketini" parçaladı.

Cuntanın diktatörleri Arjantin'in attığı her golden sonra sanki golü kendileri atmış gibi ayağa kalkıp mağrur bir edayla halkı selamladılar. Buna rağmen kimse golleri onların attığına inanmadı. Cuntanın oyunu tutmadı.

İşte sözkonusu finalin yıldönümü olan 25 Haziran günü finalde oynayan futbolcular, demokratik kitle örgütü temsilcileri ve Arjantin B takımı oyuncuları aynı sahada bir araya geldiler. Buenos Aires Stadi'nda sadece Arjantin'in değil tüm insanlığın yüz karası olan cuntayı lanetleyen binlerce insan ve Arjantin'in ünlü Mayıs Meydanı Anneleri yerlerini aldı. 30 yıl önce katillerin oturduğu tribüne hayatını kaybedenler anısına bir bayrak ve "30 bin kayıp" yazan bir pankart asıldı. "Öteki final" adıyla organize edilen maç öncesinde cunta döneminin işkencehanesi olarak bilinen "gözetli merkezinden" stada yürüyüş yapıldı. Maçı sloganlarla izleyen Arjantinliler hem futbola olan sevgilerini gösterirken hem de cuntadan hesap sormak konusundaki kararlılıklarını ortaya koydular. Cunta zamanı gözetli olan Nobel Barış Ödülü sahibi Adolfo Perez Esquivel, kupa sırasında gözetli merkezinde hoparlörlerden maç yayını yapıldığında hem işkence yapanların, hem de işkence kurbanlarının birlikte "Gol Arjantin!" diye bağırıştığını ifade ederek Arjantin'deki futbol sevgisini anlattı.

Futbola biçilen rol ne olursa olsun futbolun içinde taşıdığı dayanışma ve ruh var olmaya devam edecektir. Tıpkı aynı gole sevinen işkenceci ve mahkum arasındaki çelişki gibi futbola biçilen rollerdeki farklılık bugünün çözümünü oluşturmaktadır. İşkenceci-mahkum, cunta-muhalefet, emek-sermaye futboldan aynı beklentilere sahip değildir. Sevinç, görünenin aksine her sınıf için aynı değildir. Tıpkı kupayı çılgınlar gibi isteyen Arjantinliler'in, onu, her golde ayağa kalkıp kendine sırtını dönmüş tribünleri selamlayan Videla'nın elinde gördüğünde susması gibi. Cunta futbolu, Videla kupayı kirletmiştir, ama bu ne futbolun ne de o tribünlere koşanların suçudur. Bu, her şeyi metalaştıran kokuşmuş düzenin, kapitalizmin suçudur.

Tunus işçisi yalnız değildir!

4. Uluslararası Sendikal Konferans Türkiye Komitesi, Tunus'ta maden işçilerinin eylemine yapılan saldırıyı kınamak, yaralananlarla dayanışmak amacıyla 1 Temmuz günü Galatasaray Postanesi önünde bir açıklama gerçekleştirdi. Ankara'da bulunan Tunus Konsolosluğu'na protesto faksı gönderdi.

Eylemde "Tunus işçileri yalnız değildir! Yaşasın uluslararası dayanışma!/Uluslararası Konferans Türkiye Komitesi" pankartı açıldı. "Tunus işçileri yalnız değildir!", "Yaşasın uluslararası dayanışma!" ve "Bin Ali diktatörlüğüne son!" dövizleri açıldı.

Komite adına yapılan açıklamada Bin Ali hükümetinin, Tunuslu işçi ve emekçilere ilk defa saldırmadığı, mücadele eden işçi ve emekçilere karşı hükümetin zor kullandığı ifade edildi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: "Bugün ve bundan sonra da Tunus işçi ve emekçileriyle dayanışma içinde olacağız. Tunuslu mücadeleciler sendikacıların, aydınların, yazarların mücadelesini destekleyeceğiz."

Eylemde "Tunus işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dünyadan kısa kısa...

Çek Cumhuriyeti'nde grev!

Çek Cumhuriyeti'nde 24 Haziran günü yaklaşık 1 milyon kişi, hükümetin sosyal reform programına ve emeklilik yaşının 65'e çıkarılmasına karşı greve çıktı. Sağlık emekçileri ise hastanelerin özelleştirilmesine karşı alanlardaydı. Skoda işçileri de grevdeki yerlerini aldılar.

Hindistanlı tekstil işçilerinin grevi sürüyor!

Karnataka Nanjangud Taluk'taki Thandya Sanayi Bölgesi'nde bulunan tekstil üreticisi Reid and Taylor'da çalışan 850'yi aşkın işçi, 9 Haziran'da başlattıkları grevlerini sürdürüyorlar.

İşçilere aylık olarak 4 500 rupi (128 dolar) ödeniyor ve işçiler bunun 6 500 rupiye çıkartılmasını istiyorlar. Firma ise gelecek üç yıl içerisinde sadece 1 550 rupilik bir ücret artışı teklif etti. Grevciler fabrika önüne çadır kurdular. Burada oturma eylemlerini sürdürüyorlar.

Solomon Adaları'nda grev!

Soloman Adaları Telekom'da (Our Telecom) çalışan 300'den fazla Telekom işçisi hükümetin grevi sonlandırma çağrılarına rağmen direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

İşçiler şirketin baş yöneticisi Martyn Robinson'ın işten çıkarılması talebiyle 17 Haziran'da greve gitmişlerdi. Yerli işçiler, Robinson'ı işçiler arasında ayrımcılık yapmakla suçluyorlar.

Filipinli elektrik işçileri greve doğru...

Cagayan de Oro City'de özel bir firma olan Cagayan de Oro Işık ve Elektrik Şirketi'nde (Capalco) çalışan 171 sendikalı işçiden 151'i grev için oy kullandı.

İşçiler ücretlerde 2008 ve 2009 yıllarında 2.200 pesoluk iki ayrı artış talep ediyorlar. Ayrıca, emeklilik ücretlerinin arttırılmasını, emeklilik ikramiyesi, yılbaşı ikramiyesi ve hizmet zammı gibi haklarını da istiyorlar.

Şirket ise 2008 yılı için 1.600, 2009 yılı için 1000 pesoluk artış öneriyor ve diğer taleplerin çoğunu kabul etmiyor.

Yemek işçileri grev başlattı!

Yeni Zelanda'nın Auckland kentinde bulunan Auck Havalimanı uluslararası terminalinde çalışan yemek işçileri, iş koşullarının düzeltilmesi talebiyle greve çıktılar.

Ülkedeki en kötü iş sözleşmesine sahip olduklarını söyleyen yemek işçileri öğle yemeği saatinde iş bırakarak sözleşmeyi protesto ediyorlar. İşçilerin örgütlü bulunduğu Unite Sendikası işçilerin kalıcı bir işlerinin ve ücret güvencelerinin olmadığını belirtti. Geçen hafta yapılan görüşmelerde şirketin tutumunu değiştirmeyi reddetmesi sonucunda grevi sürdürdüklerini ifade etti.

Berlin'de ilkokul öğrencileri sokağa çıktı!

24 Haziran günü Berlin Kreuzberg'de 2500 kişi sokağa çıkarak "Eğitime daha fazla bütçe!" talep etti. Veliler özellikle okullarda öğretmen sayısının azaltılması ve eğitime bütçeden ayrılan payın kısılmasını protesto ediyorlar.

Emperyalizmin Ortadoğu hesapları ve Türkiye'nin rolü!

11 Eylül saldırıları ile başlayan süreç, işgaller ve yeni projelerle devam ediyor. Fiili saldırılar Irak direnişinin etkisiyle hız kesmiş olsa da hedefteki ülkelerin kaderi ABD'nin masasına yatırılmış durumda. Ortadoğu ve Asya içlerine doğru uzanan hatta bugüne kadar Afganistan ve Irak işgal edildi, etnik ve mezhep ekseni kıyımlar yaşandı, İsrail Lübnan'a saldırdı. Şimdi de ABD ve İsrail, sudan bahaneler öne sürerek Suriye ve İran'ı tehdit ediyor. Açık ki Ortadoğu, Türkiye'yi de içine alacak şekilde derin bir kırılma yaşıyor.

ABD, Irak savaşından çıkardığı dersle, bölgeyi işgal ederken artık yalnız olmak istemiyor. Bir yandan bölgedeki Kürtlere, diğer yandan da TC'ye ve Saddam kalıntılarına da göz kırpmayı ihmal etmiyor. Bu yeni dizayn ve "Ortadoğu tadilatının" yaratacağı yıkım Türk, Kürt, Arap ve İran halklarını etkileyecek. ABD ve İsrail'in sahneye koymaya hazırlandığı bu kanlı oyunun provaları da çoktan başladı.

Ortadoğu'nun eli kanlı celladı İsrail'in, İran'ın uranyum zenginleştirme tesislerini taktik nükleer bir saldırıyla yok etmek amacıyla gizli planlar yaptığı öne sürülmüştü. İngiliz Sunday Times gazetesinin, bazı İsraili askeri kaynaklara dayanarak verdiği haberde, İsrail hava kuvvetlerine bağlı 2 uçak filosunun, İran'a ait Natanz'daki uranyum zenginleştirme tesisini nükleer silahlarla vurmak amacıyla eğitim yaptığı belirtildi. Haberde İsrail pilotlarının İran hedeflerine uçuş eğitimleri yaptığı, üç olası rotadan birinin Türkiye üzerinden geçtiği yazıldı. Diğer iki rota hakkında ise bilgi verilmedi.

Gazete, İsrail'in ayrıca İran'daki Arak ağır su işletim tesisi ile İsfahan'daki uranyum işleme tesisini de

konvansiyonel bombalarla vurmayı planlandığı iddia edildi.

İsrail'in, Natanz'daki uranyum zenginleştirme tesisini hedef alan nükleer saldırıda ortaya çıkacak radyoaktif zerreciklerin atmosfere yayılmasını önlemek amacıyla, tesisi önce lazer güdümlü füzelerle bombalayarak tüneller açmayı ve sonra da nükleer başlıklı füzeleri bu tünellerin içine göndererek tesisi toprak altından vurmayı planladığı öne sürülmüştü. İsrail'in can düşmanı İran için hazırlanan planlar büyük oranda Türkiye'yi içine alacak şekilde hazırlanmış. Böylece hem Türkiye savaşın içine katılacak hem de cephe genişlemiş olacak. Ayrıca ABD ve İsrail kampının da politik olarak eli rahatlamış olacak.

Geçtiğimiz yıl Suriye hava sahasına tecavüz edip Türkiye sınırlarına yakıt tanklarını bırakan İsrail uçaklarının da saldırı provası yaptığını düşünmek için yeterli sebep var. Örneğin Suriye, İsrail jetlerine karşı çoktan önlemini almış durumda. Suriye son bir yılda hava savunmasını ciddi biçimde güçlendirdi. Rusya'dan 1 milyar dolarlık Pantsyr S1E füze sistemi satın aldı. Faturayı İran ödedi. Rusya'nın en iddialı savunma sistemlerinden olan Pantsyr S1E İran'ın nükleer tesislerini de koruyor. Açık ki Suriye'nin hava sahasına giren uçaklar bu sistemi test etmiş olabilir. Ancak Türkiye henüz BOP'tan yana çekinceler taşıyor.

İran'a oklar çevrilmişken en büyük tereddüt Irak'ta zaten zor anlar yaşayan ABD ordusunun olası bir İran saldırısında hedef olacağı yönünde. İran'ın elindeki silah potansiyeli İsrail'i de hedef haline getiriyor. İstihbarat kaynakları İran'ın günde 30 bin füze atabilecek askeri güce sahip olduğunu söylüyor. Böylesi bir tabloda savaş baronları için Türkiye'yi kalkan yapmak kadar mantıklı bir seçenek gözüküyor.

Ortadoğu'da satranç itinalı şekilde sürüyor. Taraflar her hamlesini düşünerek yapmak zorunda kalıyor. ABD'nin Irak'ta, İsrail'in Lübnan'da Hizbullah karşısında uğradığı hezimet her adımın ürkekçe atılmasına yol açarken emperyalist-siyonist ittifakın ateşe uzanacak maşalar aramasına neden oluyor.

Tüm bunlara karşın İran'ın meydan okuyan tavrında bir değişiklik yok. İran, ABD'ye karşı Irak'taki Şiiler, TC'ye karşı PKK ve enerji üzerinden kozlarını ustaca oynuyor ve askeri gücünü her geçen artırıyor. İran cephesinden verilen yanıtlar da oldukça cüretkar. Örneğin İran Silahlı Kuvvetleri Kayıp Askerler Komitesi Başkanı Tuğgeneral Mirfeysel Bağırzade, olası bir savaşta düşman askerlerini defnetmek için 320 bin kadar mezar kazılması hazırlıklarına giriştiklerini söyledi. Sınır şehirlerinin her birinde 20 bin mezar kazılacağını belirten Bağırzade, düşman askerlerin en kısa sürede toprağa verileceğini belirtti. İran'da Düzenin Yararını Teşhis Konseyi ve Uzmanlar Meclisi Başkanı Ayetullah Ali Ekber Haşimi Rafsancani de, İran'a yönelik olası bir saldırıda tüm tarafların zarar göreceğini söyledi. İsrail'in İran'a saldırarak kapasiteye sahip olmadığını söyleyen Rafsancani, "Olası bir saldırıya verecekleri karşılığın kesin olacağını, işbirlikçilerin de pişman olacaklarını" ifade etti.

Açık ki ABD-İsrail cephesinde saldırının tüm lojistik hazırlıkları sürerken, İran da birçok açıdan saldırıya hazırlanıyor. Kısacası şahlar piyonları savaş arenasına sürmeye hazırlanıyor, Türkiye'ye düşen ise bu savaşın piyonluğunu yapmak olacak. Daha doğrusu TC burjuvazisi emekçilere kefen giydirmeye hazırlanıyor.

Avrupa futbol şampiyonası ve BİR-KAR'ın kampanyası

Avrupa Futbol Şampiyonası 7-29 Haziran tarihleri arasında düzenlendi. Avrupa Futbol Şampiyonası, futbolun, burjuvazinin elinde birçok konuda nasıl bir kirli araç haline getirildiğinin ve emekçi kitleleri sersemletmede ne ölçüde etkili kullanıldığının bir kez daha çarpıcı bir örneği oldu.

Gerek maçlardan önce gerekse de maçlar boyunca gerçekten de kazanan sadece egemen sınıflar olmuştur. Onlar, futbol gibi bir aracı Avrupa şampiyonası vesilesiyle bir kez daha çıkar ve amaçları doğrultusunda etkili bir şekilde kullanmış, bir ay boyunca beyinleri esir alarak işçi ve emekçileri gerçek sorunlarına yabancılaştırmış, yönlendirmiş ve kendilerine yedeklemişlerdir.

BİR-KAR'ın kampanya çalışması...

2008 Avrupa futbol şampiyonası ilerici, devrimci, demokrat kurum tarafından anlamlı bir çalışmaya konu edilemedi. Özel olarak kadın ticareti ve fuhuşun toplumun gündemine girmesiyle birlikte ağırlığını kadın kuruluşlarının oluşturduğu bir takım kurumlar 8 Mart'ta "**Kadın ticaretine son!**" şiarıyla bir kampanya başlatmışlardı. Belli bir zaman dilimine sığdırılan ve sadece imza toplamakla sınırlı bu kampanya çok etkili olmadı.

Biz de İsviçre BİR-KAR olarak konuyu erken denebilecek bir tarihte gündemimize aldık ve bir kampanya örgütlemeye karar verdik. Devrimci propaganda ve ajitasyonun etkisini güçlü kılmak için böyle bir kampanyayı İsviçreli ilerici, demokrat ve devrimci kurumlarla birlikte yürütme kararı almıştık. Kampanya yürüteceklerini iddia eden ve çoğunluğunu kadın kuruluşlarının oluşturduğu ve içinde 25 kurumun yer aldığı platformun konuya yaklaşımı ve talepleri kadın ticaretini meşrulaştırma anlamına geliyordu. Onlar, fuhuşa zorlanan kadınların "daha iyi koşullarda" ve sigortalı olarak çalışmalarını savunuyor ve yetkililerden buna uygun bir tutum geliştirmelerini talep ediyorlardı. Dolayısıyla ortaklaşmak bir yana bu tutum ancak teşhire konu edilebilirdi. İsviçreli bazı devrimci kurumlar ise gündemlerin yoğunluğundan

dolayı bize destek sunabileceklerini belirttiler.

Bu durumda bağımsız bir kampanya örgütlemek kaçınılmaz oldu. Yürüteceğimiz kampanyanın temel hedefi kadın ticaretinin, fuhuşun ve ırkçılığın, bunun gerisindeki burjuva sınıf iktidarının teşhiri olarak belirledik.

Almanca, Türkçe ve Fransızca olarak "**2008 Avrupa futbol şampiyonluğu egemenlerin elinde kirli bir araç işlevi görüyor... Kadın ticareti insanlık suçudur! Kadının eşitlik ve özgürlük mücadelesini yükseltelim!**" başlıklı bildirimlerimizi hazırladık. Fransızca ve Almanca olarak "**Euro 2008... Kadınlar ve genç kızlar satılıyor, köleleştiriliyor ve fuhuşa zorlanıyor... Kadının eşitliği ve özgürlüğü için mücadeleye!**" şiarlı afiş çıkardık.

Materyallerimizi çalışma yürüttüğümüz Basel, Cenevre, Lozan, Neuchatel ve Bern kantonlarında yaygınca kullandık. Yaklaşık üç hafta boyunca Basel'de 10 bin, Cenevre'de 7 bin, Lozan'da 4500, Neuchatel'de 5 bin, Bern'de 2000 olmak üzere yaklaşık 30 bin bildiri dağıttık.

Afişlerimizi ise çeşitli zaman aralıklarıyla Basel'de 350, Cenevre'de 300, Lozan'da 250, Neuchatel'de 300 olmak üzere toplam 1150 adet kullandık. Afişlerimizi özellikle şehir merkezlerine, merkeze yakın semtlere, otobüs ve tramvay duraklarına ve maçların izlendiği belli noktalara hedefli kullandık. Ayrıca çeşitli kurumlara, kahvelere ve işyerlerine astık. Bildiri ve afiş çalışması sırasında olumlu tepkilerle karşılaştık.

Kampanya boyunca güçlerimiz de motivasyon yaşadı. Herşeyden önce saflarımızda belirgin bir heyecan oluştu ve konuyla ilgili fikri yoğunlaşma sağlandı. Mevcut potansiyeli doğru ve amaca uygun konumlandırınca birçok şeyin başarılacağı görüldü. Bu da bizim payımıza önemli bir kazanım oldu.

Kampanyamızın sınırlılıkları ve zayıflıkları konusunda da yeterince gerçekçiyiz, ama kampanyamızın belli bir etki yarattığına ve asgari bir başarıyı ifade ettiğine de inanıyoruz.

BİR-KAR / İsviçre

BİR-KAR'ın kampanyasından...

Hamburg'da kampanya çalışmaları

BİR-KAR'ın işsizliğe ve yoksulluğa karşı başlatmış olduğu kampanya Hamburg'da yoğun olarak devam ediyor. Afişlerimizi Hauptbahnhof'dan başlayıp Altona, Stansanze, Bilstdet, Mümelmesberg, Bergedorf gibi şehrin kalabalık bölgelerine yoğun bir şekilde yaptık. Ayrıca esnafları dolaşarak kampanya afişlerimizi astık. Tüm demokratik kurumları ziyaret ederek kampanyamızla ilgili bilgilendirdik ve afişlerimizi ulaştırdık. Türkçe olarak hazırlanmış bildirimlerimizi Kürtler'in ve Türkler'in gittiği kahvelerde dağıttık. Almanca olarak hazırlanmış bildirimlerimizi ise Almanlar'ın oturdukları yerlere dağıttık.

BİR-KAR / Hamburg

Stuttgart'da kampanya çalışmaları

Stuttgart'da "Partimizin 10. yılı ve sol hareket" başlıklı konferanstan dolayı "Sermayenin saldırılarına karşı birleşelim, mücadele edelim!" şiarlı kampanyamıza gecikerek başladık.

İlk olarak BİR-KAR imzalı materyallerimizi işçi ve emekçilerin çalıştığı ve yaşadığı yerlere ulaştırdık. MLPD'nin düzenlediği Pazartesi eylemlerine katılarak bültenlerimizi dağıttık.

Stuttgart'da her yıl düzenlenen Enternasyonal Kültür Festivali'nde de Türkçe ve Almanca bültenlerimizi dağıttık. 29 Haziran günü Maoist Komünist Parti'nin Mercan katliamıyla ilgili düzenlediği geceye katılarak bültenlerimizi dağıttık.

BİR-KAR / Stuttgart

Berlin'de 2 Temmuz protestosu!

29 Haziran günü Berlin'de yapılan bir yürüyüş ve mitingle Sivas katliamı protesto edildi.

Anadolu Alevi Kültür Merkezi Cemevi'nin organize ettiği yürüyüşe 3 bine yakın kişi katıldı. Eyleme gençliğin katılımı yoğun oldu.

Eylem öncesinde hiç kimse hissedilebilir bir çalışma yürütmedi. Yürüyüşe çağrı amacıyla çıkartılan sınırlı sayıda el ilanı ise, büyük ölçüde kurumların içinde kaldı. Buna rağmen duyarlı kişilerin katılımı beklenenin üzerindeydi.

Yürüyüş saat 13:00'te Herman Platz'da başladı. Eylemde "Sivas şehitlerini unutmadık, unutmayacağız!", "Katillerden hesap sorulsun, Madımak müze olsun!", "Türkiye'de yaktılar, Almanya'da korudular!" yazılı dövizler taşındı.

Yürüyüşü organize eden kurumlar ve temsilcileri bugüne kadar sorunu Alevi-Sünni karşıtlığı temelinde ortaya koyarak Alevi emekçilerini laiklik-şeriat ikileminde taraf yapmaya çalıştılar. Bu tutum yürüyüş ve mitingde de kendisini çok belirgin bir biçimde dışavurdu. 2 Temmuz Sivas katliamının gerçek sorumlusunun sermaye devleti olduğu gizlenmeye, gericiliğin ifadesi sloganlar atılmaya çalışıldı. Fakat bu çaba başarılı olmadı. Samimi emekçiler ve gençler onların attırmak istediği sloganlara pek katılmadılar.

Eyleme BİR-KAR olarak bizler de katıldık. Toplanma yerinde kampanyayla ilgili bültenimizi dağıttık. *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını gerçekleştirdik.

Yürüyüş boyunca "Katil devlet hesap verecek!", "Susma sustukça sıra sana gelecek!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganlarını haykırdık.

Yürüyüş, Berlin'in **Oranien Platz** alanında sona erdi. Alevi kurum temsilcileri burada toplanan kitleye kısa konuşmalar yaptılar. Gerçek hedefi şaşırtan konuşmaların ardından miting sona erdi.

Kızıl Bayrak / Berlin

Uluslararası işçi hareketinin yeniden yapılanması: Ne yapmalı? Nasıl yapmalı? - 1

Volkan Yarasır

1970'lerin başında kapitalist sistem hem üretim yapısını, hem kurumsal yapısını değiştirdi. Bunun iki temel nedeni bulunuyordu.

Birincisi siyasal boyuttu; özellikle Vietnam Savaşı büyük önem taşıdı. Savaş yenilmez gibi görünen, emperyalizmin yenilebileceğini ve Mao'nun deyişleriyle "emperyalizmin kağıttan bir kaplan" olduğunu gösterdi.

Ayrıca metropol ülkelerde 1968'de yaşanan küresel düzeydeki ayağa kalkış, "imkansız istemenin" politikasına güç kattı. Kitleler insanların ruhlarını kadavra haline getiren refah toplumuna ve özgürlüğün ütopyasını kirleten bürokratik sosyalizme karşı ayaklandı. Başka bir dünya isteğini haykırdı. O dönemde Kültür Devrimi'nin metropollerde sarsıcı etki yaratması boşuna değildi. Çin Devrimi ve Kültür Devrimi, Avrupa merkez ülkelerinde yeni bir sosyalizm arayışının esin kaynağı oldu. Refah toplumunun özünde kapitalist barbarlığı gizlediği, insanın ontolojisine bir saldırı olduğu ortaya çıktı.

İkincisiyse ekonomik boyuttu. Kapitalizm yapısal özelliklerine bağlı olarak 1970'lerde genel bir bunalım içine girdi. Çünkü kapitalizm kriz eğilimlerini de içinde barındıran dinamik ve çelişkili bir süreç olarak işler. Bunalımın temel nedeni, artık değer üretiminde karşılaşılan güçlükte ya da kapitalizmin belirleyici kriz dinamiği olan kâr oranlarında düşme eğilimiydi. Sanayide kâr oranlarının düşmesi ve yaşanan petrol krizi, kapitalizmin yeni bir sermaye birikimi rejimine geçmesini zorunlu kılıyordu.

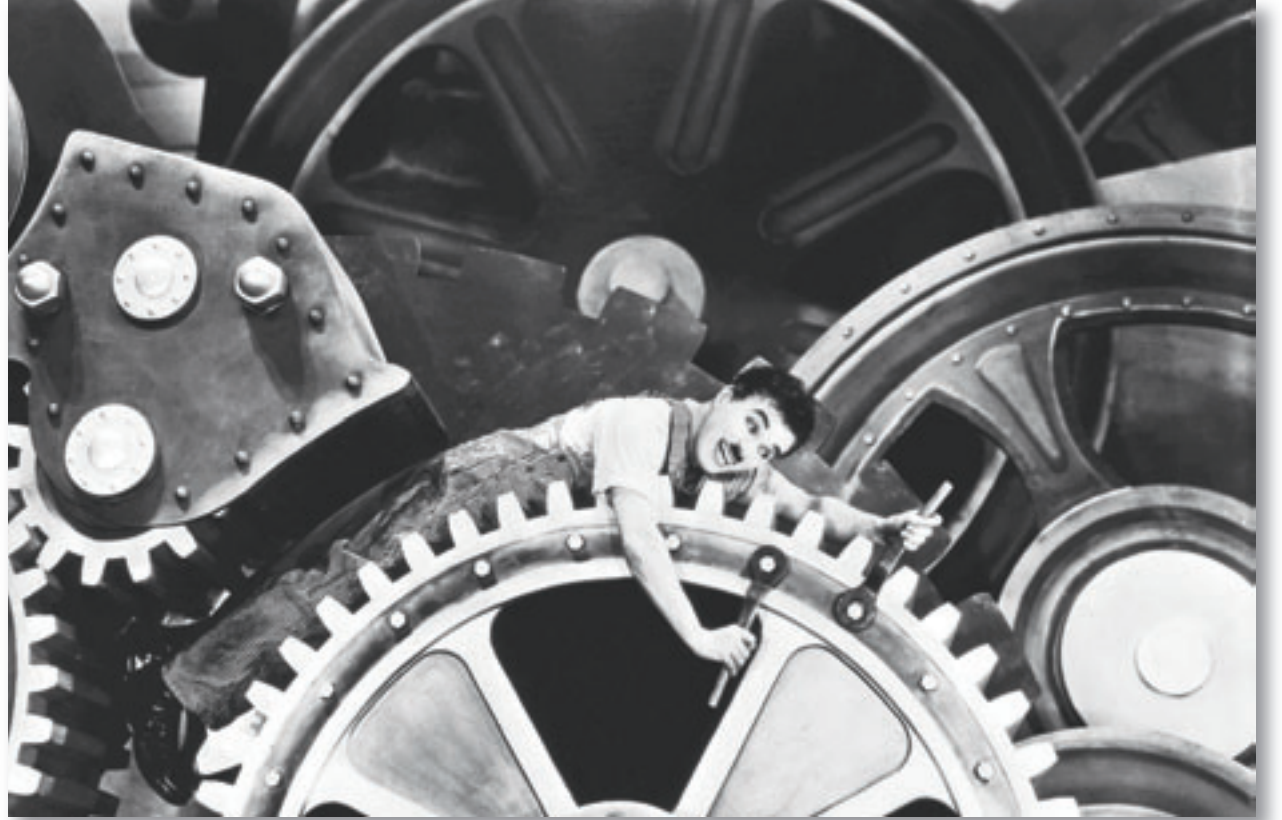
Bu süreç bir yanıyla da kapitalizmin yeniden yapılanma süreci olarak işledi. Bağlantılı olarak üretim ve emek rejimlerinde, ayrıca işin örgütlenmesinde önemli değişiklikler gündeme geldi.

Sınıflar mücadelesi tarihi bize her emek rejiminin, aynı zamanda yeni bir sınıf mücadelesi rejimi olduğunu gösterdi.

Kapitalizmin yeniden yapılanma süreci

Kapitalist sistem, 1929'da yaşadığı küresel krizi II. Dünya Savaşı'nın sonunda aştı. Dünyanın yeniden paylaşılması krizin absorbe edilme olanaklarını yarattı. Savaş sonrası ekonomik politikalara damgasını Keynes'çi refah devleti modeli vurdu. Bu kapitalist organizasyon, özünde sosyalizme karşı bir güvenlik kuşağıydı. Uygulandığı ülkelerde işçi sınıfı muhalefetini ve sosyalizm tehdidini bertaraf etmeyi amaçlıyordu. Toplumsal muhalefeti denetim altında alacak politikalar üretildi. Refah devleti/toplumu eğitim, sağlık, ulaşım, iletişim, konut edinme vb. toplumsal ihtiyaçların yanında, sosyal sigorta sisteminin oluşturulması, işsizliğin giderilmesi ve bir dizi sosyal hakkı yürürlüğe koydu.

Devletin ekonomide rolü arttı. Yine, devlet tarafından tüketim körüklendi ve istihdam olanakları yaratıldı. Bu model merkez ülkelerde ekonomik büyümeyi beraberinde getirdi. Devlet, merkez ülkelerde daha çok altyapı yatırımları; barajlar, yollar ve benzeri şeyler yaparken, periferide ya da sömürge ülkelerde üretim ve hizmet alanında yoğunlaştı.

Kapitalizm II. Dünya Savaşı'ndan sonra fordist üretim sistemini egemen bir sistem olarak devreye soktu. Refah devleti, fordist rejimin işlemesine olanak sağladı. Global ölçekte fordizmin gerçekleşmesi, refah devletinin merkezi rol oynadığı uluslararası düzenlemeye göre biçimlendi (1). Fordizm ya da bant sistemi, büyük ölçekli üretim birimlerinin kurulmasına olanak sağlıyordu. Bunun yanında hem kamuda, hem de özel sektörde geniş istihdam olanakları yaratıyordu. Bu sistem üretim sürecini makinenin mantığına göre düzenlemekteydi (2). Fordist üretimde iş süreci çok küçük parçalara ayrılıp her parça hareket ve zaman kategorilerine tabi tutularak, her işçinin işi tam olarak nasıl ve ne kadar zamanda yapacağı belirlenmişti. Bu bir standardizasyondur ve bu sistemin temel özelliklerinden biriydi.

İşçinin makinenin basit bir uzantısı, bir vidası haline gelmesiyle, işçinin bilgi ve becerisinin hiçbir önemi kalmamaktaydı. Bu durum vasıfsız kol emeğine dayanan bir işçi profili ortaya çıkardı. Yapılan iş kalifiye bir nitelik gerektirmediğinden, uzun yıllar çalışan bir işçinin yeri hemen doldurulabilmekteydi. Böylece bütün işsizler, yedek işgücü olarak devrede tutuluyordu. Sermaye için yedek işçi ordusu olağanüstü avantaj sağlıyordu.

Ayrıntılı işbölümü ve standart mal üretimi dünya pazarlarında rekabetin esasını belirledi. Rekabet aynı maldan çok sayıda, ucuza üretmek üzerinden kuruldu.

Fordizmin önemli özelliklerinden biri de üretimin kayan üretim hattı üzerinden yapılmasıydı. Akan/hareket eden montaj hattı kitlesel üretim için gereken standartlaşmış ürünün elde edilmesini sağlıyordu. Özel amaçlı iş makineleri kullanılabilmekteydi. Bunların çoğu yapılan ürün tipine, modeline göre tasarlanmıştı. Bir modelden ya da ürün tipinden öbürüne geçmek hem problemlili, hem

de yüksek maliyetliydi. Bunun yanında özel amaçlı makinelerin kullanımının yüksek maliyeti, ölçek ekonomilerini çok önemli kılmış, üretimin büyük ölçeklerde yapılmasının gereğini doğurmuştu.

Bu üretim sistemi, standart tüketim kalıplarının olması, geniş ve istikrarlı pazarların varlığıyla 1945-1970 yılları arasında dünyada egemen sistem haline geldi.

Çünkü geniş ve istikrarlı pazarlar bir yandan, büyük miktarda üretilmiş standart malların tüketilmesine olanak sağlıyordu, öte yandan büyük ölçekli yatırımın amorti olabilesine yetecek zamanı veriyordu.

Bu süreçte makinenin parçasına dönüşmüş, basit ve mekanik tekrar içinde boğulan işçi, konsantre bir yabancılaşma yaşıyordu. Zihni faaliyet işçiden koparılmıştı. İşçi üretimin bütününden ve her türlü bilgiden uzaktı. Bu durum işçinin işyeri dışında da duyarsızlığına ve apolitizasyonuna neden oldu.

Aynı süreçte refah devletinin politik ve ekonomik uygulamalarına bağlı olarak özellikle Avrupa'da, kitle sendikacılığının önünün açılması dikkat çekti. Kitle sendikacılığı büyük ölçekli işyerlerinde, binlerce işçi örgütlenme olanağına kavuştu. Yüksek ücretin yanında, çalışma saatlerinin azaltılması ve bir dizi sosyal ve ekonomik hak elde edildi. Fakat kitle sendikacılığı bir yanıyla da işçi sınıfının yıkıcı gücünü deforme ederek, sınıfın sisteme eklemlenmesine yarayan bir işlev gördü. Batı işçi sınıfı giderek Engels'in deyişleriyle ayrıcalıklı işçi, burjuva işçi sınıfı konumuna geldi. Hatta emperyalist-kapitalist sömürden pay almaya başladı.

1970'lere doğru, son çeyrek asırda yaşanan üretim ve ticaret hacmindeki genişleme durdu. Büyük ve istikrarlı, kitlesel pazarlar çökmeye başladı. Küçük ve istikrarsız bir yapı ortaya çıktı. Tüketici tercihlerinin

standart ucuz mala doymuş olması ve talebin mal çeşitlenmesine kayması, fordist sistemin işleyişini sağlayan kitle talebini ortadan kaldırdı. Esas olarak 1966'da OECD ülkelerinde başlayan ve bütün dünyaya yayılan ekonomik kriz, sermayenin teknik kompozisyonunun bozulmasından kaynaklandı.

Yani sabit sermaye ya da sermayenin değişmeyen kesimin büyümesi (sabit sermaye yatırımlarının artması); artı değer ve bağlı olarak kar oranlarının hızla düşüşüne yol açtı, krize neden oldu.

Kapitalizm çıkış olarak, sabit sermaye yatırımlarını azalttı. Sabit yatırımların yoğunlaştığı üretim alanlarını parçalara bölerek, çevreye dağıttı. Üretim dünya ölçeğine yayıldı. Dünya küresel fabrikaya dönüştü. Dolayısıyla küçük sabit sermaye yatırımlarıyla birlikte kâr oranlarında bir toparlanma yaşandı.

Bu yönde fordist üretim sisteminin krizine karşılık, post-fordizm adı verilen düzenlemelere geçildi. Amaç verimlilik ve kârlılığı artırmaktı. Sermaye krizden çıkabilmek için üretim sürecini yeniden yapılandırılıyordu.

Yeni üretim sistemi, küçük ve çeşitlenmiş pazara dönük, değişken tüketici tercihlerine yönelik, aşırı stokları ortadan kaldırmaya, makineleşmenin ve aşırı uzmanlaşmanın yol açtığı verim kayıplarını ve hata risklerini azaltmaya dayanıyordu. Zamanın en işlevli kullanılması, işin akışkanlığı ve emek yoğunluğu artırılarak üretkenlik sağlanması hedeflendi. Ama en önemlisi sömürüyü maksimize etmek için işçi sınıfının hem metropollerde, hem de sömürge ülkelerde siyasi ve ekonomik örgütlenmelerinin dağıtılmasıydı.

Metropol ve sömürge ülkeler arasında işbölümü yeniden düzenlendi. Metropoller bacasız sanayi merkezlerine dönüşürken, bazı sömürge ülkeler hizmet sektörü, tasarımı dışarıda yapılan montaj üretimi ve sanayi ürünlerinin bazı parçalarının üretimini üstlendi. Teknoloji gelişmiş kapitalist ülkelerin tekelinde kaldı.

Yeni üretim sistemi (post-fordizm), üretimin parçalanarak farklı ülkelerde yapılmasını mümkün kıldığı için sermayeye olağanüstü hareket kabiliyeti kazandırdı. Sermaye merkez ülkelerdeki üretim birimlerini başka ülkelere taşıma ve yine başka ülkelere direkt yatırım yapma şansı buldu.

Sermayenin yeniden yapılanma (ya da sermayenin değersizleşme) süreci neo-liberal politikalar aracılığıyla küresel düzeyde uygulanmaya başlandı.

Post-fordist üretim sistemleri temelde iki ana yönelimde kendini dışa vurdu: Esnek üretim biçimleri ve onun bir türevi olan taşeronlaşma...

Esnek üretim ya da uzmanlaşma neo-liberal politikalara göre ülkelerin yeniden yapılanmasını ve bu süreçte üretimin dünya ölçeğinde parçalanmasını öngördü. Böylece çokuluslu şirketler, bir üretimin dünyanın çeşitli ülkelerinde sürdürülen aşamalarını, her biri bağımsız şirketler gibi davranan aslında kendi parçaları olan şirketler aracılığıyla denetim altında tutma olanağı buldu. Taşeronlaşma da esnek üretim içinde son derece yaygın kullanılan işletme biçimlerinden biri olarak öne çıktı.

Dünyaca ünlü Dell marka bilgisayar üretimi esnek uzmanlaşmaya tipik örnek oluşturmaktadır. Dell'in pili-bataryası Meksika'da; dizaynı Teksas ve Tayvan'da; hafıza kartı Almanya'da; CD/DVD sürücüsü İsrail'de; grafik kartı Çin'de; güç adaptörü Tayland'da; hard disk sürücüsü Singapur'da; güç kablosu Hindistan'da; mikro işlemcisi Costa Rica'da yapılıp, Malezya'da monte edilmektedir. Daha sonra tüm dünyaya pazarlanmaktadır.

Alman devi Siemens patronunun yaşanan süreci ifade edişi çarpıcıdır: *"Eskiden okyanusta giden bir transatlantik gibiydik, şimdiyse nehirde yüzen yüzlerce sürat teknemiziz."*

Esnek üretimin yarattığı en önemli sonuçlardan biri işletme ölçeklerinin küçülmesi oldu. Bunun yanında kârı maksimize edecek tarzda üretimi önce (temizlik,

taşımacılık, yemek gibi) esas olmayan, daha sonra kısmen ya da tamamını taşeronlara devreden düzenlemeler yaygınlaştı.

Bu adımların yanında kâr oranlarını artırmayı amaçlayan bir dizi esneklik modeli geliştirildi. Sayısal esneklikle işçilerin işe alınma ve işten çıkarılma koşulları, bütünüyle şirketin denetimine bırakılması amaçlandı. Sermeye sayısal esneklik uygulamalarıyla iş güvencesi ve kıdem ihbar tazminatı gibi hakların gaspını gündemine aldı. Ücret esnekliğiyle, sınıfın tarihsel mücadeleler sonucu elde ettiği kazanımların gaspı hedeflendi. Fazla mesai ücreti, tatil ücreti gibi haklar ücret sisteminden çıkarılarak, ücretlerin çalışılan saate göre belirlenmesi yönünde adımlar atıldı. Bu uygulama performans ücret sistemi diye adlandırıldı. Asgari ücretin bölgeselleştirilmesi, içeriğinin boşaltılması ve aşamalı olarak kaldırılması sermayenin ana yönelimlerinden biri olarak öne çıktı. Ayrıca işe giriş ücretlerinin düşük tutulması, ücret esnekliği politikalarından biri olarak dikkat çekti. Ücret dışı işgücü maliyetlerinde esneklikle sermaye, işçi sınıfının temel haklarının gaspına yöneldi. Yakacak, giyecek, tatil parası, öğrenim yardımı, çocuk yardımı ve benzeri gibi sosyal ve parasal hakların gaspı bu esneklik politikasının hedefi oldu. Bunun yanında işyerindeki teknolojik düzey, işgücünün farklılaşması ve nitelik çeşitliliği ve iş bölümünün derinleşmesi ücret farklılaşmasının zemini olarak kullanıldı. Ücret farklılığı sermayeye işçileri bölmek için çeşitli olanaklar sağladı.

Bir başka esneklik uygulaması ise çalışma zamanında hayata geçirildi. Bu yöntemle esas olarak çalışma saatlerinin artırılması hedeflendi. Haftalık çalışma saatinin 45 saatin üzerine çıkarılması bugün birçok ülkede başarılı. Sömürge ülkelerde fazla mesai, hafta sonu, tatil çalışması, yoğunlaştırılmış çalışma gibi yöntemlerle çalışma zamanı fiilen uzatılmış durumda.

Esnek istihdam modeli ise sermayenin işgücünün sosyal maliyetinden kurtulma taktiği olarak devreye sokuldu. Sermaye kısmi çalışma, geçici ya da mevsimlik çalışma, taşeron işçiliği, evde çalışma, tele çalışma gibi biçimlerle standart olmayan istihdam biçimleri yaratarak kâr oranlarını artırmayı hedefledi.

Esneklik uygulamalarının bir başka biçimi esnek üretim sistemleri ya da yeni emek yönetim modelleri oldu. Esnek üretim sistemleri olarak "sıfır hatalı üretim", "stoksuz üretim", "tam zamanında üretim" adında hataya geçirildi. Bu adımlar "toplum kalite yönetimi", "kalite çemberleri", "insan kaynakları yönetimi" gibi emek yönetimi modellerinin altyapısını oluşturdu.

Yeni emek yönetim modelleri sınıfı ehlileştirilmesi ve itaatkarlaştırılmasının stratejileri olarak hayata geçirildi. Sınıfın kolektif düşünme, hareket etme ve davranma yeteneklerini bloke eden bu uygulamalarla sermaye, emek üzerinde tam denetim kurmayı amaçladı.

Emek yönetim modelleriyle sermaye sendikaları – özellikle metropollerde – sınıfı kontrol eden, bir nevi personel müdürü gibi faaliyet yürütmesini amaçlayan organlara dönüştürdü. Benzer gelişmeler sömürgelerde de yaşandı. Sendikalar sınıfsal bir örgüt olma özelliği deforme edilerek, üretimden ve verimlilikten sorumlu yapılar haline geldi. Zaten sendikaların bürokratik ve korparatist özellikleri bu türlü bir değişimin zeminini yaratmıştı. Sendikaların faaliyetleri işyerleriyle sınırlandırıldı.

Esneklik modeliyle sermaye vahşi ve son derece derin bir sömürüyü hayata geçirdi. Sınıfın tarihsel kazanımlarını ve kolektif haklarını gasp etmeyi hedefledi. Emek yönetimi modelleriyle sınıfı ehlileştirmeyi ve itaatkarlaştırmayı amaçladı. Sınıfın kolektif davranma, düşünme ve hareket etme yeteneklerini felç etmeyi stratejik bir program olarak önüne koydu.

Toparlayacak olursak sermayenin kârını maksimuma çıkarmak için belli başlı atakları şunlar oldu:

1- Bilginin metalaşması ve tekelleşmesi yönünde önemli adımlar atıldı. Bilgi en önemli üretim faktörü haline geldi. Saklandığı ve gizlendiği oranda değer kazandı. İçine girilen yeni dönemde bilgi en önemli kâr kaynağına dönüştü. Bilginin kâr kaynağı olma özelliği, gizli kalmasına bağlı olarak şekillendi. Bilgiye sahip olan sermaye açısından satılabilir olan şey onun ürünleri ve sonuçlarıydı. Yoksa kendisi değildi. Bu ise iletişim teknolojisindeki bütün gelişmelere rağmen yaşanan süreçte bilginin herkes tarafından ulaşılabilir, kullanılabilir, hatta üretilebilir olması değil, tam tersine gizli kalmasını, toplumun çok az kesiminin bilgiye ve onun getirdiği ekonomik, siyasi, toplumsal egemenliğe sahip olmasını, geri kalan büyük çoğunluğun ise bu olanaklardan yoksun bırakılmasını gerektirdi.

2- Yeni teknolojiler kullanılmaya başlandı. Biogenetik, nanoteknoloji ve bilişim teknolojisi üretim sürecine sokuldu. Özellikle mikro elektronikteki "devrim" niteliğindeki gelişmeler önem taşıdı.

3- Otomasyon yaygınlaştırıldı.

4- Radikal özelleştirmelere gidildi. Kamu İktisadi Teşekkülleri ya da kamu yatırımları tasfiye edildi. Devletin sosyal yönünün özelleştirilmesi ve metalaştırılmasına bağlı bir şekilde, devlet salt "gece

bekçisine” dönüştürüldü. Eğitim, altyapı sektörleri, sağlık doğrudan kârlılık esasına göre yeniden düzenlendi.

5- Stoksuz üretime geçildi.

6- Esnek üretim modelleri yaygınlaştı. Üretim parçalandı. Enformelleşme, taşeronlaştırma ve fason üretim genişledi.

İşçi sınıfının yapısındaki değişim

Kapitalizmin yeniden yapılanma süreci, sınıflar mücadelesinde yeni bir tarihsel momenti simgeledi. Bu süreç bir yanıyla da sınıfın yeniden yapılanması süreci olarak işledi. Sınıfsal antagonizma kendini dışa vuruyordu.

1970’lerden sonra üretim yapısındaki değişime bağlı olarak, işçi sınıfının yapısında da farklılaşmalar yaşandı. 1970’lere kadar bütün dünyada büyük ölçekli işletmeler hakimdi. Binlerce işçi bir arada çalışıyor, bir ürünün tasarımından, nihai aşamasına kadar üretim aynı mekanda gerçekleştiriliyordu. Bu üretim yapısı sınıfın homojenleşmesini sağlayacak özellikler taşıyordu.

Üretimin dünya çapında parçalanması, üretimin emek-yoğun veya teknoloji-yoğun oluşuna bağlı olarak ülkeden ülkeye farklılıklar göstermesi, uluslararası yeni iş bölümünü beraberinde getirdi.

Özellikle teknolojik gelişmeler sonucu işletme ölçeği küçüldü. Ayrıca bir yandan yeni teknolojinin gerektirdiği bilgi birikimine sahip, yeni teknolojilere dayanan üretim araç ve gereçlerini kullanan, birden fazla becerisi olan nitelikli emek, öte yandan yeni teknolojilerin uygulanmasıyla birlikte gittikçe daha mekanik bir özellik taşıyan niteliksiz emek ya da vasıfsız kol emeği ayrımı gelişti. Geçmişin fordist fabrikasında benzer niteliklere, yaşam tarzına ve taleplere sahip olan görece homojen işçi kitlesinin yerine, bugün nitelik, ücret, yaşam düzeyi, alışkanlıkları, beklentileri ve talepleri açısından farklılaşmış bir işçi kitlesiyle karşı karşıyayız.

İşçi sınıfının iç yapısındaki heterojenleşme diye tanımlanabilecek bu süreç kendini çekirdek işgücü ve çevre işgücü olarak dışa vurdu. Çekirdek işgücü (nitelikli emek) özellikle metropollerde hızlı bir değişim yaşadı. Metropol ülkelerde önceleri imalat sanayindeki işçiler bu özelliğe sahipken, bugün için ağırlıkları azaldı. Çekirdek işgücü giderek bilgisayar, haberleşme, uzay teknolojisi gibi teknoloji üretimi yapan sektörlerde yoğunlaştı. Bu gelişmeler aynı zamanda işçi sınıfının kapsamını genişletici ve beyin emeğini proleterleştirici bir sürecin önünü açtı. Çekirdek işgücü ilk dönemlerde yüksek ücret alırken ve belirli oranda rahat imkanlara ve kısmi iş güvencesine sahipken, özellikle Doğu Asya krizinden sonra bu özelliklerini hızla kaybetmektedir. İşsizliğin anaforu bu kesimi de içine çekmiştir. Madalyonun bir yüzünü çekirdek işgücü oluştururken, öbür yüzünü yine üretim yapısındaki değişime bağlı olarak niceliksel oranı muazzam derecede artan, olağanüstü zor koşullarda çalışan, her geçen gün hak kaybına uğrayan çevre işgücü oluşturdu.

Çevre işgücünün en karakteristik özelliği kendi içindeki yoğun heterojenliğidir. Bu işgücü ağırlıklı atölye ya da küçük ölçekli fabrikalarda sürekli hizmet akdine sahip olmadan çalışıyor. Bu yönleriyle geçmişte aynı mekanda emeklilik yaşına kadar çalışabilen işçi kuşağından farklı olarak, hiçbir sosyal ve ekonomik güvencesi olmayan ve uzun çalışma saatlerinde iş gören, işletmeye geçici sözleşmelerle bağlı, uygulanan ayrımcı politikalar sonucu birbirleriyle ortak duruş noktalarında kaymaların görüldüğü, hatta bazen aralarında çelişkilerin yaşanabildiği bir işçi profili var (3). Bu durum işgücü kitlesi açısından bir niteliksizleşmeydi. Çevre işgücü part-time, parça başı çalışma, götürü çalışma, geçici statüde çalışma gibi işgücü türleriyle kendini gösterdi.

İstihdamın gettolaşması sonucu kolektif mücadele biçimlerinde gerilemeler yaşandı. Çevre işgücü içinde kadın, genç işçi hatta çocuk işçilerin sayısı dünya çapında arttı.

Taşeronlaşmanın yaygınlaşması çevre işgücünü arttıran başlıca unsur oldu. Taşeronlaşma üretimin parçalanmasına ve emeğin düşük maliyette kullanılmasına olanak sağladı. Taşeron işçileri çoğunlukla güvencesiz istihdam edildi.

Post-fordist fabrikalar diye de tanımlayabileceğimiz organize sanayi bölgelerinin hızla çoğalması dikkat çekti. Bu bölgeler yeni işçi havzaları olarak öne çıktı. Onlarca sektörün bulunduğu, binlerce işçinin küçük atölyelerde ya da sitelerde çalıştığı organize sanayi bölgeleri, çevre işgücünün ana havzalarına dönüştü. Vahşi kapitalizm koşullarının hakim olduğu bu alanlarda, sigorta ve sendika hakkının şiddetle engellenmesi ve güvencesiz işçilerin yoğunluğu genel bir durum olarak kendini gösterdi. Bu duruma istihdamın gettolaşması adı verildi.

Geçmişin klasik hizmet sektörleri (eğitim, sağlık, ulaşım vb.) ağırlıklı devlet eliyle yürütülen kamu hizmetleri olarak görülmekteydi. Şimdi bir taraftan bu kamu hizmetleri niteliğindeki sektörler, giderek sermayenin kâr anlayışına bağlı olarak yeniden düzenlenirken, esas olarak finansman, reklam, tasarım, yönetim ve koordinasyon gibi alanlarda doğrudan özel sektörle ilişkili ve nitelik olarak farklı bir hizmet sektörü kavramı gelişti.

Yeni teknolojilerin sanayiye uygulanmasının en çarpıcı sonuçlarından birisi de, kapitalizme zaten içkin olan yapısal işsizliğin tarihte görülmemiş boyutlara ulaşması oldu.

Sınıfın organik parçası olan işsizler, sınıfın yeniden yapılanma sürecinde asla ihmal edilmemesi gereken bir kesimi olarak öne çıktı. Arjantin’de 2001 krizinden sonra Barikatçılar olarak anılan İşsiz İşçiler Hareketi’nin geliştirdiği pratikler ve sınıf mücadelesine yeni katkıları işsizlerin muazzam gücünü ortaya çıkardı. Marx’ın dediği gibi “ emekçi kendisini sermayeye satmadan da sermayeye aittir”. Bunun anlamı işgücü yalnızca fiili üretim sürecinde var olan meta değil, onun dışında da bir metadır. İşgücünü satışa çıkarmış herkes, alıcı bulup bulamadığı hiç önemli olmadan doğrudan işçi sınıfı içinde yer alır. Bu anlamda ücretli emeği direkt olarak ilgilendiren işsizlik, kapitalizmin kendisinin örgütlediği bir yedek işgücü ordusudur.

Üretim ve emek sürecinin faklılaşması, hem emeğin kendi içinde bölünmesini, hem de sınıf içi farklılaşmayı derinleştirdi.

İşçi sınıfının yapısındaki bir dizi değişiklikleri kısaca şöyle tanımlayabiliriz:

1- İşçi sınıfının kapsamında olağanüstü bir genişleme yaşandı. Ama sınıfın organik birliği parçalandı. Atomizasyonu arttı. Heterojenleşme süreci derinleşti. Bir başka ifadeyle tarihin en büyük proleterleşme sürecine girildi. Ne var ki paradoksi bir şekilde sınıfın amorf oluş süresi de hızlandı.

2-Hizmet sektörünün önemi artmaya başladı.

Sektör geleneksel özelliklerinin yanında yeni özellikler kazandı. Ayrıca bilişim sektörü gelişti.

3-Bilginin metalaşmasına bağlı olarak beyin işgücünün proleterleşmesi yoğunlaştı.

4-Enformel sektör yaygınlaştı. Olağanüstü gelişti.

Üretim sürecindeki değişiklikleri özetle toparlayacak olursak:

1-Esnek uzmanlaşmaya dayalı merkezsiz, küçük üretim yaygınlaştı.

2-Değişken ve akışkan tüketici talebine karşı çok hassas ve esnek bir sistem devreye sokuldu.

3-Tek ürünün baştan sona üretildiği fabrikalar kapanmaya başladı.

4-Organize sanayi bölgeleri yaygınlaştı. Ana (merkez) fabrikaların ihtiyacı olan ürünler ağırlıklı olarak

alanlarda üretilmeye başlandı.

5-İmalat sektörünün yanında bilgisayar, iletişim, enformasyon gibi yeni hizmet ve teknoloji alanları açıldı.

6-Özellikle mikro elektronikteki muazzam gelişmeler sanayide ve hizmet sektöründe kullanılan canlı emeğin üretim gücünü olağanüstü yükseltti.

Bütün bu gelişmeler sınıfın temelde üçlü bir tarzda şekillenmesine yol açtı. Bunu iç içe geçmiş dairelerle (çemberlerle) anlatabiliriz. Büyük dairenin (çemberin) içindeki küçük dairede teknisyen ve mühendis formasyonundaki çekirdek işgücü yer aldı. Vasıflı ve kalifiye özellikleri olan bu kesim kısmi düzeyde iş güvencesine sahiptir. Büyük daireyi ise çevre işgücü meydana getirdi. Çevre işgücüne Mc Donald’s işçisi adı da verildi. Vahşi bir sömürüye maruz kalan bu işçi, kalifiye bir özellik taşıyor ve sınıfın ana gövdesini oluşturuyor. Halkanın dışında ise yine sayı olarak tarihin en üst noktasına ulaşmış işsizler bulunuyor. Çevre işgücünün en dikkat çekici özelliği son derece katmanlı bir yapıya sahip olmasıdır. Ayrıca çevre işgücü standart olmayan istihdam biçimlerinde, ya kısmi zamanlı, geçici, mevsimlik ya da evde çalışan bir tarzda yer alıyor. İstihdamın dağınık yapısı sınıfın kolektif düşünme ve davranma özelliklerini aşındırdığı gibi, sınıf bilincinin mayalanmasını da engelleyici bir rol oynuyor. Bu durum sermayeye önemli olanaklar sağladı ve işgücünün genel yapısını bu noktaya getirmek yönünde politikalar geliştirmesine neden oldu. Artık işçi sınıfı; işsizler, güvencesizler, sokak işçileri, sendikalı işçiler, marjinal sektörlerde çalışanlar, beyin işgücünün proleterleşmesine bağlı kafa-entelektüel işçilerden oluşmuş katmanlı bir yapı olarak karşımızdadır.

Kısaca işçi sınıfının kapsamı muazzam derecede gelişti. Tarihin en büyük proleterleşme dalgası küresel düzeyde yayıldı. Ne var ki sınıfın kapsamındaki bu gelişmeye karşın, sınıfın organik birliği dağıldı ve giderek heterojenleşti. Bunun temel nedenlerinden biri işçi sınıfının sistematik bir karşı devrimci program olan neo-liberalizmin şiddetli saldırılarına maruz kalmasıydı (4). Stratejik nitelikteki bu saldırı sınıfın her düzeydeki örgütlülüğünü dağıtmayı hedefledi. Bilinç ve kimliğinde önemli kırılmalar ve deformasyonlar yarattı. Kolektif davranma, düşünme ve hareket etme yeteneklerini zafiyete uğrattı. Şekilsizleştirdi, atomize etti ve iç farklılaşmasını derinleştirdi.

Dipnotlar:

(1)SSCB ile ABD arasında 1945 sonrası oluşan makro denge ve Soğuk Savaş döneminde askeri gücünü ve politik etki alanını genişletmeye çalışan ABD’nin politikaları, fordist düzenlemeleri yaratan faktörler olarak öne çıktı.

(2)Daha önce kullanılan Taylorist model aletin kullanıldığı bir sistemdir. Aletin bir insan tarafından kullanılması, üretimin insan becerisine bağımlı olmasına yol açıyordu. Bu da üretimin işçinin tavrı ve tepkisinden etkilenmesine neden oluyordu. Ama fordizmde esas olan makinenin mantığı ve makinenin nesnelliliği.

(3)Türkiye işçi sınıfının ana gövdesini emek-yoğun ve hizmet sektöründe çalışan çevre işgücü oluşturmaktadır. Ayrıca kadın, çocuk, genç işçiler çevre işgücü içinde yer alırken, ağırlıkları da artmaktadır. Benzer gelişmeleri aynı kapitalist gelişme düzeyindeki sömürge ülkeler için de söyleyebiliriz.

(4)Sömürge ülkelerinin birçoğunda, örneğin Latin Amerika ve Türkiye’de olduğu gibi askeri darbeler sonucu ya da faşist diktatörlükler aracılığıyla neo-liberal politikalar radikal bir şekilde hayata geçirildi.

(Bu yazı aynı başlık altında 18-20 Haziran 2008’de Hong Kong’da yapılan ILPS’nin 3. Kongre’sine tebliğ olarak sunulmuştur....)

(Devam edecek...)

Mücadele Postası

İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!

26 Haziran günü Helsinki Yurttaşlar Derneği, İHD İstanbul Şubesi, İTO, TİHV, Mazlum-Der ile Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı, "26 Haziran İşkence Görenlerle Dayanışma Günü" nedeniyle Taksim Gezi Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Eylemde "26 Haziran İşkence Görenlerle Dayanışma Günü!" pankartı açıldı. "İşkence insanlık suçudur!", "PSVK işkenceyi artırdı!", "Cezasızlık işkencecinin zirhı!", "İşkenceye sıfır, toleransa sıfır!" dövizleri taşındı. "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganı atıldı.

TİHV Genel Başkanı Yavuz Önen'in işkenceyle ilgili konuşmasının ardından kurumlar adına konuya ilişkin basın açıklamasını İHD Genel Sekreteri Sevim Salihoğlu yaptı. Kolluk güçleri için baskıyı arttırıcı yasal düzenlemeler yapılmasının ardından işkence ve kötü muamelenin arttığını ifade eden Salihoğlu, "İşkenceye karşı 'sıfır tolerans' yaklaşımının bir gerçeklik kazanabilmesi için başta zihniyetler olmak üzere mevcut hukuk sisteminde topyekün bir değişim sağlayacak yasal, yargısal, idari ve eğitsel tüm tedbirlerin etkin biçimde alınması gerekmektedir" dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Avcılar Özel Anadolu Hastanesi'nden yansıyan soygun çarkı...

SSGSS saldırısıyla birlikte sağlık hizmetleri tamamen tekellerin insafına terkedildi. Uluslararası tekellerin emrettiği, AKP'nin ise "Sağlıkta Dönüşüm" adı altında hayata geçirdiği "sağlıkta bölüşüm"le birlikte hastanelerden yansıyan skandalların ardı arkası kesilmiyor.

Başbakan "kimse hastane kapılarından çevrilmeyecek" diyor! Oysa gazetelerin üçüncü sayfa haberleri Başbakan'ın bu sözlerini her gün yalanlıyor.

Sağlık hizmetlerindeki soygunu, geçtiğimiz günlerde tanık olduğum bir olayla anlatmak istiyorum. Bir akrabam doğum yapmak için Avcılar Özel Anadolu Hastanesi'ne kaldırıldı. Personelin hastaya ve ailesine karşı davranışları, insanlara "kanını emecekleri bir kurban" gibi baktıkları hissini uyandırıyor.

İlgili doktorlar, hasta yakınlarını sırf daha çok para ödetmek için psikolojik baskı altına alıyorlar. Bir tarafta hamile kadınlar bekletilirken, diğer tarafta aileler "Çocuğunuzun kalp atışları şu an iyi değil. Normal doğumu tercih ederseniz, doğum sonrası hem çocuğunuzun hem de annenin sağlığı tehlikeye girer ve sonrası için teminat veremem. Ancak sezeryanla doğumu tercih ederseniz hem annenin, hem de çocuğunuzun sağlığını garanti edebilirim" vb. söylemlerle sezeryan ile doğumu tercih etmeye zorlanıyorlar. Çaresiz bırakılan ailelerde bu durumu kabullenmek zorunda kalıyor.

Normal doğum 550 Ytl, sezeryan ise 1100 Ytl. Hasta SSK'lı ise normal doğum 300, sezaryen ise 400 Ytl. Konuştuğunuz bütün hasta yakınları doktorların sırf para kazanmak için aileleri sezaryen ameliyatıyla doğumu tercih etmeye zorladıklarını ifade ediyorlar. Tabii bir de sağlık hizmetlerini özel tekellerin kâr alanına çeviren AKP hükümetinden şikayet ediyorlar.

Üstelik hastanedeki ortam ise oldukça sağlıksız. Doğumhanelerin temiz ve sağlıklı olması bir yana, ilgili doktorlar doğumhanede "tamirat" yapıldığını söylüyorlar! Odalarda ve katlarda dolaşan hiç kimse (ne hasta ve yakınları, ne de ilgili personel) galoş takmıyor. Personelin "bone" takmaması da ayrı bir tartışma konusu. Tüm bu yaşananları ve hastane koşullarını gözönünde bulundurunca, geçmişte çeşitli hastanelerde yaşanan bebek ölümlerinin ve salgın hastalıkların hiç de tesadüf olmadığını görmek mümkün.

Bu soygun düzeni sadece Hayati Arkaz'ın, yani Arkaz Grup'un sahibi olduğu bu özel hastanede dönmüyor. Bu soygun çarkı ücretli kölelik düzeninin, kapitalizmin mayasında var. Bu kanlı düzeni yıkmadığımız müddetçe, bize gün yüzü doğmayacak, çocuklarımızı "güneşli güzel günlerin" olduğu bir gelecek bırakamayacağız.

Herkese ücretsiz sağlık, güvenli bir gelecek ancak ve ancak sosyalist işçi-emekçi iktidarının kurulmasıyla mümkündür. Bu bilinçle "sınıfa karşı sınıf savaşı"ndaki yerimizi alalım.

Esenyurt'tan bir işçi

Berlin'de Nazım anması!

Yurt dışında düzenlenen Nazım Hikmet anmalarının sonuncusu 28 Haziran'da Berlin'de gerçekleştirildi.

Anmaya çağrı amacıyla yoğun ve yaygın bir çalışma yürütüldü. Yaklaşık 5 bin el ilanı dağıtıldı, 1000 afiş yapıldı. Pek çok emekçinin evi ziyaret edildi. Toplantı, konser gibi pek çok imkan değerlendirilerek etkinliğin tanıtımı yapıldı.

Çalışma "Yoksulluk ve işsizlikle mücadele!" kampanyası ile birlikte yürütüldü. İki çalışmanın paralel yürütülmesi birçok imkan sağladı. Etkinliğin organizasyonu sırasında yaşanabilecek sorunların en aza indirilmesi konusunda da özel bir çaba gösterildi.

Anma etkinliği kısa bir açılış konuşması ile başladı. Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal şahsında işçi sınıfı ve sosyalizm davası uğruna ölümsüzleşen tüm devrimciler için gerçekleştirilen bir

dakikalık saygı duruşu ile devam etti.

Bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz etkinliklerde bizi yalnız bırakmayan genç dostumuz Uğur Sürücü ve grubu ezgilerini bizlerle paylaştı. Ardından Nazım Hikmet'in yaşamını anlatan ve kendi sesinden şiirlerin de okunduğu sinevizyon gösterimi yapıldı.

Etkinlik bir yoldaşımızın etkinliğin anlamı üzerine yaptığı konuşmayla devam etti. Konuşmada Nazım Hikmet'in işçi sınıfının ve sosyalizmin ozanı olduğu ve hep böyle kalacağını belirtildi. Nazım Hikmet'e dönük ehlileştirme saldırısına dikkat çekildi. Konuşma insanın insana kul olmadığı, herkesin bir ağaç gibi tek ve hür ve orman gibi kardeşçesine yaşadığı bir dünya özlemi vurgusuyla sona erdi.

Etkinliğin ikinci bölümü, Kültür Evi şiir grubunun hazırladığı, Nazım Hikmet'in seçme şiirlerinden oluşan programla başladı. Şiir dinletisi oldukça

başarıydı. Özellikle Nazım Hikmet'in Hiroşima'da ölen çocuklarla ilgili şiirini okuyan 9 yaşındaki kız çocuğu ilgiyle dinlendi.

Son olarak bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz Nazım Hikmet anmalarının tümünde bizimle birlikte olan dostumuz Kemal Kahraman sahne aldı. Kahraman Zazaca ve Türkçe söylediği türkülerle etkinliğe renk kattı.

Etkinliğe çoğu yeni yüzler olmak üzere 130 kişi katıldı.

Dost kurum, **Berlin Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi** de, etkinliğimizi dayanışma mesajıyla selamladı.

Başarılı bir etkinlik gerçekleştirdiğimizi düşünüyoruz. Etkinlik vesilesiyle gelecek açısından bize umut veren bir çalışma kapasitesi ortaya koyduk, yeni ilişkilere ulaştık. Önümüzdeki dönemde çalışmalarımızı yoğunlaştırarak sürdüreceğiz.

Berlin İşçi ve Gençlik Kültür Merkezi çalışanları

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

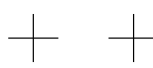
Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
.....
Tel : .....

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**Ekilir ekin geliriz
Ezilir un geliriz
Bir gider bin geliriz
Bizi vurmak kurtuluş mu!**

**Onbinlerce kişi Sivas Katliamı'nın
15. yılında alanlarda haykırdı:**

“Sivas'ta katleden devlettir!

Hesap soracağız!”

